

தென்திசை அதிபருக்கு ஓர் அதிபரின் அஞ்சல்

பொ. கனகசபாபதி

தென்திசை அதிபருக்கு
ஓர் அதிபரின் அஞ்சல்

மு. பா. துவாரகன்
விழிசிட்டி
ஏழாலை தெற்கு,
சுன்னாகம்.

குத்துப்பதிவு உத்தரவு
மேலும் கீழ்க்கண்டபடி

அதிபரின் பிற நூல்கள்

- ஒரு அதிபரின் கூரிய பார்வையில்
- பெற்றோர் பிள்ளைகள் உளவியல்
- மாறன் மணி கதைகள் -1
- மாறன் மணி கதைகள் -2
- மனம் எங்கே போகிறது
- திறவுகோல்
- மரம் மாந்தர் மிருகம்
- எம்மை வாழ வைத்தவர்கள்

நீலாஹம் நூலகம்
அதிபரின் பிற நூல்கள்
மேலும் கீழ்க்கண்டபடி

தென்திசை அதிபருக்கு ஓர் அதிபரின் அஞ்சல்

பொ. கனகசபாபதி

அதிபர் பொ. கனகசபாபதி அவர்கள் ஏழாலை மத்திய மகா வித்தியாலயத்திலும், புத்தூர் சோமஸ்கந்தா கல்லூரியிலும், தெல்லிப்பளை மகாஜனாக் கல்லூரியிலும் அதிபராகக் கடமையாற்றியவர். ரொறன்ரோ கல்விச் சபையில் பல்கலாசார இணைப்பாளராக நீண்டகாலம் பணிபுரிந்தவர். ஏறக்குறைய கால் நூற்றாண்டு காலமாக கனடாவில் மொழி, கலை, பண்பாடு தொடர்பில் அரும்பெரும் பணியாற்றியவர். அதிபராகப் பணியாற்றிய காலத்தில் சிறந்த மாணவர்களை உருவாக்கியவர். கனடாத் தமிழ்ச் சமூகத்தில் இன அடையாளங்களைப் பேணவல்லோரை உருவாக்கியவர். பல நூல்களை எழுதியுள்ள அவரது அறிவு சான்ற எழுத்தும் பேச்சும் பலவகையான விழிப்புணர்வுகளை ஏற்படுத்தின.

மு. பா. துவாரகன்
விழிசிட்டி
ஏழாலை தெற்கு,
சுன்னாகம்.

பொ. கனகசபாபதி

தென்திசை அதிபருக்கு
ஓர் அதிபரின் அஞ்சல்

With Love

P. Kanakasabathi

தென்திசை அதிபருக்கு ஓர் அதிபரின் அஞ்சல்

நினைவின் பதிவுகள் - (தாய்வுட்டு பத்திரிகையில் வெளியான ஆக்கங்களின் தொகுப்பு)

ஆசிரியர்: **பொ. கனகசபாபதி**

முதல் பதிப்பு: ஜனவரி 2015

அட்டை ஓவியம்: ஜீவா (இந்தியா)

நூல் வடிவமைப்பு: கருணா (டிஜி வரைகலை அமையம்)

அச்சு: பிரின்ட் ஃபாஸ்ட்

Thenthisai Athiparukku Oar Athiparin Anjal

Memoirs

Author: **P. Kanagasabapathy**

Language: Tamil

First Edition: January 2015

Cover Illustration: Jeeva (India)

Book Design: Karuna Vincent (Digi Media Creations)

Print: Print Fast

உள்ளீடு

எம் வரம்	vii
நோயாளி விதியாளியானால் பரியாரி பேராளி!	1
ஆண்டவன் படைச்சான் அனுபவி ராசா என நோயையும் அனுப்பி வைச்சான்!	9
அவனுக்கென்ன சொல்லி விட்டான் அகப்பட்டவன் நானல்லவா	16
உறக்கம் இல்லாவிட்டால் ஞானம் பிறக்குமா?	23
உப்பற்ற சாப்பாட்டைக் குப்பையில் போடு	28
கைக்கு எட்டியது வாய்க்கு எட்டவில்லையே	32
எல்லோரும் ஏறிய வண்டியில் சக்கிடுத்தார் ஏறிச் சறுக்கி விழுந்தாராம்	38
நோய் நாடி நோய் முதல்நாடி அது தணிக்கும் வாய் நாடி	43
சோதனை மேல் சோதனை போதுமடா சாமி	49
காடு வா என்கிறது வீடு போ என்கிறது	55
உற்றான் அளவும் பிணியளவும் காலமும் மருத்துவன் கருதிச் செயல்	60
விகடராமன் குதிரை மாதம் போம் காத வழி	65
நாளொரு வைத்தியசாலை பொழுதொரு வைத்தியர்	71
அதாயிருக்கலாம், இதாயிருக்கலாம், எதாயிருக்கலாம்?	76
டொக்ரர் லம்போவின் வினா வினயமானதே!	82
டொக்ரர் லம்போவின் வினாவிற்கு இது தான் விடையா?	87
இரவல் புடவையில் இது நல்ல கொய்யகமாம்	93
ஒவ்வொருத்தராகக் கை கழுவி விடுகிறார்களா?	101
Time Line	108

எம் வரம்

“**ஒ**ருவர் வாழ்ந்த வாழ்க்கை என்பது அவர் சம்பாதிக்கும் பணத்தைப் பற்றியது அல்ல, அவர் எதை விட்டுச் செல்கிறார் என்பதுவே ஆகும்.” இதை எங்கள் தந்தை பொன்னையா கனகசபாபதியை விட யாராலும் நன்கு அறிந்திருக்க முடியாது.

பல பரப்புகளினூடாக எங்கும் வியாபித்திருக்கும் அவருடைய 79 ஆண்டு கால வாழ்க்கையை இந்தப் பக்கங்களில் அடக்குதல் சாத்தியமானதல்ல.

எங்கள் அப்பா அவரைவிடப் பிரமாண்டமான வாழ்வை வாழ்ந்து நிறைவு செய்திருக்கின்றார். எங்கள் அப்பாவின் மகிழ்ச்சி, அன்பு போன்றவை அவர் மற்றவர்களுடன் பேசும் விதத்திலும் கேலி செய்து அவர்களது முகத்தில் புன்னகையைக் கொண்டு வரும் விதத்திலுமே பெரிதும் வெளிப்படுத்தப்பட்டன. ஒருவகையில் இதுவே அவரது அடையாளமாகவும் இருந்தது.

ஒருமுறை எங்கள் உறவினர் ஒருவர் ஒரு குரங்கை வீட்டிற்கு எடுத்து வந்தார். அக்குரங்கு எம்மில் ஒருவரைக் கடித்துவிட்டது. மருத்துவரிடம் குரங்கினாற் கடிபட்டவரையும் குரங்கைக் கூட்டி வந்தவரையும் அழைத்துச் சென்றார் அப்பா. என்ன நடந்தது என்று மருத்துவர் கேட்டதற்கு அவர் கொடுத்த பதில் இதுதான், (குரங்கை அழைத்து வந்தவரைக் காட்டி) “இந்தக் குரங்கு ஒரு குரங்கைக் கூட்டி வந்தது. அந்தக் குரங்கு (கடிபட்டவரைக் காட்டி) இந்தக் குரங்கைக் கடித்துவிட்டது.”

எப்பொழுதும் அப்பாவை பார்த்து நாங்கள் பல காரணங் களுக்காகப் பிரமித்திருக்கிறோம். அப்பா கல்லூரி அதிபராக இருந்த காலம். ஒருதடவை மறைந்த எம் இளைய சகோதர னுக்குக் கல்லூரியில் தண்டனை கொடுக்கும்படியாகிவிட்டது. செய்யாத குற்றத்திற்காக 100 பிரம்படி. கல்லூரி முடிந்து வீடு வந்த அப்பா அன்று மாலையே எல்லோரையும் அப்பலோ சர்க்கஸ், சினிமா மற்றும் சுபாஸ் ஐஸ்கிரிம் என கூட்டிச் சென்று மகிழ்வித்தார். இதற்கு அப்பா கூறிய காரணம், “கல்லூரில் அதிபராக என் கடமையைச் செய்தேன், வீட்டில் அப்பாவாகவும் என் கடமையைச் செய்ய வேண்டுமல்லவா.”

கூரிய அறிவு, நகைச்சுவை உணர்வு, எல்லோரையும் குதுகலப்படுத்தி தன்வசம் ஆக்கும் அல்லது நண்பராக்கும் திறன், அளவுக்கு மீறிய கோபத்தையும் நகைச்சுவையுடன் காட்டும் பாங்கு (“மணி மணியாக வரும் என்று என் பிள்ளை களுக்கு மணி மணி என்று பெயர் வைத்தேன், ஒன்றும் உருப் படாது போல் உள்ளது”) என்பன அவரை எல்லோருடனும் நெருக்கமடையச் செய்தன.

அவரது ஆற்றலும் சுறுசுறுப்பும் தான் பெ(க)ற்றதைச் சமுதாயத்துக்குத் திரும்ப கொடுக்க வேண்டும் என்ற சிந்த னையும் செயற்பாடும் சமூக மட்டத்தில் அவருக்கு ஒரு தனியிடத்தைப் பெற்றுக் கொடுத்தது.

பலரும் 65 வயதில் ஓய்வெடுத்து ஒதுங்கிக் கொள்ள, அப்பா நிறுவனங்களை உருவாக்கி பல் செயற்றிட்டங்களை நடைமுறைப்படுத்துவதில் முனைப்புக் காட்டினார். தான் சார்ந்த சமூகத்தின் மீது பெரும் அக்கறை கொண்டவராக இருந்தார்.

தமிழ் மொழியினதும் கலாசாரத்தினதும் தொடர்ச்சியே அப்பாவுக்கு மிக முக்கியமானதாக இருந்தது. நாங்கள் கனடா வில் வாழ்ந்தாலும், எங்கள் வாழ்க்கையை வளப்படுத்த எங்கள் தமிழ் வேர்கள் எங்கும் பரவ வேண்டியது அவசியம் என்பதை அவர் எப்போதும் வலியுறுத்தி வந்தார்.

ஒருவர் மறையும் வரை, அவர் சமூகத்திற்கு ஆற்றிய பணி யின் அளவையோ, அச் சமூகத்தில் அவர் ஏற்படுத்திய தாக்கத் தையோ முழுமையாகப் புரிந்து கொள்ள முடியாது.

நாம் எப்போதும் எங்கள் வீட்டிக்கு வந்து சென்றவர்களை ஞாபகம் வைத்திருப்போம். வருவோர், அப்பாவிடம் ஆலோ சனை பெறவோ, உதவி நாடியோ அல்லது அவரது கதைகளை

கேட்கவோ வந்திருப்பார். வேறு சிலர் தமது 'ஆசிரியரை' அல்லது 'அதிபரைப்' பார்க்க வந்திருப்பார். யார், எவர், எதற்கு வந்திருந்தாலும் அவருக்குத் தெரிந்தவரோ அல்லது தெரியாதவரோ என்றாலும், அன்போடும் ஒரு புன்னகையோடுமே அவர்களை வரவேற்பார். அப்பாவின் வசீகரமான ஆளுமைக்கு வர்க்கம், கல்வி அல்லது வயது போன்ற எல்லைகள் கிடையாது. பல முறை எங்கள் நண்பர்கள் அப்பாவால் திருடப்பட்டனர். அவர்கள் எங்களைப் பார்க்க வந்தாலும் அப்பாவுடன்தான் மணிக்கணக்காகப் பேசுவார்கள்.

அப்பா சமூகத்தோரால் நன்கு அறியப்பட்டதற்கும், பிறரால் அவர் கவரப்பட்டதற்கும் முதன்மைக் காரணங்களாவன அவரது பல்துறை அறிவும் அதைக் கேட்போர் கட்டுண்டு நிற்கும் வகையில் பகிர்ந்து கொள்ளும் தன்மையுமே.

தனது 'பல தவறுகளில்' இருந்து தான் மட்டுமல்ல, ஏனையோரும் கற்றுக்கொள்ள வேண்டும் என்று சொல்வார். அப்பா எழுதிய ஒவ்வொரு கட்டுரையினதும் நோக்கமும் அதுவே. அவர் தனது கட்டுரைகள் மக்களைச் சிந்திக்கத் தூண்ட வேண்டும் என்றும் அவற்றால் அவர்கள் மாற்றம் காண வேண்டும் என்றுமே ஆசைப்பட்டார். 2013 ஜூன் மாதம் அப்பாவின் உடல்நலம் பாதிப்படையத் தொடங்கியது. பல மருத்துவரிடம் சென்றும் பல நிபுணர்களிடம் சென்றும் அவரது சுகவீனம் சரிப்படவில்லை. இதனால் ஆதங்கமுற்ற அவர், தனது மருத்துவ அனுபவத்தை மற்றவர்களுடன் பகிரும் நோக்கில் தனக்கே உரிய நகைச்சுவையுணர்வோடு தாய்வீடு பத்திரிகையில் எழுதத் தொடங்கினார். அவரே எதிர்பாராத அளவுக்கு இக் கட்டுரைகளுக்குக் கிடைத்த ஆதரவு, இக் கட்டுரைகளைப் நூலாக்கலாமா? என அவரைச் சிந்திக்க வைத்தது.

அவரது அறிவு மற்றும் நம்பிக்கையைப் பகிரும் விருப்பத்தைக் கௌரவிக்கும் நோக்கோடு நாங்கள் இந்த புத்தகத்தை வெளியிடுகிறோம். அப்பாவின் கதைகளை, அவரின் நேசத்துக்குரிய நீங்கள் இரசிப்பீர்கள் என்று நம்புகிறோம்.

இறுதியாக அப்பாவின் நகைச்சுவையுணர்வுக்கும் எதிராளிக்கு பதிலளிக்கும் லாவண்யத்துக்கும் ஓர் உதாரணம்: அப்பா ஆரம்பத்தில் எழுத ஆரம்பிக்கும் பொழுது, எழுந்த விமர்சனம்,

“இவர் என்ன எழுதுகின்றார்...? ஒரு காரமுமில்லை, சாரமுமில்லை.”

இவ்விமர்சனத்திற்கு அப்பா அளித்த பதில்,

“நான் எழுதுவது பற்றி சிந்திப்பது சமைக்கும் பொழுதும் குளிக்கும் பொழுதும் தான். சமைக்கும் போது காரம் இருக்காது, குளிக்கும் போது சாரம் இருக்காது”.

எம் தேடலின் எல்லைக்குள் அப்பாவைப் போல் யாரும் இல்லை. இப் பிறப்பில் நாம் பெற்ற பெரு வரம் எம் அப்பாவே.

அவரின் மரணம் இப் பிறப்பில் எமக்கு ஈடில்லாப் பேரிழப்பு.

மனமார்ந்த

பிள்ளைகள்: மணிவண்ணன், மணிமொழி, மணிவிழி

மருமகள்: சுதர்சினி

பேத்தி: லட்சுமியா ஷாலினி

நோயாளி விதியாளியானால்

பரியாரி பேராளி!

தருமராஜா என அழைக்கப்படும் தென்திசைக்கதிபதியான கடமைவீரன் யமதர்மராஜன் சமூகத்திற்கு:

இளம் பராயத்திலே கனகரத்தினம் என அழைக்கப்பட்டுப் பின்னாளில் பிறப்புப்பத்திரத்தின் படிக்குக் கனகசபாபதி என யாவருக்கும் பரிச்சயமான 77 வயதான முதியவருடைய Re-sume(சுயவிபரக்கோவை)யினை இத்துடன் இணைத்துள்ளேன்.

தகுந்த நேரத்தில் தகுதியான நடவடிக்கை எடுப்பதற்கான சிபாரிசை வழங்குகிறேன். அவரது நண்பர் எனச் சொல்லித் திரியும் குறும்பர் ஒரு கவிஞர். பலமேடைகளிலே அவரை 'இயமனைப் பச்சடி போட்டவர்' என பெருமைக்காகவோ அல்லது பொறாமைக்காகவோ அவரை வாயார வசைபாடி வருகிறார். இது உங்களது ஆற்றலுக்கும் ஒரு சவாலாக அமையலாம். எனவே, ஏதேனும் விசயம் இருக்கலாமோ என்ற சந்தேகம் உங்களுக்கு எழச் செய்யலாம். ஆனால் மார்கண்டேய சமாசாரம் எதுவும் நிச்சயமாக இல்லை என்பதற்கு உத்தரவாதம் அளிக்கிறேன். அவர் தன்னை ஒரு இறைநம்பிக்கை இல்லாதவர் என்றே வெளியே சொல்கிறார். உள்ளுக்கு எப்படியோ நான் அறியேன். உள்ளொன்று வைத்துப் புறமொன்று கூறாவிட்டால் இந்நாட்டிலே சஞ்சரிப்பது கஷ்டம் என்பதை அவர் நன்கு அறிவார். இவ்வுலகில் தற்சமயம் பூமாதேவிகள் அதிகம் உள்ளனர். ஆகவே, பிரச்சினை ஏற்படும் பட்சத்தில் உங்கள் சார்பாக மேலிடத்திற்கு அவர்களில் யாரை தூது அனுப்புவது என்பது பெரும் பிரச்சினை. இக்காலத்தில் தூதர்களிலேயே நம்பிக்கை போய்விட்டது. அநேகர் காலை வாரி விடுகிறார்கள். ஆகவே தாங்கள் எது செய்தாலும் அதனைச் சற்றே கவனமாக, நிதானமாக செய்யுமாறு ஆலோசனை வழங்கவேண்டி உள்ளது. அவரை அழைப்பதற்குக் கிங்கரர்களை(microbes - நுண்ணுயிர்கள்) அனுப்புவதா அல்லது நீங்களே நேரடியாகச் செயலாற்றுவதா என்பதை தீர்மானித்துச் செய்யுங்கள், அல்லாவிட்டால் எங்களுக்கல்லவோ பிரச்சினை.

மனுசன் யாழ்ப்பாணத்திலிருந்து நைஜீரியா போய் அங்கி

ருந்தே கனடா வந்தார். ஆங்காங்கே அவர் பெற்ற நற்சாட்சிப் பத்திரங்களையும்(?) இணைத்துள்ளேன். இதயநோய்நிபுணர் (Cardiologist), தோல்நிபுணர் (Epidermatologist), உதரநோய்நிபுணர் (Gastrologist), மூளையியல்நிபுணர் (Craniologist), சுவாசவியல் நிபுணர் (Respirologist), அவயநிபுணர் (Podologist), வாதநோய் நிபுணர் (Rheu-matologist), சிறுநீர்நிபுணர் (Urologist), சிறுநீரக நிபுணர் (Nephrologist), தாடைநிபுணர் (Odontologist) கண்பார்வை நிபுணர் (Ophth-almologist) எனப் பல பேருடையவை இதில் அடங்கும். இன்னும் யாரேனும் தவறினால் அவர்களிடமும் பெற்று அனுப்ப அவர் தயங்கமாட்டார். பொறுமையையும் ஒவ்வொன்றாகக் கவனமுடன் பார்த்தீர்களென்றால் அவரைப் பற்றிய முழு விபரத்தையும் அறியலாம். அவரது தனித்துவத்தினைக் கொட்டை எழுத்துக்களில் தந்துள்ளேன்.

Cardiologist(இதயநோயியல் நிபுணர்) அழகிகளைக் கண்டால் கொஞ்சம் வழிவார். அவர் கனடாவில் கால் பதித்தது 1978ல். ஒரு வருடம் மொன்றியால் வாழ்க்கைக்குப் பின் ரொறன்ரோ நகரத்துக்கு வந்தவருக்குக் குடிவரவு அலுவலராக இருந்த திருமதி பார்த்திபன், குடும்ப வைத்தியராக, தென் ஆபிரிக் கரான வைத்தியர் நடராசாவை சிபாரிசு செய்தார். அவர் ஒரு அசல் தமிழரெனவும் சான்றிதழ் கொடுத்தார். இவர் கனடாவுக்குப் புதிசு. இந்நாட்டவர்கள் பேசும் ஆங்கிலத்தில் இன்னும் பெரிதாகப் பரிச்சயம் இல்லாமையால் அவர்கள் பேசுவதில் அரைவாசிக்காவது அசட்டுச் சிரிப்பைத்தான் பதிலாகத் தருவதுண்டு. ஒரு தமிழ் வைத்தியரிடம் போனால் தமிழிலே உறவாடலாம் என்ற நப்பாசையில் அவரிடம் போனவருக்கு நெத்தி அடி. அவர் பெயர்தான் அழகு தமிழில் இருந்தது. ஆனால் சுட்டுப்போட்டாலும் ஒரு தமிழ் எழுத்துக்கூட அவரது வாயிலிருந்து உதிர்க்கப்படவில்லை. ஏமாற்றம்தான். ஆனாலும் பெரிதான ஏமாற்றம் இல்லை. மனுசன் கனடிய ஆங்கிலத்தில் சம்சாரிக்கவில்லை. ஆங்கிலத்தினை ஓடஓடப் பேசாமல் அறுத்துறுத்துப் பேசினார். அவர் சொல்வது இவருக்கு விளங்கக் கூடியதாக இருந்தது. ஆனால் எல்லாச்சோதனைகளும் நடத்தி கோவை ஒன்றினைத் தயாரித்த பின்னர் சொன்னது ஏமாற்றத்தைத் தந்தது. உமது இதயத்தில் ஒரு பிரச்சினை உள்ளது இதயத்துடிப்பு, வித்தியாசமாக குறட்டைச் சத்தம் (murmur) போல உள்ளது. எனவே உம்மை நான் ஒரு இதய நோயியல் நிபுணரிடம் அனுப்புகிறேன் என்றார். சொன்னபடியும் செய்து விட்டார்.

அவர் பெயர் Dr. Ernest என எண்ணுகிறேன். அவர் இங்கிலாந்திலிருந்து இந்நாட்டினிற்குப் புலம் பெயர்ந்து

வந்தவர். ஆகவே இராணி ஆங்கிலம் பேசினார். வாய்ப்பாக இருந்தது. அவருக்கும் கிரிக்கட்டில் அபாரமோகம். பிறகென்ன இவர்பாடு கொண்டாட்டம் தானே. அவருக்கு இவரால் பிழைப்புக்கு நட்டம். இந்தாள் மடை திறந்தது போலக் கிரிக்கட் பற்றிச் சொல்ல அவர் திறந்த வாய் மூடாமல் இவர் சொல்வதைக் கேட்க, வெளியே காத்திருக்கும் நோயாளிகள் உள்ளே போனவருக்கு என்ன நடந்ததோ என ஐயப்பாடுடன் வைத்தியரின் அறை வாயிலைப் பார்த்து நிற்க, அவர் முகமலர்ச்சியுடன் வெளியே வந்து அவர்களுடைய மன உறுத்தல் பற்றிய கவலையின்றி வீடு போவார். ஆனால் இவருக்கு விளங்காத பிரச்சினை ஒன்றிருந்தது. நடராசா செய்வித்த அத்தனை சோதனைகளையும் இந்த வைத்தியர் மீளவும் செய்வித்தார். இது தேவையா என்ற சந்தேகம் எழுந்தது. ஆகவே அது பற்றி இவர் வைத்தியரைக் கேட்டும் விட்டார் அசட்டுத் தனமாக. அதற்கு அவர் கூறிய பதில் எனது உபகரணங்கள் மிகவும் நுட்பத் திறனுடையவை (sophisticated) என்பது.

இவர் விடாக்கண்டனாச்சே... எனவே அதே வினாவை வைத்தியர் நடராசாவிடம் கேட்ட போது அவர் விடை எதார்த்தமாக இருந்தது. இவர் வாயைப் பொத்திக்கொண்டார். நடராசா கூறிய பொன் வார்த்தைகள் 'நீ பணம் கொடுப்பதில்லையே. அப்போ நீ ஏன் வருத்தப்படுகிறாய்?' என்பதே. 'ஆற்றிலே போற தண்ணீர் அண்ணை குடி தம்பி குடி' என்ற கதைதான் உலக நியதி என்பதைக் கனடா வந்த சிறிது காலத்திலேயே அவர் உணர்ந்து கொண்டார்.

டொக்ரர் ஏர்னஸ்தீரிடம் போனவருக்கு ஒரு நாள் ஒரு சந்தோச(?) சமாச்சாரம். கீழே அடித்தளத்திற்கு போய் X-கதிர்ப்படங்கள் எடுத்து வருமாறு வைத்தியர் பணித்தார். கீழே போனவருக்கு படம் எடுக்கும் இடத்தில் ஒரு அழகு தேவதை காட்சி தந்தது. அழகென்றால் கிறங்க வைக்கும் அழகு. பலப்பல விதமாகப் படம் எடுத்து முடித்ததும் "நீ போகலாம் படங்கள் வைத்தியருக்குப் போகும்" என்றது தேவதை. போக மனமில்லாமல் போகத் தொடங்கியவரை "கொஞ்சம் இங்கே வரமுடியுமா" என்றது தேவதை. உள்ளே போனவருக்கு "உன் இதயத்தைப் பார்க்க முடியவில்லை. மீண்டும் படம் எடுக்க வேண்டியுள்ளது. மன்னிச்சுக் கொள்" என்றது தேவதை. அது எனக்கு முதலே தெரியுமே என்றார், அவர் ஒரு அசட்டுச் சிரிப்புடன். எப்படி என்றது அந்த அழகு பிம்பம். என் இதயம் அங்கே இருந்தால் தானே! அது இந்த அழகு தேவதையிடம் போய் விட்டதே என்பதைக் கூறு முன்னர் பார்த்ததே ஒரு

பார்வை. 25 ஆண்டுகளுக்குப் பிறகும் அது கண்முன்னே நின்று பயமுறுத்துகிறது. இந்தனை அழகு தேவதையின் கண்களால் இத்தனை குரூரமாகப் பார்க்க முடியுமா? ததீசி முனிவருடைய மனைவியை விசுவாமித்திரர் ஒரு பார்வை பார்த்தாராமே. குருவியில் பலித்த ஜம்பம் முனிவர் மனைவியில் பலிக்க வில்லை. காரணம்? அந்தம்மாவின் கற்பு குறுக்கே நின்றது? இந்தப் பார்வையின் நிஷ்டூரத்திலிருந்து இவரை எது காப்பாற்றியது?

இதயம் பிரச்சினை கொடுத்தது. அறுவையைச் செய்ய லாமா என ஆலோசனை கேட்ட பொழுது வைத்தியர் கொஞ்சமும் இளகிக் கொடுக்கத் தயாராயில்லை. உன்னால் சுயமாக நடக்க முடிகிறதே அப்படியே நட. முற்றாகவே நடக்க முடியாத சந்தர்ப்பத்தில் அறுவை பற்றி யோசிக்கலாம் என்றார். இவனே ஒரு அறுவை மன்னன். பிறகேன் ஒரு அறுவை என எண்ணினாரோ தெரியவில்லை. தேவை என்றால் Nitroglyceraldehyde குளிகைகளுக்கு சிபார்சு செய்கிறேன். நடக்கும் போது சிரமம் ஏற்பட்டால் ஒரு குளிகையை நாவின் கீழ் வைத்தால் சுகமாகிவிடும் என்று பெரிய மனது வைத்துச் சொன்னார். ஆனால் அடுத்தடுத்து மூன்றுக்கு மேல் வைக்காதே என்றார். அதற்குப் பின்? என்றார் இவர். வைத்தியர், அம்புலன்சினை அழைக்க வேண்டியது தான் என்றார் பரிதாபமாக. என்னவோ செய் என்றபடி குளிகையை எடுத்துப் போனவர் அதனைக் காபந்தாகக் காற்சட்டைப் பையுள் போகுமிடமெல்லாம் எடுத்து போவார். வெவ்வேறு பாடசாலைகளுக்குச் சென்று மாணவர்களை மதிப்பீடு செய்யும் வேலை அவருக்கு. பேருந்தில் தான் பிரயாணம்.

குளிர் காலமும் வந்தது. பூம்பனியும் தனது அழகினை வீதி எங்கும் புலப்படுத்தியது. கிழக்கே ஒரு பாடசாலைக்குப் போக வேண்டியிருந்தது. பேருந்து தரிப்பிடத்திற்கும் பாடசாலைக்கும் இடையே சிறிது தூரம் நடக்க வேண்டும். குளிர் வாட்டியது. கையுறைக் கூடாகக் குளிர் புகுந்து விரல்களை ஊசி முனையால் குத்தியது. எப்படியோ நடந்தார். ஆனால் இதயம் மக்கர் செய்தது. நின்றார். குளிர் நட என ஏவியது. இதயம் நடக்காதே எனக் கட்டளையிட்டது. பொக்கற்றில் இருந்த குளிகை 'நாமிருக்கப் பயமேன்' என நம்பிக்கை கொடுத்தது. புட்டியை வெளியே கொண்டு வந்து ஒரு குளிகையை எடுத்து நாவின் கீழ் வைத்தார். பிரச்சினை குறைந்த பாடில்லை. சிறிது நேரத்தில் இரண்டாவதும் நாவின் கீழ் போனது. பெரிய மாற்றம் இல்லை. மூன்றாவதை எடுத்து வைத்தவரின் கை நடுங்கியமையால் சகல குளிகையையுமே பூம்பனி சுவைக்க வேண்டி வந்துவிட்டது.

ஏதோ பரவாயில்லை இனிமேல் நடக்கலாம் என இதயம் கனிவு காட்டியது. பாடசாலை சென்று மாணவனைப் பார்த்து அறிக்கை தயாரித்த பின்னர் வீடு வந்தார்.

தன் பழைய மாணவர்களே தான் தனது பலம் என எப்பொழுதுமே அவர் முழங்குவதுண்டு. அன்று இரவு அமெரிக்காவிலிருந்து அவரது மாணவரான இதய நோயியல் அறிஞர் ஷண் K. சுந்தர் அழைத்து எப்படி இருக்கிறியள் என்றார். விடுவாரா இவர். ஆதியோடந்தமாய் எல்லாவற்றினையுமே கொட்டித் தீர்த்து விட்டார். இத்தனை ஏன் விட்டுள்ளார்கள். நான் குடும்ப வைத்தியரிடம் பேசுகிறேன் என்றார் ஷண். அவரது தொலைபேசி எண் பெற்றவர் மறு நாள் சும்மா இருக்கவில்லை. குடும்ப வைத்தியருக்குப் போடோபோடெனப் போட்டிருக்க வேணும். நல்ல காலம் இதய நோயியல் நிபுணர் அச்சமயம் விடுமுறையில் இங்கிலாந்து சென்று விட்டார் எனவே தப்பித்தார். ஷண் விடுவதாயில்லை. அவரில்லா விட்டால் என்ன வேறொருவரைப் பார் என்றார். குடும்ப வைத்தியர் டொக்ரர் லாம் அருமையான மனிதர். ஆகவே இன்னொரு இதய நோயியல் அறிஞரைத் தேடினார். பிடித்தும் விட்டார். St. Joseph's Health Centreல் உள்ள Dr. இரட்னேசர் அகப்பட்டார். உடனடியாக அவரிடம் செல்லுமாறு குடும்ப வைத்தியர் Andrew Lam அறிவித்தார். போனவருக்கு முதலாவது சந்திப்புக்கும் இரண்டாவதற்குமிடையே பெரிய வேறுபாட்டினைக் காணமுடிந்தது. முகம் மலர Dr. ஷண் உங்கள் மாணவராமே. பேச்சிலே கனிவிருந்தது. உங்களை St. Michael's Hospital லுக்கு அனுப்பவுள்ளேன். ஒரு மிகப்பிரபலமான Angioplastic Surgeon உள்ளார். அவர் பார்வையிடுவார் என்றார் இரட்னேசர். குருதிக்கல அடைப்பெடுத்தல் சிகிச்சை (Angioplasty) முறை நடைமுறைக்கு வந்த ஆரம்பகாலம் (1994). அந்த வைத்தியர் பெயர் நினைவில் இல்லை. ஆனால் அவர் இந்தச் சிகிச்சை முறைபற்றி படங்களுடன் விலாவாரியாக ஒரு கட்டுரையினை The Toronto Star பத்திரிகையில் எழுதியதோடு அவரது நோயாளி ஒருவர் 75 வயதில் தன்னிடம் இந்தச் சிகிச்சை பெற்று அதற்கு அடுத்த வாரத்தில் ரொறன்ரோவில் நடைபெற்ற மரதன் ஓட்டத்தில் பங்கு பற்றியதாகவும் எழுதியிருந்தார்.

இவர் கனடா வந்த பின்னர் குடும்பத்தினை ஓட்டுதற்கு ஏதாயினும் தொழில் பார்க்க வேண்டுமே என எத்தனித்தவருக்கு முதலில் கை கொடுத்த தொழில் Security Guard வேலையும், Gas Station வேலையுமே. இந்த இரண்டு வேலை

களிலுமே நிறைய அவகாசம் கிடைத்தது. அவர் வசித்து வந்த தமிழர் கூட்டுறவு இல்லத்தில் ஒரு பாரிய நூலகத்தினை நிர்வாகிகளுடன் ஒத்துழைப்புடன் உருவாக்கினார். அந்த நூலகம் வேறு யாருக்கும் உதவிற்றோ தெரியாது. இவருக்கு நிறையவே உதவியது. இவரால் நிறைய வாசிக்க முடிந்தது. சில நண்பர்கள் தூண்டினார்கள் எழுதுங்கள் என்று. ஆகவே இவரால் இன்னொரு அவதாரம் எடுக்க முடிந்தது. அது தான் எழுத்தாளன். அவர் தன்னை எந்த சமயத்திலும் எழுத்தாளன் என அங்கீகரித்ததில்லை. தன்னை ஒரு 'பொறுக்கி' என்றே கூறுவார். அதில் நிறையவே உண்மை இருந்தது. அங்கேயும் இங்கேயும் பொறுக்கி அதனை ஒரு கட்டுரையாக்கிக் கொடுத்து விடுவார். கருத்துக் களவாடல் (Plagiarism) என இப்போ பெரிதாகப் பேசுகிறார்களே. அதற்குத் தண்டனை வழங்குவதாக இருந்தால் இவர் பலமுறை கராக்கிரகவாசியாக இருந்திருப்பார். St. Michael's Hospital வைத்தியருடைய கட்டுரையையும் மிக்க கவனமாக வைத்திருந்தார். தக்க சமயத்தில் தனது என, தமிழர் தகவலில் எழுதலாம் என்ற எண்ணத்தில். St. Michael's Hospital அழைப்பு வந்தது. சென்றார். செல்கையில் தவறாமல் பத்திரிகை நறுக்கையும் எடுத்துச் சென்றார். வைத்தியர் தகவல்களைக் கேட்டுப் பெற்றார். இவர் கதையோடு கதையாக அவர் பற்றித் தான் அறிந்ததை எடுத்துரைத்தார். பத்திரிகை நறுக்கையும் காண்பித்தார். அவருக்கு வாயெல்லாம் பல்லானது. இவருக்கு ஆணையில் ஏறிய புழுக்கமானது. ஒரு குருதிக்கல அடைப்பு அளவீடு (angiogram) செய்ய வேண்டும். எனக்கூறி அதற்கான தேதியையும் குறித்துவிட்டார். அளவீடு செய்து பார்த்தபொழுது இதய நாடிகளில் மூன்று அடைப்புக்கள் உள்ளதாகவும் அவற்றினை குருதிக்கல அடைப்பு எடுத்தல் சிகிச்சை முறையினால் (Angioplasty) நிவர்த்தி செய்ய முடியுமெனவும் கூறிய வைத்தியர் அதற்கான தேதியையும் கொடுத்தே விட்டார். ஏற்பாட்டின் படி எல்லாம் நடந்தது. வைத்தியர் வெற்றி என்றார். இவர் வீடேகினார். துள்ளித்திரியலாம் என உள்ளத்தில் உவகையுடன் உலாவியவருக்கு இருவாரங்களின் பின்னர் பழைய கிழவி கதவைத் திறவடி என்ற கதையாகி விட்டது. சிகிச்சைக்கு முன் இருந்த நிலையில் கொஞ்சம் கூட நிவர்த்தி பெறவில்லை. எனவே மீண்டும் வைத்தியரிடம் சென்றவருக்கு மீண்டும் அடைப்பு அளவீடு செய்ய வேண்டும் என கூறினார்.

அவரது அலுவலகத்திலிருந்து ஒரு நாள் மாலை அளவீடு செய்வதற்காக வருமாறு அழைத்தார்கள், சென்றார். அப்போது இன்று ஒரு கட்டில் வசதியாக உள்ளது எனவே இரண்டாவது

முறையாக அடைப்பு எடுத்தல் சிகிச்சை முறை இப்போது முயற்சிக்கலாம் நீங்கள் தயாரா? என்றார்கள். இவரா விடுவார்? அதற்கென்ன செய்தால் போச்சு என்றார். செய்தார்கள். வெற்றி என்றார்கள். வீடேகியவருக்கு அதே பிரச்சினை தொடர்வது உறுதியானது. மீண்டும் வைத்தியரிடம் சென்றவருக்கு வைத்தியர் மூன்றாவது முறையாக அடைப்பு எடுத்தல் சிகிச்சை செய்யலாம் என்றார். இம்முறை டொக்ரர் ஷண் சுந்தர் களத்தில் குதித்தார். இனி அடைப்பெடுத்தல் தேவையில்லை. நேரடியாகவே மாற்றுப் பொருத்துச் சிகிச்சை (Bypass Surgery) செய்யுங்கள் என்றார். இங்கு தான் நோயாளியின் நோய்க்கு மருத்துவமா அல்லது வைத்தியரின் திறமைக்கு எடுத்துக் காட்டா? என்ற வினா எழுகிறது. அடைப்பெடுத்தல் வைத்தியரைப் பொறுத்தமட்டிலே ஒரு சவாலாக அமைகிறது. அடைப்பெடுத்தல் தோல்வியாகிவிட்டது என்பதை அவர் ஏற்கத் தயாராக இல்லை. மூன்றாவது முயற்சி வெற்றியைத் தரலாம் என்ற நப்பாசை. ஆகவே முயன்று அது வெற்றியளித்தால் தான் சாதனையாளராகலாம் என்ற பேராசை. டொக்ரர் ஷண் சுந்தரோ தனது ஆசிரியருடைய உடல் நலத்தில் அக்கறை கொண்டமையால் அடைப்பெடுத்தல் சிகிச்சை முறை பயனளிக்காது ஆகவே மாற்றுப் பொருத்துச் சிகிச்சை முறையே உகந்தது என்பதில் உறுதியாகவிருந்தார்.

வைத்தியர் பலர் நோயாளியின் நோய்பற்றிய அறிவின்மையைத் தமக்குச் சாதகமாக்குகிறார்கள் என்பதற்கு இது ஒரு நல்ல உதாரணம். ஷண் சுந்தருடைய ஆலோசனையை அடைப்பெடுத்தலுக்கான வைத்தியர் ஏற்கத் தயக்கம் காட்டினார். ஆகவே நோயாளியினுடைய மனதினை மாற்ற முயன்றார். உமக்கு உள்ள அடைப்பு நீளமான அடைப்பு. ஆகவே மாற்றுப் பொருத்து அறுவை முறை பயன் தரமாட்டாது என்பது எனது அபிப்பிராயம் என்றார். இது அபாண்டம் என்பது கொஞ்சம் விஞ்ஞான அறிவுடைய நோயாளிக்கும் புலனாகியது. நோயாளி மாற்றுப் பொருத்து அறுவைச் சிகிச்சைக்கே ஆதரவளித்தார்.

ஷண் சுந்தருடைய நிலைப்பாடே வெற்றி பெற்றது. மாற்றுப் பொருத்து அறுவைச் சிகிச்சை முறையினால் செய்யப்பட்ட நிவர்த்தி கடந்த 15 வருடங்களாக எந்தச் சிக்கலும் இல்லாமல் இருந்துள்ளது என்பது பேருண்மையே.

அடைப்பெடுத்தல் சிகிச்சை முறையிலே இரண்டு கூறுகள். ஒன்று Ballooning என அழைக்கப்படும் ஊதி அடைப்பினை விரியப்படுத்தல். இரண்டாவது கூறு விரிந்த குருதிக்கலச் சுவரினை அந்த நிலையில் நிறுத்த உதவும் Stent செலுத்தல்.

Stent என்பது உலோகத்தினால் ஆன ஒரு சுருளி. இது குருத்திக்கலன் சுவரைத் தாங்கிப்பிடித்துக் கொள்கிறது. அடைப் பெடுத்தல் வைத்தியரின் ஆலோசனைப்படி அடைப்பு நீளமானதாக இருந்தால் இந்தச் சிகிச்சை முறை வெற்றியளிக்க முடியாது. ஆனால் அவர் தனது துறைசார் வெற்றியினை உறுதிப்படுத்த முனைந்தார். பூனைக்கு விளையாட்டு சுண்டெலிக்குச் சீவன் போகிறது என்ற கதை நினைவுக்கு வருகிறது.

ஷண் சுந்தர் வலியுறுத்தியதாலும் நோயாளி சம்மதங்கொடுக்காமையாலும் அடைப்பெடுத்தல் வைத்தியர் மனமின்றி ரொறன்ரோ பொது மருத்துத்துவமனையில் உள்ள இதய அறுவை வைத்தியரிடம் நோயாளியை அனுப்பினார்.

ஆண்டவன் படைச்சான்
அனுபவி ராசா என நோயையும்
அனுப்பி வைச்சான்!

யமதர்மராசா அவர்களே,

இந்த அறுவை தொடரும், நீங்கள் ஒரு தீர்மானம் எடுக்கும் வரை.

‘இந்த மனிதருடைய சிறப்புக் குணாதியங்களைக் கொட்டை எழுத்தில் போடுக’ என்றேன். டிலிப்குமார் தவறி விட்டார். ஆகவே இதோ:

- மனுசன் அழகிய பெண்களைக் கண்டால் வழிவார்
- ஆள் கொஞ்சம் அதிகப்பிரசங்கி
- வாய் கொஞ்சம் நீளம்
- இடக்கரடக்கலாகப் பேசுவதில் வல்லவர்
- வாழ்வதே சாப்பிடத்தான் என்பது அவரது சித்தாந்தம்

இதய அறுவை வைத்தியர்(Cardiac Surgeon). ஆள் கொஞ்சம் அதிகப்பிரசங்கி டொக்ரர். ஷண்ணின் பிடிவாதத்தாலும் இவரது இதயம் அடைப்பெடுத்தல் முறைக்கு சற்றேனும் இளகிக் கொடுக்காத காரணத்தாலும் St. Michael's Hospital அடைப்பெடுத்தல் விற்பன்னர் வேண்டா வெறுப்பாக இவரை ரொறன்றோ பொது மருத்துவமனையில் உள்ள இதய அறுவை வைத்தியருக்கு நெறிப்படுத்தினார். அவர் பெயர் Dr. Tarret என எண்ணுகிறேன். அவர் பெரிதாகக் காத்திருக்க வைக்கவில்லை. மூன்று சந்திப்புகளுடன் காரியத்தைச் செவ்வனே முடித்து விட்டார். முதற் சந்திப்பில் குசலம் விசாரிப்பு. ஆதியோடந்த மாகப் பூர்வாசிரமம் முழுக்கக் கேட்டறிந்து விட்டார். அறுவை வைத்தியத்திற்கும் தேதி குறித்ததுடன், இந்த அறுவை பற்றியும் அதனால் ஏற்படக்கூடிய அனுகூலங்கள் பற்றியும் விளக்குதற் கான சந்திப்புக்கு நாள் ஒன்றினைக் குறித்தார். அவர் குறிப் பிட்ட தினத்தில் இவர் சென்ற பொழுது அறுவை வைத்தியர்

மிக அழகாகப் படங்களுடன் தான் செய்யவுள்ள அறுவை வைத்தியம் பற்றி விஸ்தாரமாக விபரித்தார். இவர் இதய அமைப்பும் செயற்பாடும் பற்றி வைத்தியர் விபரித்ததைக் கேட்பது போன்று பாசாங்கு செய்தார். இவர் மகாஜனக் கல்லூரியில் தொடர்ந்து 25 வருடங்களாக ஊதித்தள்ளியது தானே அது. ஆனால் அடைப்புப் பற்றியும் அடைப்புள்ள முடியுரு நாடியுடன் (Coronary Artery) எவ்வித பிரச்சினைக்கும் போகாமல் இதயச் சுவருக்குக் குருதி விநியோகிப்பதற்கான மாற்று வழியினை (Bypass) அறுவை மூலம் ஸ்தாபிக்கவுள்ளதாக வைத்தியர் சொன்னது இவருக்கு புதிய தகவலாக இருந்தது. கணைக்கால் உள்ளென்புப் பக்கமாக உள்ள நாளத்தினை (Saphenous Vein) வெட்டி எடுத்து வந்து முடியுரு நாடியின் அடைப்புக்கு முன்னேயும் பின்னேயும் இணைத்து அதன் மூலமாக இதயச்சுவருக்குக் குருதி விநியோகம் செய்வதற்கான ஏற்பாடாக இந்த மாற்று வழி அமையும் என்றார் அறுவை வைத்தியர்.

ஊரிலே சில பாட்டிமார் 'குறுக்காலே போறவனே' என 'ஆசீர்வாதம்' கொடுப்பது ஞாபகம் வந்தது. நேராகப் போகாமல் குறுக்கு வழியாலே போவது என்பது அதன் அர்த்தம். பாட்டியின் ஆசீர்வாதம் கிடைத்தாலும் அடைய வேண்டிய தூரத்துக்கு இது குறுக்கு வழி என்பதால் குறுக்காலே போகத் தான் செய்வோம். நேரம் மிச்சம். சிரமம் குறைவு. தூரம் குறைவு. இந்த இதய மாற்று வழி அல்லது தவிர்ப்பு வழி அதற்கு நேர்மாறு. தூரம் சற்றுக் கூடுதலாக இருக்கவே செய்யும். சுற்றி வளைத்துப் போக வேண்டும். அதெப்படி நாளத்தினை எடுத்து வந்து நாடிக்கு மாற்று வழியாகப் பிரயோகிக்கிறார்கள் என்ற சந்தேகம் எழவே செய்தது. ஆனால் சந்தேகத்தைக் கேட்டுத் தீர்ப்பதற்கான தைரியம் அப்போது வரவில்லை. அப்படித் தானே நாம் வளர்க்கப்பட்டோம். கனடா வந்ததும் மாறிவிடுமா?

இத்தனை வருடங்கள் கழித்து இக்கட்டுரை எழுதுகையில் தான் டொக்ரர் லம்போதரனிடம் விசாரித்துக் காரணத்தைத் தெரிந்து கொள்ள முடிந்தது. எடுக்கலாம், கழிக்கலாம் பொருத்தலாம் என மூன்று காரணங்கள் சொன்னார். அதாவது நாளங்கள் தோலின் கீழே காணப்படுகின்றன. நாடி என்றால் ஆழமாகத் தான் இருக்கும். எனவே சுலபமாக எடுக்கலாம். திரைப்படங்களிலே பார்த்திருப்பீர்களே தற்கொலை செய்பவர்கள் கையில் ரணம் ஏற்படுத்தி குருதி ஒழுக வைப்பார்களே அங்கே வெட்டுப்படுவது நாளந்தான். எடுக்கிற நாளம் நீளமானதாக உள்ளமையால் அறுவை வைத்தியர் தேவையான பகுதியை மாத்திரம் எடுத்து விட்டு மிகுதியைக் கழித்து

விடலாம் (உடலில் உள்ள நாளங்களில் மிக நீளமானது இதுவே). மாற்று வழியமைப்பதற்கு இதன் இரண்டு முனைகளையும் சுலபமாக முடியுந் நாடிக்கு முன்னேயும் பின்னேயும் அடைப்பு இல்லாத பகுதிகளுடன் பொருத்திவிடலாம். நாடியையும் மாற்றுவழி அமைப்பதற்கு உபயோகிக்கலாம் என்பதும் உண்மையே. ஆனால் நாடியின் சுவர் தசைத்தன்மை மிக்கது எனவே அதனுடாகக் குருதி செல்வதிலும் பார்க்க மெலிந்த தசைத் தன்மையற்ற சுவர்களைக் கொண்ட நாளத்தினுடாகக் குருதி ஓட்டம் சுலபம் தானே. நாளத்தினைப் பாவித்தால் குறைந்தது 12 வருடங்கள் வரை தாக்குப்பிடிக்கும். நாடி என்றால் கொஞ்சம் கூடுதலாக. அதிபர் போன்றவர்களுக்கு 12 வருடங்கள் போதும் தானே. ஐயம் தெளிந்தாலும் நாடிக்கும் நாளத்துக்குமிடையே உள்ள அமைப்பு ரீதியாகவும் தொழில் ரீதியாகவும் உள்ள வேறுபாடுகள் பற்றி அக்காலத்தில் மாணவருக்கு உரைத்தது கண்முன்னே குரைத்தது. இரவல் படவையில் இது நல்ல கொய்யகம் தான் என எண்ண வைத்தது. அது போகட்டும். டொக்ரர் Tarret மாற்று வழி அறுவை வைத்தியத்தால் ஏற்படக்கூடிய அனுகூலங்கள் பற்றி எடுத்துரைத்தார். காதில் பொசுக்கென உள்ளே புகுந்தவை இரண்டு. இப்போது உள்ள உபாதை அறுவை வைத்தியத்தின் பின்னர் முற்றாகவே அற்றுப் போகும், நீ மீண்டும் சுயமான வாழ்க்கை மேற்கொள்ள முடியும் என்பது ஒன்று. இதன் காரணமாக இப்போது உட்கொள்கின்ற மருந்துகளை இனிமேல் எடுக்கின்ற தேவை அற்று விடும். இந்த இரண்டு வாக்கியங்களும் காதில் 'கிணிங் கிணிங்' என ஓசையிட்டன. நான் மீண்டும் இளமை பெற்று விட்டேன் என்று அவரது இதயம் ஆர்ப்பரிக்கத் தொடங்கியது. அதன் பிறகு டொக்ரர் என்ன சொன்னார் என்பது டொக்ரருக்கு மட்டும் தான் கேட்டிருக்கும். அறுவைக்கு இப்போதே தயார் என்றது இவர் மனசு.

இதோ, காட்சியில் அதிபரின் புகழ் பூத்த பழைய மாணவர்களில் இன்னொருத்தர் புகுகிறார். அவர் பெயர் டொக்ரர் கணேசன். நியூயோர்க் சின்சினாற்றியில் கடந்த 45 வருடங்களாக வைத்தியராகக் கடமையாற்றுகிறார். டொக்ரர் கதிர் துரைசிங்கத்தினுடைய மைத்துனர். துரைசிங்கம் தகவல் பரிமாறுவதில் மன்னாதிமன்னன். வானொலி, தொலைக்காட்சி எல்லாம் 'பிச்சை' வாங்க வேண்டும். அதிபருக்கு மறுநாள் 'மாற்று வழி அறுவை' எனக் கணேசனுக்கு அறிவித்துவிட்டதன் பயனாக கணேசன், 'சுகமே அறுவை கண்டு, நலமே பெறுக' என வாழ்த்துதற்காக அதிபரை அழைத்தார். வாழ்த்தினைக்

கூறியவர் அந்த வைத்தியரின் பெயரை விசாரித்தார். இவர் சொன்னது தான் தாமதம். 'இதே பெயரை உடைய ஒருவருடன் நான் ஆரம்பத்தில் கூட்டாகத் தொழில் புரிந்துள்ளேன். அவராக இருக்கலாமோ என்ற சந்தேகம் எழுகிறது. எதற்கும் அவருடைய தொலைபேசி எண்ணைத் தாருங்கள்' எனப் பெற்றுக் கொண்டவர் சும்மா இருக்கவில்லை என்பது இருவாரங்களில் வெளிச்சமானது.

மறுநாள் காலை வைத்தியசாலை சென்ற அதிபருக்கு ஒரு சூப்பநேரத்தில் அறுவை நடந்தது. என்ன செய்தார்கள் என்பதை இவர் அறிந்திருக்க நியாயமில்லை. அறுவை வைத்தியர் ஏற்கனவே சொன்னதை வைத்து ஊகிக்கத் தான் முடியும். எல்லாம் முடிந்தது, நன்றாய் முடிந்தது என்பதை மார்புப் பகுதியைப் பிளந்து பின்னர் மூடிய அடையாளத்திலிருந்தும், வலது கணைக்காலின் உட்பக்கமாக நெடிய வெட்டும் அதனை மீண்டும் இணைக்கும் தைப்பு முட்களைக்(Staples) கொண்டும் ஆங்காங்கே உடலின் உள்ளே புகுத்தப்பட்ட சில குழாய்களைக் கொண்டும் உணர முடிந்தது.

இரவு நடுச் சாமத்தில் கண் விழித்தவருக்கு முன்னே கொட்டக் கொட்ட விழித்தபடி நடுத்தரவயதுள்ள வெள்ளை தாதி ஒருவர் இருந்தார். இவர் கண் விழித்ததும் புன்முறுவல் பூக்க, உனது பிள்ளைகள் வந்து இதுவரை நேரமும் நின்று விட்டுப் போய்விட்டார்கள் என்றார். எதனைச் சொன்னால் மனம் மகிழும் என்பதை அவர்களுக்குச் சொல்லியா தர வேண்டும். முகம் அன்றலர்ந்த செந்தாமரை போலிருந்தது. சோர்வோ களைப்போ சிறிதும் புலப்படவில்லை. காலையில் இயன்முறை மருத்துவர் (physiotherapist) வருவார். மாலை அறுவை வைத்தியர் வருவார் என்றார். காலையில் இயன்முறை மருத்துவர் வந்தார். சேம விசாரணை முடிந்தபின், நான் எனது வீட்டு மேல் மாடியில் உள்ள அறையில் தான் வசிக்கிறேன் என்றார் அதிபர். "ஓ! படி ஏறவேண்டும் இல்லையா அப்போ அதனை முயன்று பார்ப்போமே வருகிறாயா" என்றார். புறப்பட்டுச் சென்று அவரின் உதவியுடன் இவர் படி ஏறினார். அவ்வளவு கஷ்டமாகத் தெரியவில்லை. மனதுக்குள் தெம்பு தானாகவே வந்து குந்திவிட்டது. மாற்று வழி ஏற்றம் பெற்றதாக உள்ளத்தில் உஷகை பொங்கிற்று. டொக்ரர் Terret சொன்னது வெறும் உற்சாகமூட்டுதற்கான வாசகங்கள் அல்ல என்பதை உணர வைத்தது.

மாலை வைத்தியர் வந்தார். வரும்போது வாய் நிறைந்த புன்னகையுடன் டொக்ரர் கணைசன் உனது மாணவராமே.

இரவு என்னுடன் நீண்டகாலத்தின் பின்னர் பேசினார். அவருக்கு நான் இந்த அறுவை வைத்தியம் பற்றிய அத்தனை தகவல்களும் அனுப்பி விட்டேன், எல்லாம் திருப்தியாக முடிந்தது என்றார். ஒருவார வைத்தியசாலை பராமரிப்பின் பின் வீடு சென்ற அதிபர் மீண்டும் ஒரு வாரத்தின் பின்னர் சென்று அறுவை வைத்தியரைக் கண்டார். மிகவும் பவ்வியமாக அவர் நடந்தார். இனிமேல் என்னைக் காண வரத் தேவையில்லை. இரண்டு வாரங்களின் பின்னர் டொக்ரர் இரட்னேசரைச் சென்று காணுங்கள் என்றார். உமக்கு இந்த நோய் பற்றிய விபரம் யாவும் தெரிந்திருக்கும் ஆகவே நான் இனி என்ன செய்ய வேண்டும் என்று சொல்வதற்கில்லை. கணேசன் போன்ற எத்தனையோ பேர்களை வைத்தியர்களாக்கி உள்ளீராமே, என்றார். கணேசன் குரு பக்தியைச் சற்று அதிகப்படியாகப் புலப்படுத்திவிட்டார் என்பது Dr. Tarretன் அதிபர் பற்றிய கணிப்பு மிகையாக இருந்ததிலிருந்து தெரிந்தது. ஆனால் ஒன்று மட்டும் உண்மை இதய அறுவை வைத்தியம் செய்தவர்களில் மீள் வாழ்விற்குச் (rehabilitation) செல்லாமல் இருந்தவர் இவர் ஒருவராகத்தான் இருக்க வேண்டும்.

நான் மீண்டும் எப்போ வேலைக்குச் செல்லாம் எனக் கேட்டவருக்கு டொக்ரர், இது எல்லாம் ஒவ்வொருத்தருடைய மனம் மற்றும் உடல் பலம் சம்பந்தமானது. நீங்கள் வருகிற வாரமும் போகலாம் அல்லது இன்னும் ஒரு சில மாதங்களின் பின்னும் போகலாம் என்றவர். ஒரு சர்தார்ஜி பகிடி சொல்லட்டுமா என்றார். சொல்லுங்களேன் என்றவருக்கு, யாரிடம் நான் கூறியதாக மாத்திரம் சொல்லிவிடாதே என்ற முன்னுரையுடன் கூறினார். ஒரு சர்தார்ஜிக்கு இதயத்தில் மும்மாற்று (triple bypass) வழி அறுவை நடந்தது. இரண்டு வாரங்களின் பின்னர் சர்தார்ஜி வைத்தியரைப் பார்க்க வந்தார். வைத்தியரும் பரிசோதித்து விட்டு எல்லாம் திருப்தியாக உள்ளது நீங்கள் சுயமான வாழ்க்கை வாழ முடியும் என்றார். சர்தார்ஜி டொக்ரரைப் பார்த்து ஒரு கேள்வி என்றார். என்ன என்ற வைத்தியரிடம் சர்தார்ஜி, 'நான் எப்பொழுது உடலுறவு வைத்துக் கொள்ளலாம்' என்றார். 'உங்களால் எப்போது எவ்வித களைப்பும் இன்றி இரண்டு தளங்கள் படி ஏற முடியும் என உணர்கிறீர்களோ அப்பொழுது நீங்கள் உடலுறவு வைத்துக் கொள்ள முடியும்' என்றாராம் டொக்ரர். உடனே சர்தார்ஜி அப்படி என்றால் நான் கீழ்த்தளத்திலேயே அதனை முடித்துக் கொள்கிறேன் என்றாராம்.

அறுவை வைத்தியர் சொற்படி, இரண்டு வாரங்கள் கழிந்த பின்னர் டொக்ரர் இரட்னேசரைக் காணச் சென்றார் அதிபர்.

பரிசோதித்துப் பார்த்த வைத்தியர் எல்லாம் சீராக உள்ளன. ஏற்கனவே உட்கொண்ட மருந்துகளைத் தொடர்ந்து எடுங்கள் என்றார். இவர் பேந்தப் பேந்த விழித்தார். ஏன் எதற்கு முழிக்கிறாய்? என்றார் டொக்ரர். நான் அறுவைக்குப் பின்னர் ரைலனோல் மாத்திரம் எடுத்தேன். இப்போ அதனையும் விட்டுவிட்டேன் என்றார் இவர். ஏன் விட்டாய் என்றவருக்கு டொக்ரர் Terret அறுவைக்கு முன்னர் சொன்ன கூற்றின் படி உபாதை மாறிவிட்டமையால் மருந்துகள் தேவையில்லை. 'அட முட்டாளே' எனச் சொல்ல வெளிக்கிட்ட இரட்னேசருக்கு முன்னே டொக்ரர் கணேசன் உடைய உருவம் தோன்றி 'அவர் எனது குரு' என்றிருக்க வேண்டும். எனவே நிறுத்தியவர், 'அவர் யார் மருந்தை நிறுத்தச் சொல்வதற்கு? இங்கே பார், ஒரு புத்தம்புதிய மெசின் உள்ளே புகுத்தப்படவில்லை, இருக்கிற பழசினைத்தான் ஓரளவுக்குச் செப்பனிட்டுள்ளார்கள். ஆகவே இறுமாப்புக் கொள்ளாதே என்றார். அப்போ அறுவை உபாதையைப் போக்காவிட்டால் மருந்துகள் என்ன செய்கின்றன? என்று கேட்க விரும்பினாலும் இரட்னேசருடைய முகபாவம் இக் கோள்வியை இப்போது கேட்பது உசிதமல்ல என உணர வைத்தமையால் பரிதாபமாக அவரைப் பார்த்தபடி நின்றார். திடீர்திடீர் என எம்பெருமானிடமிருந்து அழைப்பு வந்து விடாமல் காப்பதற்காகத்தான் மருந்து.

டொக்ரர் இரட்னேசரை நண்பர் புனிதவேல் ஏழாவது ஆழ்வாரென அழைப்பதன் காரணம் புரிந்தது. ஆண்டவன் படைச்சான் அனுபவி ராசா என நோயினையும் அனுப்பி வைச்சான்.

- Craniologist (மூளை நரம்பு நிபுணர்)
- Odontologist (பற்தாடை நிபுணர்)
- Ophthalmologist (கண்பார்வை நிபுணர்): தொலைக் காட்சி தொடர் நாடகங்கள் பார்க்க வேண்டும் என்ற இலட்சிய வெறி
- Podologist (அவய நிபுணர்)
- Rheumatologist (வாத நிபுணர்)
- Gastrologist (உதர நோய் நிபுணர்): சாப்பாட்டில் மன்னன்.

குருதியை மாதம் மாதம் INR ருக்காகவும் 3 மாதங்களுக் கொருமுறை ஈமோகுளோபின், வெல்லம் இரும்புச் சத்து வைற்றமின்கள் போன்றவற்றுக்காகவும் சோதிப்பது வழக்கம். இரும்புச்சத்துக் குறைவாக இருப்பதால் இரும்புச்சத்துக் குளி

கைகளை எடுக்குமாறு பணித்தேன். அவர் தொடர்ந்து எடுத்துக் கொண்டிருந்தார். ஆனால் ஈமோகுளோபின் அளவு உயர்வதாக இல்லை. உணவுக்கால்வாயில் எங்காயினும் இரத்தப் பெருக்கு உள்ளதா என அறிய வேண்டி Ocult சோதனை செய்து பார்த்தேன். ஆனால் அதன் மூலமும் ஒன்றையும் அறிய முடியவில்லை. எனவே அவரை ஒரு உதரநோயியல் நிபுணரிடம் அனுப்பி வைத்தேன்.

- Respirologist (சுவாச நோயியல் நிபுணர்).
- Nephrologist (சிறுநீரக நோயியல் நிபுணர்)
- Urologist (சிறுநீர்நோயியல் நிபுணர்)
- Hematologist (குருதி இயல் நிபுணர்)

அவனுக்கென்ன சொல்லி விட்டான் அகப்பட்டவன் நானல்லவா

யமதர்மராசா!

நான் இந்த அறிக்கையை அவசர அவசரமாக எழுத வேண்டிய அவசியம் உள்ளது. தென் திசைக்கதிபதியே, நீங்கள் இவரது கணக்கெல்லாம் பார்த்துக் கட்டளை பிறப்பிக்க எத்தனை காலம் எடுக்குமோ? தெரியவில்லை. ஆனால் எம் பெருமான் சுடலையாண்டி அவசர அவசரமாக உங்களுக்குத் தெரியாமலே இங்குள்ளோரை திடீரென அழைப்பதைக் கண்டு எனக்கும் குலை நடுங்குகிறது. எனக்கும் அந்த விதி ஏற்பட்டால் இவரைப்பற்றிய அறிக்கையை உங்களுக்கு யார் அனுப்பி வைப்பார்கள்? எனது கடமையில் நான் கவனமாக இருக்க வேண்டுமல்லவா?

ஆள் கொஞ்சம் அசட்டுத்தனமான முடிவுகள் எடுப்பதில் மன்னன். விலங்கியல் honours பட்டதாரி. உடலின் அத்தனை கூறுகளின் அமைப்பு, இயக்கம் மற்றும் தொழில்பற்றி படித்தவர் - படிப்பித்தவர். ஆனால் அசட்டுத்தனமான தன்னிலை வாதங்களை அவர் எடுக்கும்பொழுது இவர் படித்தவரா? என எண்ண வைக்கும். உதாரணத்திற்குச் சொல்வதானால் தினசரி நடப்பது உடல்நலத்துக்கு மிக நல்லது என்பதன் உண்மை. அவருக்குப் புரிந்தாலும் நடப்பதால் எவ்வளவு நேரத்தை வீணடிக்கிறோம், அந்த நேரத்தை ஏதேனும் வாசிப்பதில் அல்லது எழுதுவதில் செலவிட்டால் எத்தனை உபயோகமானதாக இருக்கும் என்பார். இது எவ்வளவு வடிகட்டின அசட்டுத்தர்க்கம். ஒருவகையான சோம்பேறித்தனம் இத்தகைய குதர்க்க வாதங்களைச் சொல்ல வைக்கிறது.

ஆள் கொஞ்சம் நாட்டுப்புறம். கொஞ்சம் என்ன சரியான நாட்டுப்புறம். இரண்டு வருடங்களாகச் செல்லிடப் பேசியுடன் தான் உலா வருகிறார். ஆனால் அவர் அதனை தொலைபேசியாக மாத்திரம் உபயோகிக்கிறார். இதுநாள்வரை தவறிய அழைப்புக்களை(Missed Calls) அவர் மீட்டதில்லை, மீட்கவும் தெரிந்த பாடில்லை. இது உம்மீது சத்தியமான உண்மை. இப்போ உமக்கே ஒவ்வொரு நாளும் எத்தனை missed Calls

உமது கிங்கரரிடமிருந்து வரும். உமக்கு அவற்றினை மீட்கத் தெரியாவிட்டால் எத்தனை அவஸ்தை. ஆனால் இந்தாள் அதனைப் பற்றி அசட்டையாகவே இருக்கிறார்.

கதையிக்கை ஒரு கதை. இந்தியாவின் உத்தர காண்ட் மாநிலத்தில் வெள்ளப்பெருக்கின் காரணமாக 10,000 மக்களா வது இறந்திருக்கலாமென நாட்டின் பேரிடர் மேலாண்மை ஆணையம் தெரிவித்துள்ளது. தெரியாமல்தான் கேட்கிறேன் உங்கள் கிங்கரர்கள் இதனை எப்படிச் சமாளித்தார்கள்? அவர்களுக்கு ஓவர் ரைம் கொடுத்தீர்களா? இங்கேயாயிருந்தால் அட்டகாசம் பண்ணியிருப்பார்கள். இரண்டு வருடங்களுக்கு முன்னர் வீட்டுக்குப்பை அகற்றுவதற்கே அரும்பாடுபட வேண்டி வந்துவிட்டது. திசை மாறிப்போய்விட்டேன் இப்போ இவர் விசயத்திற்கு வருமோமே.

வைத்தியர்கள் இவரது ஞானத்தில் அதீத நம்பிக்கை வைத் தமையால் மீள் வாழ்விற்கான (rehabilitation) செயற்பாடுகள் எதனையும் சொல்லாவிட்டாலும் அவரது நண்பர்கள் விட்ட பாடில்லை. ஆயிரம் வேர் கண்டவன் (பேரைக் கொன்றவன் என்பது பிழை) அரை வைத்தியன் என்பார்கள். ஆனால் இப்போ அதெல்லாம் தேவையில்லை. கேட்டது, பார்த்தது, வாசித்தது, ஊகித்தது என எல்லாம் சேர ஒவ்வொருவருமே மருத்துவ ஆலோசனை வழங்குவதில் மன்னராகி விட்டார்கள். பிள்ளைகளும் உபத்திரவம் கொடுத்தார்கள். ஆகவே இரண்டு ஆலோசனைகளை நடைமுறைப்படுத்தினார். ஒன்று காலையில் வீதியில் நடப்பது. அதற்கு இன்னொரு காரணமும் இருந்தது. பாதையில் உள்ள வீடுகள் ஒவ்வொன்றின் முன்னேயும் உள்ள பூச்செடிகளின் அழகினை ரசித்த வண்ணம் போகலாம். ஆனால் அவர் மட்டும்தான் வேலை மெனக்கெட்டுக் காலைநேரத்தில் நடைபயில்பவராகத் தெரியவில்லை. சிலர் அவசர அவசரமாகவும் வேறுசிலர் ஏதோ தவறவிட்டு வந்தவர்கள் போல ஓட்டமும் நடையுமாகவும் செல்வதையும் காணமுடிந்தது.

ஒரு சிறுகதை ஞாபகம் வருகிறது. சொல்லட்டுமா? ஒருவருக்குத் திருமணம் முடிந்த மறுநாளே மனைவி காலையில் இந்தவீதியில் ஒரு சுற்று நடந்தால்தான் கோப்பி என்று கட்டளை போட்டுவிட்டார். காரணம் இல்லாமல் இல்லை. அவருக்கு கொஞ்சம் பேத்தை வயிறு. அதனைக் குறைத்தால் தான் சங்கையாக அவருடன் சென்று வரலாம் என்ற நப்பாசை மனைவிக்கு. பாவம், 'மனைவி சொல்லை தட்டாதே இப்போதைக்கு' என்றபடி காலையில் எழுந்து 'சிவனே' என

நடக்க ஆரம்பித்தார். ஒரு நாள் காலை அவர் வீதியில் நடக்கையில் ஒரு குரல் ஏதோ ஒன்று சொல்வதாக உணர்ந்தார். 'நகராதே உனது உயிருக்கு ஆபத்து' என்றது குரல். நின்றார். சரியாக அவர் காலடியில் ஒரு கட்டடம் கட்டுதற்கான கல் (brick) வந்து விழுந்தது. கடவுள் காப்பாத்தினார் என்றபடி மீண்டும் நடந்தார். பிரதான வீதியிலிருந்து அவரது வீடு போகவேண்டிய குச்சுப்பக்கம் திரும்ப முனைந்தார். மீண்டும் அதே குரல் சொல்லிற்று 'ஒரு அடி நகர்ந்தாயோ உன்கதை முடிந்து விடும்' என்றது. மலைத்துப்போய் நின்றார் ஒரு பெரிய லொறி அவரை மருவியபடி சென்றது. 'அட கடவுளே' என்றவர் 'நீ யாரப்பா எனக்குத் தகுந்த நேரத்தில் இப்படி எச்சரிக்கை செய்கிறாய்' என்றார். 'நானோ நீதானே எப்பொழுதும் கடவுளே! கடவுளே! என்கிறாயே ஆகவே உன்னைக் காப்பாற்றுகிறேன்' என்றது குரல். 'அப்படியென்றால் ஏன் அப்பனே எனது திருமணதிற்கு முன்னர் ஒரு எச்சரிக்கை விட்டிருக்கலாமே' என்றார் பரிதாபமாக.

மற்றைய மீள்வாழ்விற்கான முயற்சி நிலையான இருசக்கர வண்டியில் மிதித்தல். 'இருசக்கர வண்டி ஒன்று தன்னிடம் உள்ளது அதனை நியாயமான விலையில் தரலாம்' என ஒரு நண்பர் திணித்து விட்டார். அதனையும் ஒரு கை பார்க்கலாம் என்று முயன்றவருக்கு, ஒரு கால்தான் பார்க்க முடிந்தது. யாழ்ப்பாணத்தில் இளமைக்காலத்தில் ஆடிய ஆட்டத்தின் பயனாக இரண்டு கால்களில் ஒன்று கூட்டு முறிவினால் (Compound fracture) சிறிது நீளம் குறைவாக இருந்தது. அது ஒரு தனிக்கதை முறிவு தறிவு விற்பன்னரின் (Podologist) சான்றிதழ் அனுப்பும் பொழுது அது பற்றி விலாவாரியாகச் சொல்கிறேன். ஆகவே, இருசக்கர வண்டியை உதைப்பது இவருக்குப் பிரச்சினையாக இல்லை என்றாலும் வண்டிக்குப் பிரச்சினை யாகவே இருந்து வந்துள்ளது என்பதை மிக விரைவிலே உணர முடிந்தது. வண்டி இரு கூறுகளாகியது. எனவே அதனை வீதியோரத்தில் வைக்க வேண்டி வந்துவிட்டது. சக்கர வண்டி உதைத்தலுக்கும் விடுமுறை கிடைத்தது. இதற்கிடையில் அவரது இரண்டாவது மகன் கடினமான நோய்வாய்ப்பட்டு மறைய நடத்தலும் மறைந்து விட்டது. அந்த வீட்டிலே மேற்கொண்டு வாழ்வது பெண்பிள்ளைகளுக்கு திருப்தியைக் கொடுக்காமையால் வதிவிடத்தையும் ஸ்காபுரோவுக்கு மாற்றியாகி விட்டது. டொக்ரர் லாம்பும் இவரை எப்போ தட்டிவிடலாம் எனக் காத்திருந்தவர் போல ஸ்காபுரோவிலிருந்து இத்தனை தூரம் என்னிடம் வருவதிலும் பார்க்க அங்கேதான் உனது மாணவி உள்ளாரே, அவர் என்னுடனும் சிறிது காலம் வேலை

பார்த்தவர். ஆகவே அவரைக் குடும்ப வைத்தியராக வைத்துக் கொள்ளேன் என ஒட்டாத குறையாக விரட்டிவிட்டார். அதற்குக் காரணம் இருக்கவே செய்தது. டொக்ரர் லாம் என்ன மருந்து எடுக்க வேண்டும் என்று தீர்மானிக்கும் முன்னரே இவர், 'இந்த மருந்தை எடுத்தால் என்ன?' எனக் கேட்டு அவரை இக்கட்டினில் மாட்டுவதோடு மாத்திரமல் லாமல் இவரது மாணவ டொக்ரர்களும் இடையிடையே உபத்திரவம் கொடுப்பதைத் தவிர்ப்பதற்கு இதுதான் வழி என எண்ணியிருப்பார் போலும். ஸ்காபுரோவுக்கு ஜாகை மாற்றம் இதயநோயியல் அறிஞரையும் மாற்றிவிட்டது. 4040 பிஞ் அவென்யூவில் உள்ள Dr. Charles என்ற வயதான மேற்கு இந்தியர் இவரது இதய நோயியல் அறிஞரானார். அவரும் இவரது இதயம் பற்றிய ஆய்வினிலும் இவர் பெயர் பற்றிய ஆய்வினிலேதான் அதிக புலன் செலுத்தினார். நீ ஒரு A class man ஆக உள்ளாயே என்றார். ஏன் என்றதற்கு பெயரில் ஒவ்வொரு எழுத்துக்கும் அடுத்து ஒரு A யினை வைத்துள்ளாய் என்றவர் தனது பகிடியைத் தானே இரசித்தார். நீ ஒரு C class மனிதனோ என்று சொல்லலாமோ விடலாமோ என இவர் தீர்மானம் எடுக்கு முன்னர் அவர் விசயத்துக்கு வந்து விட்டார். ஆனால் அவரது ஆராய்ச்சி சிறிது காலத்துடன் முடிக்கவேண்டிவந்துவிட்டது, அவர் ஓய்வு பெற்றமையால். அவருக்குப் பதிலாக வந்தவர் ஒரு சீனர். சிறு பையன் போன்ற உடல் வாகு. ஒன்றுமட்டும் சொல்ல வேண்டும் வைத்தியர்கள் மாற மாற எடுக்கின்ற மருந்துக் குளிகைகள் தொகை நாளொரு வண்ணமும் (நிறம்) பொழுதொரு மேனியுமாக (உருவம்) அதிகரித்துக் கொண்டு போனது. ஒன்றில் தொடங்கியது இப்போது ஒரு சிறங்கையில் நின்றது. இளமைக்கால ஞாபகம் வந்தது. குளிகைகளுக்குப் பதிலாகக் கலவைகள். எத்தனை போத்தல்கள், புட்டிகள் தேவையாயிருந்திருக்கும்? அதற்கெனவே ஒரு வாகனம் தேவையாகியிருக்கும். ஒன்று சொல்கிறேன். மற்றவர்கள் எப்படி எடுக்கிறார்களோ தெரியவில்லை. இவருக்கு பிள்ளைகளின் எதிர்ப்பினையும் சமாளித்து காலை மருந்தினை விழுங்குவதற்குக் கோப்பியே பானமாகிறது.

காலம் ஓடுகிறது. அவர் உணவில் அத்தனை கவனம் எடுப்பதில்லை. இதய நோயும் சலரோகமும் அவருடன் மிகவும் நட்புடமையோடு பழகுவது போலத் தெரிகிறது. 36 வருடம் சலரோகம். இவரை அது காப்பாற்றி வந்துள்ளது. பரம்பரையில் இந்நோய் உள்ளமையால் கொஞ்சம் தாட்சண்யம் காட்டுகிறது போலும். இதுவரை இன்சலின் பக்கம் எட்டிப் பார்க்கவில்லை. அதே போன்று 16 வருடங்கள் இதயப் பிரச்சினை. அது

எத்தனை காலம் தான் பொறுமை காட்டுவதாம். மெல்ல இதயப் பிரச்சினை சிறிது தலை காட்டத் தொடங்கியது. இரண்டு நாட்களாக முதுகுப் புறத்தில் சிறிது உளைச்சல் இருந்தது. அன்று அவரது தோட்டத்து டாலியாக் கிழங்கு களைப் பிடுங்கி கழுவி வைத்திருந்தார் அவரது தோட்டக்கலை உதவியாளர். அவை அத்தனையையும் வெளியிலிருந்து உள்ளே எடுத்தது வைத்தார். உளைச்சலுக்குக் காரணம் இதுவோ தெரியவில்லை.

அவரது மாணவர் ஒருவரின் மகனது திருமணத்திற்குப் போயிருந்தார். எப்படியோ திருமணம் முடியும்வரை பொறுமை யாக இருக்க முடிந்தாலும் உணவருந்த விருப்பம் இருக்க வில்லை. வீடுவந்து இரவு படுக்கையில் படுத்தபொழுது படுக்க முடியவில்லை. கூடத்தில் மகள் படித்துக் கொண்டிருந்தார். அவளுக்கு மறுநாளுக்கு மறுநாள் பரீட்சை. இவர் அறையை விட்டு எழுந்து கூடத்திற்குப் போய் அங்குள்ள சோபாவில் சாய்ந்திருந்தார். நிலைமை மோசமாகியது போன்ற உணர்வு. அம்புலன்சை அழைக்குமாறும் மகனுக்குச் செய்தியைத் தெரிவிக்குமாறும் மகளிடம் கூறினார். வலி தாங்க முடியாத அளவினுக்கு ஏறியது. மகனும் வந்துவிட்டார். அம்புலன்ஸ் வண்டியும் வந்தது. விரைவு விரைவாகக் காரியங்கள் நடந்தன. வலி தாங்கமுடியாது தவித்தார். அவர்களும் nitro glyceraldehyde நாவின் கீழ்க் கொடுத்தார்கள். உபாதை குறையவில்லை. நல்லகாலம் Centenary Hospital வந்தது. உடனடியாக சிகிச்சை ஆரம்பமானது. அவர் அமைதியாகப் படுத்திருந்தார். பாவம் பிள்ளைகள் பரிதவிப்போடு காத்திருந்தனர். இரவிரவாகச் சில பரிசோதனைகள் நடந்தன. அவற்றுக்கிடையே நிம்மதியான உறக்கம். காலை வந்தது. மதியம்வரை மேலும் இதய எதிரொலி வரைபு (Echo Cardio Graph) ECG என நடந்தன. இவை எல்லாம் கீழ்த்தளத்திலே வைத்தே செய்தார்கள். பயப்படத் தேவையில்லை ஒருசிறிய மாரடைப்பு நடந்துள்ளது. எனினும் இன்னும் சில நாட்கள் இங்கே இதய நோய் பிரிவில் தங்கியிருக்க வேண்டும் எனத் திருவாய் மலர்ந்தார்கள். சாப்பாட்டிற்கு ஒன்றும் குறை வைக்கவில்லை. காலை உணவும் மதியபோசனமும் கிரமமாக வந்தன ஆனால் ஒரு சிறுகுறை தாவர போசனமா கவே இருந்தது. வழக்கமாக வைத்தியசாலைச் சாப்பாடு நாவுக்கு ஒத்து வருவதில்லை. அதுவும் தாவரச் சாப்பாடு என்றால் சொல்லவும் வேண்டுமா? மேலே உள்ள இதய நோயாளிகளுக்கான அறை ஒன்றினுக்கு இடம் மாற்றினார்கள். மகளும் கூடவே வந்தார். ஒரு நடுத்தர வெள்ளை மாது தான் தாதி. அவரை ஆசுவாசமாக அமர்த்திய பின்னர் Are you aller-

gic to anything என்றார். மகள் No என்றார். இவரே இல்லை, Yes என்றார். எதற்கெனத் தாதி கேட்டபொழுது allergic to vegetarian diet என்றார். தாதியின் முகத்தில் தோன்றியது நகைச்சுவையின் இரசிப்பா? அல்லது ஏளனத்தின் புலப்பாடா? ரௌத்திரத்தின் அறிகுறியா? தெரியவில்லை. ஆனால் இரவுச் சாப்பாடு அசைவமாக இருந்தது மட்டும் தெரியும். அடைப்பளவீடு (Angiogram) செய்தார்கள். அதனால் இரு பிரச்சினைகள் உள்ளதாகக் கூறினார்கள். முதலாவது ஒருங்கமைந்த நாடியில் ஒரு சிறு அடைப்பு. இதயச் சுவருக்குக் குருதியை விநியோகிப்பது முடியுமா நாடி. அதில் ஒரு கிளையாக அதற்குச் சமாந்தரமாக இந்த நாடி ஓடுகிறது.

யமதர்மராசா, உமது அப்பன் யார்? அம்மா யார்? என கந்தவனம் சேரைத்தான் கேட்க வேண்டும். ஆனால் ஒன்று மட்டும் நிச்சயம், நீர் இராசயோகத்தில் பிறந்துள்ளீர். அல்லா விட்டால் இத்தனை 60,000 மைல் நீளம் உள்ள குருதிக் கலங்களில் வேறு இடமில்லாமல் இந்தச் சின்ன இடத்தில் வந்தா அந்தச் கொலஸ்ரறோல் படியவேணும்? இதய இயக்கத் திற்குத் தடை செய்யவேணும்? உமக்கு உதவி, உயிரைப் பறிக்க வேணும்?

மற்றைய பிரச்சினை பெருநாடிவன்மை (Aortic sclerosis). பெருநாடிவன்மை என்பது இடப்புறத்து இதயச்சோணையி லிருந்து ஆரம்பமாகும் பெருநாடியின் தேற்றுவாயில் காணப் படும் இரு அரைமதி வால்புகள் கடின நிலையடைதலாகும். அவை இருபாதி தேங்காய் சிரட்டையை ஒத்தவை. அது தான் நமது சிவபெருமானின் தலையிலே காணப்படுகிறதே அரைமதி. இதய நோயியல் அறிஞர் Dr. அசோக் முகர்ஜி இரண்டு பிரச்சினைகள் பற்றியும் விளக்கம் கொடுத்த பின்னர், எனக்கு விடைகொடுத்தார். “St. Michael’s Hospitalலில் ஓர் அற்புதமான குழு உள்ளது. அவர்களுக்கு உன் பிரச்சினை பற்றி எடுத்துக் கூறியுள்ளோம். அவர்கள் உன்னுடன் தொடர்பு கொள்வார்கள். அதற்கு முன்னர் உனது சொந்தமான இதயவியல் அறிஞரைப் போய்க் காண்” என்றார். கண்டேன். அதெல்லாம் தேவையில்லை நீ சும்மா இரு என்றார் புண்ணியவான். இதற்கிடையில் St. Michael’s Hospitalலில் இருந்து அடைப்பெடுப் பதற்காகக் தேதி குறித்து விட்டு அழைத்தார்கள். இவர் இப்படிச் சொல்கிறாரே நான் எப்படிச் செல்வது என அவர்களிடம் கேட்டேன். அவர் சொற்படி கேள். இந்த தேதிக்குறிப்பிலிருந்து உன் பெயரை எடுத்து விடுகிறோம் என்றனர். அவருக்கென்ன சொல்லி விட்டார் அகப்பட்டவன் நானல்லவா!

அறுவை வைத்தியர் சொன்னார் நாம் தான் உங்கள் உயிரைக் காப்பாற்றுகிறோம் ஆகவே நாம் கடவுளுக்கு ஒப்பானவர்கள். அது சரிதான் ஆனால் ஒரு சிறு வித்தியாசம் உள்ளதே என்றார் நோயாளி. என்ன வித்தியாசம் என்றார் வைத்தியர். கடவுள் ஒருபொழுதும் தன்னை அறுவை வைத்தியராகச் சிந்தித்ததில்லை என்றார் நோயாளி.

உறக்கம் இல்லாவிட்டால் ஞானம் பிறக்குமா?

யமதர்மராசா! ஒரு சந்தேகம்.

இந்த மனிதர்களை ஆயுள் கணித்து அழைத்துப் போவது மாத்திரம் உங்கள் பணியா அல்லது ஆடு, மாடு, கோழி, குஞ்சு குருமான் சம்பந்தமானதையும் நீங்கள்தான் செய்வீர்களா அல்லாவிட்டால் இதற்கென வேறு பணியாளர் உள்ளனரா? காரணமில்லாமல் நான் கேட்கவில்லை அப்பனே. அக்கடமை புரிபவர் ஒழுங்காகத் தன் பணியினைச் செய்யவில்லை என அண்மையில் வந்த செய்தி ஒன்று தெரியவைக்கிறது. 10,000 ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் வாழ்ந்த யானையின் வம்சாவழியான Mammothஐ முற்றாகவே இவ்வுலகிலிருந்து அழித்துவிட்டதாக ஆர்ப்பரித்தீர்கள். ஆனால் சைபீரியாவிலே அண்மையில் இந்த மம்மொத்தின் சிதைவடையாத உடலினை பனிப் படலத்திலிருந்து பெற்றுள்ளார்களாம். அந்த மம்மொத்தின் குருதி உறையாமலேயே உள்ளதாம். இது உண்மை என்றால் அவ்வகை விலங்கினத்தின் உயிருள்ள கலங்களைக் கண்டுபிடித்தல் விரைவில் நடைபெறலாமாம். அவற்றினைக் கொண்டு முளை வகையாக்கல் (Cloning) மூலமாக மம்மொத் இனத்தை மீண்டும் இவ்வுலகின் பரப்பிலே விஞ்ஞானிகள் நடமாட வைத்துவிடுவார்கள் போலத் தெரிகிறது. உங்களுடைய எருமை வாகனம் இதற்கு ஈடு கொடுக்கமுடியுமா தர்மதேவதையே! இந்த விஞ்ஞானிகளை நீங்கள் ஒரு கை பார்த்தால் தான் நாடு சுபிட்சமடையும் தருமராசா.

அது போகட்டும் இவரைப் பற்றிய விசயத்துக்கு வருவோமே!

செப்ரம்பர் 15ந் தேதி St. Michael's Hospital 7ம் மாடியில் உள்ள இதய நோயாளர் பிரிவுக்கு வாருங்கள். சில பரிசோதனைகள் செய்த பின்னர் டொக்டர்களுடன் கலந்துரையாடி எவ்வித மருத்துவ நடவடிக்கை எடுக்கலாம் என்பது பற்றிய தீர்மானம் எடுக்கலாம் என அழைத்திருந்தனர். முதலில் Echo Cardiograph(எதிரொலி இதய வரைபு) செய்து பார்த்த இளம் தொழில்நுட்பவியலாளர் நிறையவே நேரம் எடுத்து அவரது மார்புப்பகுதி எல்லாம் ஒரு சிறு இடைவெளியும் இல்லாமல்

தடவு தடவென்று தடவிப் பார்த்து விட்டார். கடைசியில் கொஞ்சம் சிக்கலாயுள்ளது, டொக்ரரைத்தான் வரவழைத்து In-
travenous contrast(நாளத்தக எதிர்மறை) முறையில் செய்து
பார்க்கவேண்டும் எனக்கூறி டொக்ரரை அழைத்தார். தான்
வருவதாகவும் அதற்கு முன்னர் ஒரு தாதியை அழைத்து intra-
venous(நாளத்தகத்தே) செய்வதற்கு வேண்டிய ஊசியை ஏற்றி
வைக்குமாறும் அந்த டொக்ரர் சொன்னார். எல்லாமே வேக
வேகமாக நடந்தன. அது முடிந்ததும் இவ்வளவு நேரமும்
மல்லாந்து படுத்திருந்த ஆயாசம் நீங்க, சற்றே போய் சாய்ந்து
உட்காரலாமே எனக் கதிரை ஒன்றினை நோக்கிப் போன
அவரை பிறகாலே துரத்தியபடி வந்தார் ஒரு தாதி. ஒரு தாதி
தேடி வந்ததாகப் பிள்ளைகள் கூற வாயெடுத்தவர்கள் கண்
முன்னே ஆஜரான தாதியைக் கண்டதும் கப்சிப்பாகிவிட்டனர்.
ECG பிறகு செய்யலாம் இப்பொழுது வாருங்கள் டொக்ரர்
உங்களைப் பார்த்துப் பேசவுள்ளார் என்று கூறி ஒரு அறையி
னுக்கு அழைத்துச்சென்றார். அங்கே இவருக்காகக் காத்திருந்
தவர் இதயவியல் வல்லுநர் Dr. Buller. அருமையான மனிதர்.
செந்தளிப்பான முகம். சிரிக்கச் சிரிக்கப் பேசினார். நம்மவர்
பெரும்பாலும் வைத்தியசாலைகளுக்கு முதல் முறையாகப்
போகும்பொழுது வைத்தியர்களுக்கு ஒரு உச்சரிப்பு வகுப்பு
எடுக்கவே செய்வார். உமது பெயரை உச்சரிப்பது கஷ்டமென
அவர்கள் தொடங்குவார்கள். இவர் உடனே தனது கீறல்
போட்ட இசைத் தட்டுப் போல குறைந்தது 50வது தடவையாக
Dr. புல்லருக்கு சொல்லிக்கொடுத்தார். பாருங்கள், கிரேக்க
மொழிபோல எமது மொழியில் கஷ்டமில்லை. எமது மொழி
phonetic language (ஒலிவடிவு மொழி) என்றார். மூன்றாவது
வினாவாக, நீர் மெத்தப் படிச்சவராமே என்றார். அது Dr.
Ho.Pink அவர்களது நன்கொடையால் வந்த நிகர லாபம். அவர்
இவரது சுயவிபரக்கோவையில் ஒரு பகுதியை நன்கொடையாக
வழங்கியுள்ளார் என்பது தெரிந்தது. அப்படித்தான் சிலர்
அபிப்பிராயப்படுகிறார்கள் என்றார் இவர். சிரித்தபடி இது
நல்ல விடையாய் உள்ளது, I love you என்றார். உனக்கு மனைவி
உள்ளாரா என்றார். அவர் மறைந்துவிட்டதையே நான் மறந்து
விட்டேன் என்றார் இவர். அப்படி என்றால் இப்போ எனக்
கொடுப்புக்குள் லேசாகச் சிரித்தார். பின்னர் சந்தித்த Dr. Peter-
sonனும் இதே கேள்வியைச் சற்று வித்தியாசமாக நீ மனை
வியை இழந்தவரா அல்லது விவாகம் ஆகாதவரா என்றார்.
ஏன் யாவருமே மனைவி பற்றி விசாரிக்கிறார்கள் என்று
யோசித்தார். மனைவி இறந்தவர்களுக்கு இதய நோய் வருமா
அல்லது மனைவி உள்ளவர்களுக்கு இதயநோய் வயது போன
காலத்தில் வருமா என்ற தகவல் திரட்டுகிறார்களா என

எண்ணியவருக்கு எப்போதோ வாசித்த ஒரு நகைச்சுவைத் துணுக்கு ஞாபகம் வந்தது.

நண்பர்கள் சிலர் ஒரு இரவினை உல்லாசமாகக் கழிப்பதற்காக நயகரா நீர் வீழ்ச்சியில் உள்ள ஓட்டல் ஒன்றில் தங்கினார்கள். குடியும் கூத்துமாக பொழுது கழிந்தது. திடீரென ஒருவர் மயங்கி விழுந்துவிட்டார். அவர்களின் குழுவில் ஒரு டொக்ரரும் வந்திருந்தார். அவர் விழுந்தவரை பரிசோதித்து மாரடைப்பு வந்தது என்றார். அம்புலன்ஸ் வண்டியை அழைத்து விட்டு தன்னால் ஆன முதலுதவிகள் யாவற்றையும் செய்தார். பயன் இல்லை. அம்புலன்ஸ் வந்தது. அவர்களும் சோதித்துப் பார்த்து விட்டு ஆள் இறந்துவிட்டார் என்றார்கள். அடுத்த பிரச்சினை எழுந்தது. இந்தச் சோகச் செய்தியை அவரது மனைவிக்கு எப்படி அறிவிப்பது. எல்லோரும் தயங்கினார்கள். கடைசியில் ஒருவர் இது சடுதியான, திடுக்கிடவைக்கும் செய்தி தான் எனவே அதனைச் சாதூரியமாகச் சொல்ல வேண்டும், நான் முயற்சிக்கிறேன் என்றவர், இறந்தவரின் மனைவியை தொலைபேசியில் அழைத்தார். உங்கள் கணவர் காசினோ விளையாடி \$3,000 இழந்துவிட்டார் என்றார். மறு முனையிலிருந்து ஆற்றாமை தொனிக்கும் உறுமலுடன் அவரைச் செத்துத் தொலையச் சொல்லுங்கள் என்றார் மனைவி. அதனையே நண்பன் செய்துவிட்டான் என்றார் நண்பர். உறுமல் ஓலமாகியது மறு முனையில்.

இவரது நீண்டகால நோய்களான இதயநோய் மற்றும் சலரோகம் பற்றிய சகல விபரங்களையும் Dr. புல்லர் பெற்றுக் கொண்டார். இவர் 1976 முதல் சலரோகியாய் உள்ளார் என்பது அவருக்கே ஆச்சரியமாக உள்ளது. இன்சலின் எடுக்கிறாயா என்றார். இல்லை metformin, diamicron உடன் எப்படியோ சமாளிக்கிறேன் என்றார். சலரோகத்துக்கு சோதித்துப் பார்ப்பதுண்டா என்றார் அவர். கையை விரித்தார் இவர். நாளைக்கு ஒரு முறையாவது செய்யலாம் தானே. தயவுசெய்து எனக்கு ஒரு உதவி செய்வாயா என்றவர். தினசரி ஒரு முறையாவது செய்து அதனைப்பதிவு செய்து அடுத்தமுறை வரும்பொழுது கொண்டு வா என்றவர், எண்ணில் மாறாட்டம் மாத்திரம் செய்யாதே என்றார்.

அவர் சென்று Dr. Petersonனை அனுப்பி வைத்தார். பீற்றர் சனே அறுவை வைத்தியர். அவருக்கும் இவரது பெயரைப் பாடமாக எடுக்கவேண்டி வந்துவிட்டது.

வால்பு மாற்றுதல் முழுமையாக உனது உபாதையைப்

போக்குமெனக் கருதமுடியாது. இன்னும் இரண்டு இடர்கள் இருக்கலாம். இதயச்சுற்று மென்சவ்வு (Pericardium) சில இடங்களில் கல்சியம் ஏற்றப்பட்டமையால் இதயம் சுருங்கி விரிவதற்குக் தடையாக அமையலாம். மற்றும் ஏற்கனவே செய்யப்பட்ட மும்மாற்று வழியில் (Triple bypass) மீண்டும் அடைப்பு ஏற்பட்டிருக்கலாம். ஆகவே ஒரு அடைப்பு அளவீடு (Angiogram) செய்து பார்த்தால்தான் முழுமையாக இடர் யாது என அறியமுடியும். அதன் பின்னரே உனது உபாதைக்கு என்ன விதமான சிகிச்சை செய்யலாம் எனத்தீர்மானிக்க முடியும் என்றார். மீண்டும் Dr. புல்லர் வந்தார். Angiogram (இதய அடைப்பு அளவீடு) செய்யப்போகிறவர் உனது பழைய நண்பர் Dr. Chisolm என்றார்.

வீட்டிற்கு வந்துவிட்டார்கள். ஐந்து நாட்கள் கழிந்து விட்டன. அவர்கள் ஒரு குழுவாக இயங்குகிறார்கள். எல்லாம் மிக வேகமாக நடைபெறுகின்றன என்ற எண்ணத்தில் இருந்த வருக்கு ஐந்து நாட்கள் ஆகியும் Angiogram பற்றிய செய்தி வரவில்லை என்பதால் சற்றுக்கடுப்பாகி விட Dr. பீற்றர்சன்னுடைய உதவியாளரை அழைத்துக் கேட்டபொழுது அவர்கையை விரித்தமை இவருக்கு ஆச்சரியமாக இருந்தது. உன் விசயம் பற்றி எங்களுக்கு ஏதும் தகவல் வரவில்லை என்றார் உதவியாளர். ஆனால் அன்று மதியமே ஆச்சரியத்தின் இன்னொரு பகுதி துலங்கிற்று. நான் Dr. Chisolm மின் செயலர் அழைக்கிறேன். அடைப்பு அளவீட்டிற்காக ஜூலை 17 காலை எட்டு மணிக்கு வரமுடியுமா என்றார். அதற்காகத் தானே காத்திருக்கிறேன் என்றவருக்கு எல்லாத் தகவல்களையும் உனது மின் அஞ்சலுக்கு அனுப்பிவைக்கிறேன். அதன்படி நட! என்றார். அன்றிரவே மின்னஞ்சல் வந்துவிட்டது. போதாக்குறைக்கு அந்த வாரம் முடியுமுன்னரே தகவல் முழுவதும் தபால் மூலமாக அவரது வீடு வந்துசேரும் என்றார்கள். சேர்ந்து விட்டது. அதன்படி நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்பட்டன. வார்பாரின் நான்கு நாட்களுக்கு முன்னரும் மெற்போர்மின் 2 நாட்களுக்கும் முன்னரும் நிறுத்தப்பட்டன.

இங்கே இவரது அடிமுட்டாள்தனத்தினை எடுத்துக் காட்டுதற்கான ஒரு நிகழ்ச்சி. ஆரம்பத்திலிருந்தே Dr. ஹோபிங் அவர்கள் இவரது பிரச்சினைக்குக் காரணம் நுரையீரலில் நீர்மம் தேங்கி நிற்பதனால் (Pulmonary odema) (விளக்கம் அடுத்த இதழில்) தான் என்பதை வலியுறுத்தி வந்துள்ளார். அதனால் தினசரி உடல் நிறையினை அளவிடுமாறும், அதிகம் கூடினால் உடனடியாகத் தன்னிடமோ அல்லது அவசர சிகிச்சைக்கோ

செல்லுமாறு பணித்திருந்தார். இவரும் வேண்டா வெறுப்பாக டொக்ரரின் ஏவலைச்செய்து வந்தவர், 'உனது நிலை இப்போது கட்டாயமாக வால்பு மாற்றப்பட வேண்டிய கட்டத்துக்கு வந்துவிட்டது' என்று சொன்னதும் நிறை எடுப்பதைத் துப்பு ரவாகவே கைவிட்டு விட்டார். ஒரே மூச்சில் நடக்கக் கூடிய தூரம் கணிசமாகக் குறைந்தது ஒரு சில யார்களாகிய பின்னரும் இந்த முட்டாளுக்கு நிறையினை எடுத்துப் பார்க்கும் எண்ணம் எழவே இல்லை. ஆனால் 14,15ம் தேதிகளில் இரவு உறக்கமே பறி போனது. 15ம் தேதி இரவும் உறக்கம் வராமல் தவித்தவருக்கு இரவு 3:00 மணியளவில் ஒரு ஞானம் பிறந்தது. நிறையை எடுத்துப் பார்த்தார். துடித்துப் போனார் 176 இறாத்தல் என நிறை காட்டிற்று. இவரது சாதாரண நிறை 160 இறாத்தல். இப்போ 16 றாத்தல் அதிகரித்து உள்ளது. மறுநாள் குடும்ப வைத்தியரிடம் சென்றவருக்கு, 'அதுதான் நீங்கள் நாளை Dr. Chisolm அவர்களைக் காணவுள்ளீர்களே! நாம் இதில் தலையிடாது விட்டு விடுவோம். அவர்கள் பார்க்கட்டுமென்றார்கள். அன்று இரவும் தூக்கம் அவரிடமிருந்து விடைபெற்று விட்டது. மறுநாட்காலை சொன்ன நேரமாகிய 7:00 மணிக்கு St. Michael's Hospitalன் வாசல் வழியாக அதன் இதய நோயியல் பிரிவின் 5வது தளத்தினை அடைந்தார். அங்கே ஒரு சிலமனையும் காணவில்லை. எப்படியோ இவரது மகள் ஒரு ஊழியரைக் கலைத்துப் பிடித்து விசாரித்த பொழுது இதய அடைப்பு அளவீட்டுப் பகுதியை 7வது தளத்திற்கு மாற்றியுள்ளார்கள். இதுபற்றி ஏற்கனவே சொல்லியிருந்தோம் என்றார். மகள் இவரைப் பார்த்து ஒரு நமட்டுச் சிரிப்புடன், 'அவர் அதனைப் புரிந்துகொள்ளவில்லைப் போலும்' என்றார்.

7ம் தளம் சென்றார்கள். அங்கே காத்திருத்தல் மிகச் சொற்ப நேரமே. அடைப்பு அளவீட்டுக் கூடத்திற்கு அழைத்தார்கள். அங்கே திரைச் சேலையால் அடைக்கப்பட்ட ஒரு கூடத்துள் சென்று பழையனைவைக் களைந்துவிட்டு அவர்கள் வழங்கிய புத்தாடையுள் புகுமாறு வேண்டினார்கள். அங்கே உள்ள மஞ்சத்தில் ஆற அமர ஆயாசம் தீர உடலினை நீட்டி ஓய்வு கொள்ளலாம் என்றனர். சிறிது நேரத்தின் பின்னர் ஒரு தாதி வந்து கவட்டின் இருபுறமுமுள்ள மயிரை மழித்தார். மேலும் தேவையென்றால் அவர்கள் செய்வார்கள் என்று கூறிப் போய்விட்டார்.

உப்பற்ற சாப்பாட்டைக் குப்பையில் போடு

யமதர்மராசா!

கவிஞர் கண்ணதாசன் இறந்த சமயத்தில் அண்மையில் மறைந்த கவிஞர் வாலி ஒரு அஞ்சலிக் கவிதை எழுதியிருந்தாராம். அதில் இரண்டு வரிகள்

“உலகில் எழுத வாசிக்கத் தெரியாத பலரில் இயமனும் ஒருவன் அவன் அழகிய கவிதை நூல் ஒன்றினைக் கிழித் தெறிந்து விட்டான்.”

ஐயா பெரியவரே! உமக்கு மொழி அறிவு இருந்தால் இத்தனை கச்சிதமாக உங்களால் இத் தொழிலை இத்தனை யுகங்களாகப் பல்லோரும் தூற்றும்(?) அளவினுக்குச் செய்திருக்க முடியுமா?. எத்தனை மொழி பேசுகின்றவர்களின் விதியைத் தீர்மானிக்கிறீர்கள். அத்தனை பேரையும் அழைக்கையில் எத்தனை வேண்டுகோள் விடுவார்கள்? எத்தனை வசைமாரி பொழியப்படும்? அத்தனையும் ஒரு காதால் புகுந்து மறு காதால் வெளிவர நீர் உமது கடமையில் கண்ணாயிருப்பீர். மொழி தெரியாமெக்காக மார்க்கண்டேயன் விசயத்தில் தான் உதை பட்டு அவமானப்பட்டீர்கள். மற்றப்படி கடமை வீரர் என எல்லோராலும் கௌரவமாகப் பேசப்பட்டீர். என்றாலும் மார்க்கண்டேயர் விசயத்தில் கூட நீதி நியாயம் தெரிந்தவர்கள் அது உமது குற்றமல்ல என்றே சொல்வார்கள் கடமை வீரரே. வரம் கொடுத்ததும் அவர்தான். மார்க்கண்டேயனுடைய வேண்டுகோளுக்குச் செவி சாய்ப்பதாக இருந்தால் உம்முடைய காதில் அதைப் போட்டிருக்கலாம் தானே. அதை விடுத்து பாசக்கயிறை வீசப்போன உம்மேல் காலை வீசுவது எந்த நியாயத்தில் சேர்த்தி?

உங்கள் நேரத்தை மேலும் விரயம் செய்யாமல் இதோ இவர் பற்றி மேலும் தகவல் தருகிறேன்.

கட்டிலிலே ஓய்வாகப் படுத்திருந்தவர் அந்தப் பெரிய கூட்டத்தை நோட்டம் விட்டார். தாதிமார்கள் அங்கும் இங்குமாக தேனீக்கள் போல வேகவேகமாக இயங்கினர். இவரது கண்களுக்கு ஒரு பேருண்மை(?) புலப்பட்டது. அத்தனை தாதிமார்களுமே, ஏறக்குறையப் 10 சில்வண்டுகள்,

உயரத்தில் 5 அடியைக் கூட எட்டிப் பிடிக்கவில்லை. மேற் கொண்டு வளரக்கூடிய வயதும் இருப்பதாகத் தெரியவில்லை. இத்தளத்தினில் (Cardiac Health Floor) வேலை செய்வோர் இதயப் பிரச்சினை அற்றவர்களாக இருக்கவேண்டும் என்பதற்காக இங்கு வேலை பார்ப்போர் தேர்வு செய்யப்படும் போது உயரத் தையும் கணக்கில் எடுத்தார்களா? உயரம் குறைந்தவர்களுக்கு இதயத்தில் பிரச்சினை வரும் சாத்தியம் குறைவா? இவரிடம் கருமமாக வந்த தாதியிடம் கேட்டேவிட்டார். அவர் மழுப் பலான முறுவலுடன் மறைந்துவிட்டார். இந்த ஆளாலே சும்மா இருக்க முடியாது. ஏதாயினும் சுரண்டிக் கொண்டே இருப்பது அவர் பிறவிக் குணம். தாதிகளில் ஒருவர் இவரைத் தனக்கு நன்றாக ஞாபகம் உள்ளது என்றும், 16 வருடங்களுக்கு முன்னர் இதே தலைமயிருடன் இருந்ததையும் நினைவு கூர்ந்தார். பெண்களுக்கு ஞாபக சக்தி அதிகம் என்பது உண்மையே. ஆனால் அது பெரும்பாலும் தேர்வு ஞாபகம் (selective memory) என்பதுதான் பேருண்மை. இவருடைய தலைமயிர் அடர்த்தியைக் கண்டு கவிஞர் கந்தவனம் மாத்திரமல்ல, பல பெண்களும் பொறாமைப்படுவது அவர்களுக்கு வாய்த்தவர்கள் பாணையின் வெளிப்புறம் போன்ற தலையினை உடையவர்களாக இருப்பதால் தானோ? உங்களை இதய அடைப்பு அளவீட்டிற்காக (angiogram) இட்டுச் செல்ல வந்துள்ளேன் என்று கூறியபடி ஒரு ஆண்தாதியர் வந்தார். தள்ளிக் கொண்டு சென்றார். Dr. Chisolm தனது பரிவாரங்களுடன் காட்சி தந்தார். 16 வருடங்களின் பின்னான சந்திப்பு. இவரை ஞாபகத்தில் வைத்திருந்தாரோ தெரியவில்லை ஆனால் வாட்சல்யமான புன்னகையுடன் எனது அருகே நின்றவர்களைப் பார்த்து, “இவர்கள்?” என்றார். அவர் எனது மகள், இவள் எனது பேத்தி என்றார் அதிபர். அப்போ என்னைக் காண்பதற்கு மூன்று தலைமுறையினர் ஒன்றாக வந்துள்ளீர்கள், மிக்க மகிழ்ச்சியாக உள்ளது என்றார். எனக்கு அப்படி இல்லையே. நோயாளியாக அல்லவோ வந்துள்ளேன். கவலைப்படாதே! உன்னைச் சுகதேகியாகவே வீட்டிற்கு அனுப்புவோம் என்றார். 16 வருடங்களுக்கு முன்பார்த்த அதே உருவம் ஆனால் கொஞ்சம் கூனல் வந்து விட்டது. மளமளவென சம்பந்தப்பட்ட கிரியைகள் நடந்தன. ஒரு கோவணம் ஆண் உறுப்பினை மறைப்பதற்காகக் கட்டினார்கள். ஆனால் அக் காலத்தைப் போல அரைஞாண் கயிறு இருந்திருந்தால் மறைப்பது சுலபமாயிருந்திருக்கும். இந்த ஒழுங்கு இடையிடையே அத்துமீறல் நடைபெற வைத்தது. அவரை இதமான சூடேற்றிய போர்வையால் போர்த்திய பின்னர் மருத்துவர் கவட்டினை விறைப்பாக்குதற்கான மயக்கமருந்தினை (Local Anaesthesia) அவ் விடத்தில் பூசினார். பின்னர் தோலின் ஊடாக ஒரு சிறுதுளை

செய்து தொடை நாடியைத் (Femoral Artery) துளைத்தார். அதன் ஊடாகவே நுண்குழாய் (Catheter) புகுத்தப்பட்டது. அந்த நுண்குழாய் ஊடாகச் சாயம் (dye) எடுத்துச் செல்லப்பட்டு இதயத்துடன் சம்பந்தமான குருதிக்கலங்களில் புகுந்தமையால் அவை மிகத் தெளிவாகப் புலப்பட்டன. அளவீட்டின் காலத்தில் ஆண் உறுப்பு மறைக்கப்பட்டிருந்தாலும் இடையிடையே மீண்டும் மீண்டும் வைத்தியர் மூடவேண்டியிருந்தது.

இந்த சந்தர்ப்பத்திலே ஒரு அறுவைக் கதை. விரசம் போல உள்ளது. சொல்வதா விடுவதா என எண்ணிய பின்னரே சொல்கிறேன். நல்லவர்கள் தயவுசெய்து எட்டிப்பாயுங்கள். ஒரு ஆண் கொஞ்சம் நல்ல உடற்கட்டானவர். அவருக்கு அடைப்பு அளவீடு செய்யும் பணி ஒரு பெண் வைத்தியரிடம் ஒப்படைக்கப்பட்டது. அவரோ வஞ்சகம் இல்லாத பிறவி. இப்படியாக அளவீடு செய்கின்ற போது சிலருக்குப் பாலியல் உணர்வு வரச்செய்யும் என்றார் நோயாளியிடம். அப்படி எனக்கொன்றும் ஏற்படவில்லையே என்றார் நோயாளி. எனக்கு ஏற்படுகிறதே என்றார் வைத்தியர்.

அடைப்பு அளவீடு நடந்தது. இதய இயக்கத்தினை கவனக்கருவியில் (Monitor) இவரும் அதனைப் பார்க்கக் கூடியதாக இருந்தது. Dr. Chisolm அறையுள் இருந்தபடி வெளியே நின்று இயக்கியவர்களுடன் பேசிக்கொண்டிருந்தார். உண்மையைச் சொல்வதானால் அவர்கள் பேசியதில் ஒரு மண்ணும் இவருக்குப் புலனாகவில்லை. தங்களது பரிபாசையால் பரிவர்த்தனை நடத்திக் கொண்டிருந்தனர். 45 நிமிடங்கள் வரை சென்றன. Dr. Chisolm முகம் நிறைந்த புன்னகையுடன் வெளியே வந்தார். உனது நாடிகளில் ஒரு பிரச்சினையும் இல்லை எனத் திருவாய் மலர்ந்தார். அவர் நாடிகள் எனக் கூறியது மாற்றுவழி அறுவை 16 வருடங்களுக்கு முன்னர் நடைபெற்ற போது மூன்று அடைப்புக்களையும் சுருளி(Stent) வைத்து நிவர்த்தி செய்ய முடியாமையால் மாற்று வழி அமைத்த நாடிகளையே. வைத்தியர் கூறியது இவருக்கு ஆச்சரியமாக இருந்தது. நீர்தான் காணும் அன்று சென்னீர், “உனது அடைப்புக்கள் நீளமானவையாக இருப்பதனால் உனக்கு மாற்று வழி அறுவை பெரிதாக உதவ மாட்டாது என்று” எனக்கேட்க நாவின் நுனிவரை வந்தது. ஆனால் இன்னும் இவர்களோடு பிரச்சினை தீர்ந்தபாடில்லையே, ஆகவே முன் வாய்ப்பற்கள் நாவினைச் சிறைப்பிடித்து விட்டன. இவருக்கே வைத்தியர் சொன்னது சற்று ஆச்சரியமாகத்தான் இருந்தது. மாற்றுவழி அறுவை வைத்தியம் செய்த பின்னர் இவர் என்றுமே தனது உணவில் பாரபட்சம் காட்டியதில்லை. இவர் உணவு முறையினைக் கண்டவர்கள் எவருமே

இவரை ஒரு இதய நோயாளியாக கருதியிருக்க மாட்டார்கள். சிறிது தூரம் நடப்பது, அப்பியாசம் செய்வது போன்ற எதனையுமே புண்ணியவான் சீராகச் செய்ததுவே இல்லை. அப்படிப்பட்டவருடைய இதய நாடிகள் சீராக உள்ளனவென்றால் அதற்கான காரணம் எதுவாக இருக்கலாம்? உட்கொண்ட மருந்துகள் ஆற்றிய விந்தை என்றுதான் கருதவேண்டும். Dr. Peterson இவரது பிரச்சினைக்குரிய காரணங்கள் எனக்கூறிய மூன்றில் நாடிகள் நல்ல நிலையிலே உள்ளன என்றமையால் ஒன்று நீங்குகிறது. Dr. Chisolm வந்தார் உனது பிரச்சினை பற்றி மேலும் சில ஆய்வுகள் செய்யவேண்டி உள்ளதால் இங்கே சில நாட்கள் தங்க வேண்டியுள்ளது. 7வது தளத்தில் படுக்கை உள்ளதாவென அறிவதற்கு ஆளை அனுப்பியுள்ளேன். படுக்கை இருந்தால் தங்கலாம். அல்லாவிட்டால் வீடு போய் நாளை மீண்டும் வரவேண்டும் என்றார். படுக்கை உள்ளது என தாதியர் வந்து சொன்னதும், நீ அங்கே தங்கிக் கொள்ளலாம். உனது நுரையீரலில் நீர்மம் தேங்கியுள்ளது(Pulmonary Odema). அதனால் தான் காற்குளச்சிலும் (ankle) பாதத்தின் மேற்புறத்திலும் வீக்கம் உள்ளது. அந்த நீர்மத்தினை வெளியேற்ற வேண்டும். அதற்காக ஏதேனும் மருந்து எடுக்கிறாயா என்றார். Furesmede காலையில் 40 மாலையில் 40mg எடுப்பதாகக் கூறியவுடன் அது போதாது, அதனை இரட்டிப்பாக்கி நாள் அகத்துடாகத் (intravenous) தருவார்கள் என்றார். 7வது தளத்திற்குக் கொண்டு சென்றார்கள். அங்கே அவரது வருகைக்காகக் கட்டில் மாத்திரமல்ல, புன்முறுவலுடன் தாதியர்களும் காத்திருந்தனர். பரிவும், பாசமும் பொழிய அவரை வரவேற்றனர். ஆனால் உள்ளே போனதும் தான் அது வெறும் வேசமோ எனச் சந்தேகத்தைக் கிளப்பியது. காரணம்? அங்கே இருக்கும் வரை தினசரி 1 லீற்றருக்கு மேல் தண்ணீர் உட்கொள்ளப்படாது. பரவாயில்லை. ஆனால் அடுத்தது தான் கொடுமை. உப்பில்லாமல் தான் உணவு தருவார்கள். உப்பிட்டவரைத்தானே உள்ளளவும் நினைக்க வேண்டும். இவர்களை?

வேடிக்கை என்னவென்றால் 176 இறாத்தல் நிறையுடன் அங்கு தங்கச் சென்றவரின் நிறை எட்டாவது நாள் வெளியேறும் பொழுது 20 இறாத்தல் குறைந்து 156 இறாத்தல் ஆகியது. உடலிலே எலும்பைத் தவிர மற்றவை எல்லாவற்றையும் உறிஞ்சியமையாலா அல்லது உப்பில்லாத உணவைக் குப்பையில் இடையிடையே வீசிய இவரின் நாவுக்குரிசியான உணவு உட்கொள்ளும் தன்மையாலா?

கைக்கு எட்டியது வாய்க்கு எட்டவில்லையே

ஐயா யமதர்மராசா!

நீங்கள் போடுகின்ற பாசக்கயிறு சில சமயங்களில் அவ்வளவாக இறுக்குவதில்லை என்றொரு ஒரு செய்தி வந்தது. நண்பர் புனிதவேல் ஒரு புத்தகத்தைக் கொண்டு வந்து 'இதை வாசித்துப் பார்' என்றார். இதில் உள்ளதனைத்தும் உண்மை என எழுத்தாளர் கூறியுள்ளார். நானும் அதனை நம்புகிறேன் என்றார். புனிதவேல் என்னைப் போல் அத்தனை பொய்பேசும் வர்க்கமல்ல.

புத்தகத்தின் பெயர் Dying to be me. அதனை எழுதியவர் Anita Moorjani. நான்கு வருடங்களாகப் புற்றுநோயினால் பாதிக்கப்பட்டிருந்து இனி விமோசனமில்லை என வைத்தியர்களால் கைவிடப்பட்ட இந்தப் பெண்மணியை இழுத்துச் சென்ற பாசக்கயிறு தளர்ந்தமையால் தப்பி வந்ததோடு மாத்திரமல்ல, நோயும் பாசக்கயிறுடன் போய்விட, அவர் சுகதேகியாகி அங்கே கண்ட காட்சிகளை எல்லாம் தத்ரூபமாக விபரிக்கிறார். ஏற்கனவே மறைந்த தந்தையுடன் நேர்காணல் எல்லாம் நடத்தி விட்டு வந்துள்ளார். நம்பவும் முடியவில்லை, நம்பாமலும் இருக்க முடியவில்லை.

சரி இப்போ இவர் விசயத்துக்கு வருவோம். 14-1 இவரது கட்டில் எண். அறை வாசலிலேயே ஒரு எச்சரிக்கை அட்டை தொங்கியது. 'நீர்ச்சாடி வழங்கப்படமாட்டாது. நாளொன்றிற்கு அதிகபட்சம் 1.5 லீற்றர் நீராகாரம் மட்டுமே வழங்கப்படும்' என்பதை உலகறியச் செய்தது அட்டை. 7வது மாடி முழுவதுமே இதய நல்வாழ்வுப் பிரிவுக்குரியது (Heart Health Care Unit). பொதுவாகவே நான்கு ஐந்து நோயாளிக்கு ஒரு தாதியர் வீதம் பணியாற்றிக் கொண்டிருந்தனர். எனவே என் எனும் முன்னரே நெய்யாகி நின்றனர். இன்னும் சொல்வதானால் அவர்கள் நோயாளியுடன் செலவழிக்கின்ற அதேயளவு நேரத்தை பதிவேடுகளில் அவைபற்றிப் பதிவுசெய்துவைக்கவும் செலவிடுகின்றனர்.

இவரைப் பொறுத்த மட்டிலே முதலில் நீர்மயத் தேக்கத்தினை (Odema) அகற்றல் பிரதானம் பெற்றது. பாதத்தின் மேற் பரப்பைச் சிறிது அழுக்குவார்கள், அது கீழ் இறங்கும். கை எடுத்தவுடன் 'பம்' என மிதந்து வரும். நீர்மயத் தேக்கம் உள்ளது என்பதற்கு இது அறிகுறி. முதுகுப் புறத்திலே stethoscope வைத்துக் கேட்டார்கள் என்றால் நுரையீரலில் குறட்டை ஒலி கேட்கும். Dr. Chisholm அவர்கள் 80+80 Furosmide கொடுக்கு மாறு பணித்திருந்தார். எனவே முதற்பணியாக நாளத்தினூடாக அதனைக் குருதியுள் செலுத்தினார்கள். இந்த வித்தை மாயா ஜாலம் புரிந்தது என்னவோ உண்மைதான் என்பதை ஒத்துக் கொள்ளவே வேண்டும். நாளொரு வண்ணமும் பொழுதொரு மேனியுமாக இவரது நிறை குறைந்தமையால் நான்கு நாட்களில் நிறை 20 இறாத்தலினால் குறைந்தது. பார்த்தவர்கள் என்ன இப்படி மெலிந்து விட்டீர்களே எனப் பரிதாபப்பட்டாலும் இவருக்கு முன்பைப்போல் சுவாசிப்புக் கஷ்டம் இல்லாமல் நடக்கமுடிகிறதே என மனத்தெம்பு ஏற்படவே செய்தது.

மறுநாள் காலைவரை ஒரு வைத்தியரும் அவரை அண்டியும் பார்க்கவில்லை. ஆனால் தாதியர் அதீத கவனத்துடன் கடமையை ஆற்றினார்கள். நாளும் தாதியர் புதியவர்களாக வந்தமையால் பல்லின கலாச்சாரம் அவர்களில் புலப்பட்டது. அங்கு தங்கியிருந்த எட்டு நாட்களும் இலங்கையர், இந்தியர் தவிர மற்றைய எல்லாச் சமூகத்தவர்களும் தாதியர்களாகச் சேவையாற்றியதைக் காணமுடிந்தது.

மறுநாள் காலை டொக்ரர் கார்ப்பென்ரர் என்ற ஒரு இளம் வைத்தியர் வந்தார். அவர் ஒரு தமிழர். தனது தந்தையார் உடுவிலைச் சேர்ந்தவர் என எனது வினாவினுக்கு விடையளித்தார். தான் Dr. Chisholm அவர்களின் அணியில் உள்ளதாகக் கூறியவர் மறுநாள் வரை ஓய்வு எடுக்குமாறும், மறுநாள் அவருக்கு களத்தின் ஊடான அகக் காட்சி (Transesophageal endoscopy) நடைபெறவுள்ளதாகவும் கூறினார். 'அப்படி என்றால் என்ன'வெனக் கேட்டபொழுது, 'உங்களுடைய இதயத்தில் உள்ள பிரச்சினை பற்றிய ஒரு தீர்க்கமான முடிவு எடுக்க வேண்டியுள்ளமையால் களத்தினூடாக உங்கள் இதய இயக்கத்தினை அவதானிக்கவுள்ளனர்' என்றார்.

குழாயுருவான (Tubular) உறுப்பின் அல்லது உட்குழிவான (hollow) அவயத்தின் உட்பரப்பினை அவதானிக்கக் கூடிய உபகரணமே அகக்காட்டி (endoscope). அகக்காட்டியும் நீண்ட குழாயுருவானது அதன் முன்முனையில் வீடியோ கமரா பொருத்தப்பட்டிருக்கும். மறுமுனையில் பார்க்கும் ஊடகவில்

லையும் (eye glass) அதற்கு அப்பால் கவனக் கருவியும் (monitor) பொருத்தப்பட்டிருக்கும். அகக் காட்டிகளில் பல்வகை உண்டு. நம்மவர்களுக்குக் குறைந்தது இரண்டிலாவது பரிச்சயம் இருக்கலாம்.

- வாய்மூலம் களத்தினூடாகச் செலுத்தி இரைப்பையினது சுவரினை அவதானிப்பதற்கான உதரக்காட்டி (Gastro-scope)
- குதம் மூலம் செலுத்தி பெருங்குடலின் சுவரினை அவதானிப்பதற்கான கருவி பெருங்குடல் காட்டி (Colonoscopy).
- மூன்றாவது வகைதான் களத்தின் ஊடான அகக்காட்டி (Transesophageal endoscope)

வாயுடாகச் செலுத்தப்படும் அகக்காட்டி களத்தின் ஊடாக முழுத்தாரமும் செல்லாது நின்று இதய இயக்கத்தினை காண்பிக்கின்றது ஆகவே இதனை 'களத்தின் ஊடான எதிரொலி இதய வரைபு' (Transesophageal Echocardiogram or TEE) எனவும் அழைக்கிறார்கள். இவருக்கு உதரஅகக்காட்சி இரு முறைகளும் பெருங்குடல் அகக்காட்சி ஒரு முறையும் முன்னரே நடத்தப்பட்டுள்ளது. ஆனால் உதர அகக்காட்சி இரு முறையும் குறைப்பிரசவம் போலாகிவிட்டது தான் வேடிக்கை. இரண்டாவது உதர அகக்காட்சி ஸ்காப்பரோ கிறேஸ் வைத்திய சாலையில் Dr. Vincent Thien என்பவரால் நடத்தப்பட்டது. Dr. Vincent Thien உடைய உதவியாளர் இவரது பிரதான மாணவர்களில் ஒருவரான Dr. ரோசா. ரோசா நிறையவே இவரைப் பற்றிப் போட்டுவைத்துவிட்டார் போலும். Dr. தியன் இவரது இன்னொரு பழைய மாணவர் அளவினுக்கு மயங்கி நின்றார். சோதனைக்காக ஒரு தினம் குறிக்கப்பட்டு அதற்காக அதிகாலை வரச் சொல்லி இருந்தார்கள். முதல்நாள் நள்ளிரவுக்குப் பின்னர் எந்தவிதமான ஆகாரமும் உட்கொள்ளப்படாது என்பது விதி. இவருடைய கஷ்டகாலம் அன்றைய தினம் வெற்றிமணி எனும் புதினத்தின் ஆசிரியர் சிவகுமாரன் அவர்கள் ஜெர்மனியில் இருந்து கனடா வந்து சேர்ந்தார். அது பரவாயில்லை. ஆனால் அன்றைய தினம் இரவு விருந்தினுக்கு திரு. சிவகுமாரனை அரவிந்தன் அழைத்திருந்ததுடன் இவரையும் அதில் பங்குபற்றுமாறு அழைத்தமை தான் இக்கட்டை ஏற்படுத்தியது. இவர் சாப்பாட்டுப்பிரியர் என்பது உலகறிந்த உண்மை. எனவே மறுப்பேதும் சொல்லாமல் சென்றார். என்றாலும் ஒரு முன்னெச்சரிக்கையையும் விடுத்தே சென்றார். இரவு 12 மணிக்கு முன்னர் மண்டகப்படி மூடப்பட்டு விடவேண்டும்

என்பதே அந்த முன் எச்சரிக்கை. விருந்து அமார்க்களம். எல்லாம் நன்றாகவே நடந்தது. அவரும் வயிற்றுக்கு வஞ்சகம் செய்யவில்லை ஆனால் 10:30 மணிக்கு வாயிற்குப் பூட்டுப் போட்டுவிட்டார். அதன்பின்னர் பச்சைத் தண்ணீர் கூட உள்ளெடுக்க மறுத்து விட்டார்.

மறுநாள் காலை கிறேஸ் வைத்தியசாலைக்குச் சென்ற வருக்கு முன்னேற்பாடுகள் யாவும் நடந்தன. Dr. தியன் வந்தார். களத்தின் ஊடாக உதர அகக்காட்டியைச் செலுத்தியவர் சிறிது நேரத்தின் பின்னர் மலைத்துப் போய் நின்றார். என்னப்பா, என்னால் அகக்காட்டியை அசைக்க முடியவில்லை. இரைப்பை நிறைய உணவு உள்ளதே என்றார். அசட்டுச் சிரிப்புடன் இவர் விசயத்தை விளக்கினார். தான் 10:30 மணிக்குப் பின்னர் ஒன்றுமே உட்கொள்ளவில்லை எனச் சத்தியமும் செய்யத் தயாரானார். இங்குள்ளவர்களின் உணவு முறையினுக்குத் தான் இரவு 12 மணி எல்லைக் கோடு. உங்களுடைய உணவுக்கு 6:00 மணிதான் எல்லை வைக்கவேண்டும் என்றார். அப்போ இன்னொருநாள் வைத்துக் கொள்ளலாமா எனக்கேட்டவரை ஒரு மாதிரியாகப் பார்த்த Dr. தியன், தேவையில்லை நான் பார்த்த அளவிலே உனக்கு இரைப்பையில் ஒன்றும் பிரச்சினை இல்லை என்று பெருமூச்சுடன் கூறிப்போய்விட்டார். நோசாவுக்கு என்ன சொன்னார் என்பதை இதுவரை இவர் கேட்டுத் தெரிந்துகொள்ள முயற்சிக்கவில்லை. அவர்கள் இருவரும் கூட்டாக நன்கு சிரித்திருப்பார்கள்.

Dr. கார்ப்பென்ரர் அகக்காட்சி பற்றிய விளக்கம் கொடுத்தமையால் அவருக்குப் பழைய ஞாபகம் வரவே செய்தது. 'எனது பெயர் 'நற்றலி' நான்தான் உங்களுடைய இன்றைய தினத்துக்கான தாதி' என்று கூறியபடி ஒரு இளம் 'நோஞ்சலான' பெண் வந்தார். ஆங்கிலப்பேச்சு கொஞ்சம் அப்படியும் இப்படியுந்தான். ஆனால் வேலையில் மிகவும் கறாராக இருந்தார் என்பதை எனது மதியபோசனத்தின் போது உணரக்கூடியதாக இருந்தது. மதியபோசனம் கொண்டு வந்தார் ஒரு தாதி. தோடம்பழச்சாறு, கோப்பி (என் வேண்டுகோள்படி) இனிமையான dessert, உப்பு இல்லாத சூப் மற்றும் பாஸ்ரா வந்திருந்தது. பாஸ்ராவைப் பார்க்கவே இவருக்குக் குமட்டிக் கொண்டு வந்தது. Dessert, பழச்சாற்றுடன் மதிய போசனத்தை முடிக்க எண்ணியவருக்கு மகள் ஒரு தடை விதித்தாள். பாஸ்ரா இவருக்குப் பிடிக்காது என்பது தெரிந்ததே. ஆகவே சூப் குடித்த பின்னர் தான் dessert சாப்பிடவிடுவேனென்றாள். வேறுவழியில்லாமையால் சூப்பினில் வாயை வைத்தார். சூப்பை ஒரு மாதிரியாக விழுங்கி முடிப்பதற்கும் நாற்றலி அங்கே வருவதற்

கும் சரியாக இருந்தது. உனக்குச் சலரோக உணவல்லவா தந்திருக்க வேண்டும்? இந்த உணவை யார் தந்தது? எனக் கூறியவர் பழச்சாற்றினையும் dessert னையும் எடுத்துக்கொண்டு போய்விட்டார். சிறிது நேரத்தில் மலர்ந்த முகத்துடன் வந்தவர் நான் கணினியில் பதிந்துவிட்டேன். கவலைப்படாதே, இனி மேல் இத்தகைய குழறுபடிகள் நடைபெறாது என்றார். மகள் இவரை ஒரு நக்கல் பார்வை பார்த்தாள். பாவி மனுசி அந்த dessert ஐ விழுங்கிய பின்னர் வந்திருக்கலாமே, கைக்கு எட்டியது வாய்க்கு எட்டாமல் போய்விட்டே என அவர் மனம் அங்கலாய்த்தது. தண்ணீரைக் குடித்தாவது வயிற்றினை நிரப்பிக் கொள்ளலாமென்றால் அதற்கும் தடை போட்டுவிட்டார். நீ தினசரி ஒரு லீற்றர் நீருக்கு மேல் உட்கொள்ளப்படாது. அதனை இதோ அறிவித்தல் பலகையில் பெரிதாக எழுதியுள்ளேன் என்றார். நாற்றலியின் அக்கிரமம் இரவு உணவு நேரம் இன்னும் மோசமானது. மாலை 5:30 மணியளவில் இரவு உணவினைக் கொண்டு வந்தார்கள். மத்தியானம் அரைப் பட்டினி என்பதால் தந்த எதனையாவது வைத்து வயிற்றினை நிரப்பலாமே என தட்டின் மூடிகளைத்திறந்தார். ஒரு சிறு தட்டில் தேன்பூசிய கோழி மார்பகமும் இன்னொரு தட்டில் அரிசிச்சோறும் அவித்த கோலிபுளவரும் இருந்தன. இவைதவிர வழக்கம்போல் தோடம்பழச்சாறும் புட்டிங்கும் இருந்தன. பரவாயில்லையே. சாப்பிடலாம் என்று தோடம்பழச்சாறால் தொண்டையை நனைத்தவர் முன்னே நாற்றலி உருத்திரமூர்த்தி யாகப் பிரசன்னமானார். “உனக்குச் சலரோகக்காரரருக்கான உணவே தரப்படவேண்டும் என்று இன்று மதியம் கணினி யிலும் குறித்துவிட்டுள்ளேன். இவர்களுக்கு எத்தனை தரம் சொன்னாலும் மண்டையில் ஏறுதில்லையே. நீர் சலரோகக் காரர். உமக்குச் சோறும் தேன்தடவிய கோழி இறைச்சியும் தந்துள்ளார்கள். இவர்களை என்ன செய்வதாம்? கோபத்தின் உச்சத்திற்குப் போன நாற்றலி அப்படியே அந்தத் தட்டிலிருந்த உணவுக்கான சிட்டையை பறித்துக்கொண்டு போய்விட்டார். இந்த உணவினைத் தொட்டும் பார்க்காதே என தடை உத்தரவும் போட்டுவிட்டுச் சென்றுவிட்டார். இவர் வாயைப் பிளந்தபடி நின்றார். சிறிதுநேரத்தின் பின்னர் நாற்றலி சாந்த சொரூபியாக வந்து கவலைப்படாதே. 7:00 மணி வரையும் பொறுமையாக இரு. அவர்கள் உனக்காகவே விசேடமாக சல ரோகிகளுக்கான உணவு தயாரித்து அனுப்புவார்கள் என்றார். அவர் நிலை கோவிலில் நெய்வேத்தியத்தைப் பார்த்துக் கொண்டிருந்த இறைவன் நிலை.

சிறிது நேரத்தின் பின்னர் உணவு தட்டினை எடுத்துப்

போக வந்த உணவு ஊழியர் ஒன்றுமே தொடாத நிலையில் இருப்பதைக் கண்டு என்ன உண்ணாவிரதப் போராட்டமா? என்றார். அவருக்கு நாற்றலியின் தனிமனித போராட்டம் பற்றி விளக்கியதும் கடகட எனச் சிரித்தார். ஏன் சிரிக்கிறீர்கள் என்றதற்கு நீ இருந்து பார் இதே தட்டுத்தான் திரும்பி வரும், தோடம்பழச்சாறு நீங்கலாக என்று கூறி அந்தத் தட்டினை எடுத்துச் சென்றுவிட்டார். எப்படியோ இரண்டு முறை ஞாபகப்படுத்திய பின்னர் வேறொரு உணவுத்தட்டு வந்தது சேர்ந்தது. திறந்து பார்த்தவருக்கு ஆச்சரியம் மிஞ்சியது. அந்த ஊழியர் சொன்னது 100க்கு 100 உண்மையாக இருந்தது.

தட்டில் இருந்த சோறு அரிசிச் சோறு என்பது தத்துருப மாய்ப் பொருந்தியது. எப்படித்தான் அரைவாசி சோற்றினை அரிசியாகத் தயாரித்தார்களோ தெரியவில்லை. சாமி விடை கொடுக்காவிட்டாலும் பூசாரி கொடுத்துவிட்டாரே. வந்ததை சாப்பிட்டுவிட்டு, உண்ட மயக்கத்தோடு உறங்கச்சென்றார்.

மறு நாட்காலை நற்றலி குருதியில் வெல்லத்தின் அளவினைப் பார்த்தவர் திடுக்கிட்டார். இதென்ன 13.4க்கு வெல்லம் ஏறிவிட்டதே என்றார். அதற்கான காரணம் இரவு உணவு என்பது இவருக்கு வெளிச்சம்.

களத்துாடு அகப்பார்வைக்காக 5வது தளத்திற்கு அழைத்துப் போக வந்துள்ளோம் என்றார்கள் அங்கு வந்த ஊழியர்கள் இருவர்.

எல்லோரும் ஏறிய வண்டியில் சக்கிடுத்தார் ஏறிச் சறுக்கி விழுந்தாராம்

ய

மதர்மராசா!

றொபோ விஞ்ஞானிகள் என ஒரு வர்க்கம் உருவாகி உள்ளதை நீங்கள் அறியாமல் இருக்கமாட்டீர்கள். இதுவரை தெரியாவிட்டாலும். இப்போ தெரிந்து கொள்வதற்கான காலம் வந்துள்ளது. அவர்கள் மனிதன் போலவே நடக்கும், பேசும், மற்றும் உத்தரவுகளைப் பின்பற்றும் (உயிர்ப்பரம்பரை மனிதன்) Biogenic manஐ உருவாக்கி உள்ளமை உங்கள் பெரிய காதுகளுக்கு எட்டாமல் போயிருக்காது. இந்த ரோபோ மனிதனுக்குச் சாதாரண மனிதன் போல நுரையீரல், சதையி, மண்ணீரல், இதயம், நாடி நாளங்கள் என மனிதனைப் போன்று 28 உறுப்புக்கள் வரை உள்ளனவாம். தேவையானது இன்னும் ஒன்று மட்டுமே. உயிர்! ஆகவே மிகக் குறுகிய காலத்தில் நீங்கள் வெறும் வெத்துவேட்டாகும் காலம் கண்ணில் தெரிகிறது. தொழில்நுட்பம் உங்கள் தொழிலுக்கே இயமனாகி விட்டது. இப்போ இவர் விசயத்துக்குப் போவோம். கதை நீண்டு கொண்டு போகிறது என நீங்கள் எண்ணலாம். காரணம்? காத்தல் தொழில் கடவுளிடமிருந்து கைமாறிப் போகிறது என்பதற்கு அறிகுறி என்போமா?

ஐந்தாவது தளத்தில் துரிதமாக எல்லாக் கிரியைகளும் நடைபெற்றன. வைத்தியர் தொண்டையின் உட்புறத்தினை விறைக்கச் செய்வதற்காகப் பானம் ஒன்றினைக் கொடுத்து கொப்பளி (Gargle) என்றார். இவர் வழக்கம் போன்று பக்கவாட்டில் கொப்பளிப்பதைக் கண்ட வைத்தியர் அப்படியல்ல, பக்கவாட்டில் கொப்பளிக்கப்படாது காறி உமிழ்வது போன்று முன்பின்னாகச் செய்தால்தான் தொண்டை விறைக்கும். பின் அதனூடாக உதரப்பார்வைக் குழாயினைச் செலுத்தமுடியும் என்றார். இவரின் ஒத்துழைப்புடன் அவர் பார்த்து முடித்தார். 10 நிமிடங்கள் வரை செயற்பாடு எடுத்தது. செயற்பாடு முடிந்ததும் இவரருகே வந்தவர் உமது இதயத்தில் இரு பிரச்சினைகள் உள்ளன. முதலாவது பெருநாடியின் துவாரத்தில் காணப்படும்

அரைமதி வால்பு (Semilunar valve) கடினநிலை பெற்றமை (aortic stenosis). இதன் காரணமாக இடது இதய அறையில் இருந்து பெருநாடியுள் செல்லும் ஒட்சியேற்றப்பட்ட குருதியில் ஒருபகுதி திரும்பவும் இதய அறைக்குள் திரும்பி விடுகிறது. இரண்டாவது பிரச்சினை, இடது இதய சோணைக்கும் இடது இதய அறைக்குமிடையே காணப்படுகின்ற இருகூர் வால்பு அல்லது மைற்றல் வால்பு சீராக இயங்காமையால் அதனூடாகக் குருதி ஒழுகுகிறது (Mitral Valve leakage). அப்படி என்றால் எனது உடற்கூறுகளுக்குப் போதிய குருதி விநியோகிக்கப்படும் சாத்தியம் இல்லை என்பதுதானா பிரச்சினை என்ற இவரை மருத்துவர் ஒரு பார்வை பார்த்தார். அதில் ஏளனமா இல்லை ஆச்சரியமா இருந்தது என்பதை இந்த அதிகப்பிரசங்கியால் கணிக்கமுடியவில்லை. இவரைப் பார்த்து, “உனக்கு மருத்துவ அறிவு எவ்வளவு உள்ளது என்றார்” மருத்துவர். மருத்துவ அறிவு பூச்சியம் உடலமைப்பியல் (Anatomy), விலங்கு இராச்சியம் (Animal Kingdom) என இவர் திருவாய் மலர்ந்தார். நகைத்த வைத்தியர். ஒழுகலில் மூன்று நிலை உள்ளது. அவற்றினை மிதமானது, முனைப்பானது, தீவிரமானது (Mild, Moderate & Severe) என்பார்கள். உமது ஒழுக்கு முனைப்பான நிலையில் உள்ளது. ஆகவே Dr. Chisholm தான் என்ன செய்வது என்பது பற்றித் தீர்மானிப்பார் என்று கூறியபின் சென்றுவிட்டார். இவரை மீண்டும் 7வது மாடியின் கட்டிலில் கொண்டு சென்று படுக்கவைத்தார்கள். அன்று மாலை Dr. Chisholm வந்தார். நான் ஒரு வாரம் விடுமுறையில் செல்கிறேன். விடுமுறை முடிந்து வந்த பின்னர் எமது அணி சந்தித்து உனது மருத்துவம் பற்றி விவாதிக்கும். அதன் பின்னர் நான் உன்னுடன் தொடர்புகொள்வேன் எனக்கூறிச் சென்று விட்டார். பிறகு இவருக்கு அங்கே என்ன வேலை? மறுநாள் வீட்டிற்கு அனுப்புவதாகச் சொன்னார்கள். அன்று மாலை இவருக்குக் கஷ்டகாலம் ஆரம்பிப்பதற்கான அறிகுறி வந்தது. ஆம், போஷாக்கு வல்லுநர் (Dietician) ஒருவர் வந்தார். இவரது கஷ்டகாலம் மூத்தமகளும் அந்நேரம் அங்கிருந்ததே. இவருக்குச் சலரோகம் உள்ளது என்பதைக் கண்டறிந்த குடும்ப வைத்தியர்கள் பல்வேறு சந்தர்ப்பங்களில் பல்வேறு போஷணை வல்லுநர்களிடம் அனுப்பியுள்ளார்கள். ஆனால் அவர்கள் கூறிய பல்வேறு ஆலோசனைகள் இவரைப் பொறுத்தமட்டிலே செவிடன் காதில் ஊதிய சங்குதான். வந்த வல்லுநர் ஏறக்குறைய ஒரு மணிநேரம் உபதேசித்தார். அவ்வளவும் உப்பின் மகாத்மியம் பற்றியதே. இந்த சந்தர்ப்பத்தில் சஞ்சிகை ஒன்றில் வாசித்த சம்பவம் நினைவுக்கு வருகிறது. மூன்று பாதிரிமார்கள் ஒரு சமயம் சந்தித்து அளவளாவிக் கொண்டிருந்தார்கள். எனது

ஆலயத்தின் உட்பிரகாரத்தில் இந்த வெளவால்களால் பெரும் பிரச்சினையாக உள்ளது. பெருந்தொகையானவை கூரையில் தொங்கியபடி காணப்படுகின்றன. எத்தனையே கஷ்டப்பட்டு நான் அவையாவற்றையும் பிடித்துச் சாக்கில் போட்டு வெகுதூரத்தில் கொண்டுபோய் விட்டுவிட்டு வந்து பார்த்தால் அத்தனையும் எனக்கு முன்னரே திரும்பி வந்து கூரையை ஆக்கிரமித்தபடி காணப்படுகின்றன. என்ன செய்வது எனதெரியாது தவிக்கிறேன் என்றார். உது பரவாயில்லையே. எனக்கும் இதே பிரச்சினைதான். கோபத்தின் மிகுதியால் துப்பாக்கியை எடுத்துக் கண்ணை மூடியபடி படபடவெனச் சுட்டுத் தள்ளிவிட்டேன். கண்ணைத் திறந்து பார்த்தபொழுது கூரையில் உள்ள ஓட்டைகள் வழியாக சூரிய வெளிச்சம் நன்கு வந்தது. அங்கே கூரையில் அத்தனை வெளவால்களும் தொங்கிக் கொண்டிருந்ததும் தெரிந்தது என முகவாட்டத்துடன் தெரிவித்தார். எனக்கும் பிரச்சினை இருந்ததுதான் ஆனால் நான் மிக சாதாரணமாக அதைத் தீர்த்து விட்டேன். எப்படி என்று கேட்கிறீர்களா என்றார் மூன்றாமவர். எப்படி என்றார்கள் ஆச்சரியத்துடன் ஒரே குரலில் இருவரும். நான் வெளவால்களை நோக்கிக் கைகளை நீட்டியபடி உபதேசம் செய்தேன். ஒரு ஐந்து நிமிடத்தின் பின்னர் கூரையைப் பார்த்தபொழுது ஒரு வெளவாலைக் கூடக்காணமுடியவில்லை. போனவை போனவை தான் இன்று வரை திரும்பவில்லை என்றார். உபதேசிப்பதற்கு அத்தனை மரியாதை.

இவருக்கு உப்புப்பற்றி உபதேசிக்க வந்தவர் எடுத்த எடுப்பிலேயே ஒரு நாளைக்குச் சாதாரணமாக ஒருவர் ஒரு தேக்கரண்டி உப்பினை உட்கொள்ளலாம் என்றார். அது போதுமே இவருக்கு தனது சமையற்கலை அனுபவத்தை எடுத்து விளாசினார். நாங்கள் தினசரி குறைந்தது மூன்று கறிகளாவது சமைப்போம். ஒவ்வொன்றுக்கும் சராசரி இரண்டு மேசைக்கரண்டி உப்புக்குக் குறைவாகவே பாவிப்போம். எமது வீட்டில் மூன்று பேர் உள்ளோம். கறிகள் குறைந்தது இரண்டு நாட்களுக்காவது உபயோகிப்போம். எனவே சராசரி ஒரு தேக்கரண்டி உப்புத் தானே தினசரி உட்கொள்கிறோம் என்றார் இவர். இவர் மாட்டிக் கொண்டார் என்ற மட்டற்ற மகிழ்ச்சி அந்த ஆரணங்கின் முகத்தில் ஜொலித்தது. எகத்தாளமாக அங்கே தான் பிழை விட்டுள்ளீர்கள் என்றவர், நீங்கள் காலையில் எழுந்தது முதல் இரவு உறங்கப்போகும் வரை உண்பது குடிப்பது அத்தனையிலும் உப்பு உள்ளதைக் கணக்கில் எடுக்கத் தவறிவிட்டீர்கள். மேலும் கடைகளில் வாங்கும் நூடில்ஸ் போன்ற தயாரிக்கப்பட்ட உணவுகளில் அத்தனையிலும் எவ்வளவு உப்பு உள்ளது

தெரியுமா? என்றார். அவர் குரலில் இவரை மடக்கிய வெற்றியின் ஒலி தொனித்தது. இவருக்குச் சப்பென்றாய்விட்டது. அதற்குப்பின் இவர் மௌனியாகியதுடன் அவர் சொல்வதைக் கேட்பதிலும் அக்கறை காட்டவில்லை. ஆனால் போஷாக்கு வல்லுநர் முன்னிலும் ஆர்வத்துடன் தனது ஆலோசனைகளை அடுக்கிக் கொண்டே போனார். காரணம்? இவரது மூத்தமகள் விசுவாசமாக அவர் சொன்னது அத்தனையையும் குறிப்பெடுத்தார். ஏறக்குறைய ஒரு மணித்தியாலம் வரை எடுத்த உபத்திரவம் நீங்கியது.

அடுத்து அன்றைய தினம் என்னைப் பார்த்துக்கொண்ட தாதி வந்தார். வைத்தியசாலையிலிருந்து விடுவிப்பதற்கான பத்திரங்கள், மருந்துப்பட்டியல் முதலியவற்றினைக் கையளித்த அவரும் தன் பங்கிற்கு உப்பில் கவனம் எடுக்குமாறும், நீர்த் தேக்கம் இப்போ இல்லாமையால் தினசரி காலையும் மதியமும் உட்கொள்ளும் Lassix குளிகை 2ஆகக் குறைக்கப்பட்டுள்ளது எனவும் கூறினார். ஆனால், உடல் நிறையினைத் தினசரி எடுத்துப் பார்க்குமாறும் ஒரு நாளைக்கு 2 இறாத்தல் அதிகரிக்குமாயின் உடனடியாகத் தம்முடன் தொடர்பு கொள்ளுமாறும் பணித்துச் சென்றுவிட்டார்.

இவரை அழைத்துச் செல்வதற்காக இளையமகளும் வந்துவிட்டார். வந்தவளிடம் போஷாக்கு வல்லுநர் சொன்ன அத்தனையையும் அட்சரம் பிசகாமல் அக்கா ஒப்படைத்தாள். வீட்டிற்குப் போகலாம் தானே என்றாள் சின்ன மகள். போவதற்கு முன்னர் தாதிகள் தங்கும் கூடத்திற்குப்போய் அவர்களுக்கு நன்றி கூறி விட்டுப்போகலாம் என்றவர் ஒரு நிபந்தனை என்றார். என்ன என இருவரும் குரல் எழுப்பினர். எட்டு நாட்களாக உப்புச் சப்பில்லாமல் சாப்பிட்டது நாக்குச் செத்துப் போய்விட்டது. ஆகவே எங்கேயாவது உணவகம் சென்று மதியச் சாப்பாட்டை முடித்தபின் வீடு செல்வோமே என்றார் இவர். அது தான் முடியாது. போஷாக்கு வல்லுநர் சொன்னதைக் கேட்ட நீங்கள் தானே என்றாள் மூத்த மகள். இவரது பரிதாபமான முகத்தைக்கண்ட இளைய மகள் சிறிது கருணை காட்டினாள். சரி இன்று வீடு போகையில் சைனீஸ் உணவகத்தில் போய் சாப்பிட்டு விட்டுப்போவோம் ஆனால் வீடு போனபின்னர் உப்பற்ற சாப்பாடுதான். சம்மதமா என்றாள். இவர் தலையாட்டினார். இது என்ன ஆமோதிப்பதற்கான அறிகுறியா இல்லது முடியாது என்பதற்கா என்றாள் பெரியவள். ஆமோதிப்பது என்றார் இவர், இப்போதைக்கு முடிவு வரட்டும் என்ற எண்ணம்.

நன்றி சொல்வதற்காக தாதிகள் கூடம் சென்று நன்றி கூறிய பொழுது இவர் வாழ்க்கையில் ஒரு பேரதிசயம் நிகழ்ந்தது. ஒரு தாதியர் வந்து இவரைக் கட்டிப்பிடிக்காத குறைவாக என்ன அழகான தலைமயிர் என்றார். இன்னொருவர் மேலும் ஒருபடி மேலேபோய் என் கணவர் உன்னைப் பார்த்தால் பொறாமைப்படுவார் என்றார். இந்த வயதில் இந்த வெள்ளைத்தலைமயிருக்கு இத்தனை மவுசா! மூர்ச்சை அடையாத குறையாக நடந்து காரில் ஏறி உணவகம் சென்றார். உணவகத்தின் உள்ளே புகுமுன்னரும் மூத்த மகள் அப்பா promise ஞாபகம் இருக்குத்தானே என்றாள். அதற்கென்ன என்ற இவர் மனது, எத்தனை போஷாக்கு வல்லுனரை கண்டுவிட்டேன் இவர் என்ன பெரிது என்று எண்ணியது. எல்லோரும் ஏறிச் சறுக்கிய வண்டியில் சக்கிடுத்தார் ஏறி விழுந்த கதைதான் இங்கேயும் நடக்கும் என்பதில் இவர் திடமாக இருந்தார்.

நோய் நாடி நோய் முதல்நாடி அது தணிக்கும் வாய் நாடி

III யமதர்மராசா!

நான் ஏற்கனவே திருமதி Anita Moorjani எழுதிய Dying to be me என்ற உண்மைக் கதை புத்தகம் பற்றி உங்களுக்குத் தெரிவித்துள்ளேன். அதில் வந்துள்ள ஒரு செய்தி பற்றி இப்போ உங்களிடம் விசாரிக்க வேண்டியுள்ளது தர்மப் பிரபுவே.

அவருக்கு நான்கு வருடங்களாகப் புற்றுநோய் ஏற்பட்டு உணர்விழந்த மயக்கத்தில்(Coma) இருந்தார். 'இனி அவரால் இகலோகத்துக்கு ஒருவித பிரயோசனமும் இல்லை' என வைத்தியர்கள், குடும்ப உறவினர்கள் எல்லோரும் தீர்மானித்தபோது நீங்கள் வந்து பரலோகத்திற்கு அழைத்துச் சென்று விட்டீர்கள். அங்கு சென்றவர் சித்திரபுத்திரனாரைச் சந்திக்கவில்லையாம். பதிலாக இறந்த தனது தந்தையைச் சந்தித்து அவரது அன்பில் திளைத்துள்ளார்.

இதில் முக்கியம் என்னவென்றால் அவர் இவ்வுலகில் கழிக்க வேண்டிய காலம் முற்றாக முடியவில்லை என உங்களால் திருப்பி அனுப்பப்பட்டு இங்கு வந்து நிற்கிறார். தங்களது லோகத்தில் தான் கண்ட காட்சிகளையும் விபரிக்கிறார்.

இங்கே சில வழக்குகளில் குற்றவாளியாகக் காணப்பட்டு தண்டனைக்கு உள்ளானவர்கள் பல வருடங்களுக்குப் பின்னர் மீள்விசாரணை நடத்தப்பட்டபோது குற்றவாளியில்லை எனத் தீர்ப்பு அளித்ததுடன் நஷ்டஈடாகப் பெருந்தொகை பணமும் கொடுத்துள்ளார்கள். அதே போலத்தான் உங்கேயும் நடந்ததோ? தவறுதலாகக் காலத்துக்கு முன்னர் அழைத்துப் போன குறையினை நிவர்த்தி செய்வதற்காக நோயினை எடுத்து விட்டுச் சுகதேகியாக அவரை அனுப்பினீர்களா? உங்களுக்குத் தற்பொழுது திருச்சியில் மாத்திரம் ஒரேயொரு ஆலயம் உள்ளது. இப்படியாகப் புற்று நோயாளிகளை அழைத்து நோயற்றவர்களாகத் திருப்பி அனுப்புவீர்களாயின் உங்களுக்கு போட்டி போட்டு உலகெலாம் ஆலயங்கள் எழும் தர்மராசா!

வீட்டுக்கு வந்தவர் நிறையவே ஓய்வு எடுத்தார். நண்பர்கள் வந்தார்கள். இவரின் உடல் நிறை பெருமளவிலே குறைந்தது தான் அவர்களுக்கு வருத்தம். ஆகவே அவர்கள் இவரைப் பழைய புஷ்டியான தேகியாகக் காண விரும்பினர் போலும். இவர் சாப்பாட்டில் மன்னர் என்பது உலகறிந்த விசயம். எனவே வந்தவர்கள் எல்லோரும் இவரது உணவு பற்றியே விசாரித்தார்கள். சிறப்பாகக் கலாநிதி பார்வதி கந்தசாமி குறைந்தது வாரத்தில் ஒரு நாளாவது சாப்பாடு அனுப்பியபடியே இருந்தார். பிள்ளைகள் அருகில் உள்ளார்களோ என நோட்டமிட்டுவிட்டு எதனையும் சாப்பிடலாம். ஆனால் உப்பினைக் காட்ட வேண்டாம் என்றார்கள், நான் அதனைக் கண்டு கொள்வதில்லை என்பார் முன் எச்சரிக்கையாக. பிள்ளைகள் உணவில் உப்பினைக் காட்டப்போவதில்லை இவர்களாவது காட்டட்டுமே என்ற நப்பாசை. ஆனால் பார்வதியோ, இவரில் காட்டும் அன்பிலும் பார்க்கப் பிள்ளைகளின் ரௌத்திரத்துக்குப் பயந்தமையால் இதுவரை கொண்டு வந்து தந்த உணவில் உப்பு என்ற சொல்லைக் கூடச் சேர்க்கவில்லை. ஆகவே உப்புக்காக மற்ற நண்பர்களைத்தான் நம்ப வேண்டி வந்துவிட்டது.

ஓய்வில் இரண்டு நாட்கள் இருந்தபின்னர் நீர்ம வெளியேற்றம் எந்த அளவினுக்கு வெற்றியளித்துள்ளது என்பதைச் சோதித்துப் பார்க்க முனைந்தார். சோதிப்பதற்கு ஒரேயொரு வழி தானே நடத்தல். மனதுக்கு எக்கச்சக்க திருப்தி. Wishford Driveல் ஒரு வட்டம் நடக்கக் கூடியதாக இருந்தது. வைத்திய சாலைக்குப் போகுமுன்னர் ஒரு 10 யார் நடப்பதற்குள்ளேயே மூச்சு வாங்கியவர் தொடர்ச்சியாக 320 யார் நடந்தார் என்றால் சாதனைதானே. ஆனால் ஏற்பட்ட சந்தோசம் அற்ப சந்தோசம் என்பது நடக்கத் தொடங்கிய நான்காவது நாள் வெளிச்சமானது. 320யார் தூரத்தில் அரைவாசித் தூரம்தான் நடக்க முடிந்தது. நடக்கும் தூரம் படிப்படியாக நாளாந்தம் குறையத் தொடங்கியது. 6 நாட்களில் Dr. Chisholm வந்து விடுவார். அவர்கள் குழு சந்தித்துத் தீர்மானம் எடுத்தபின் தன்னோடு தொடர்பு கொள்வார் என நம்பியிருந்தவருக்குப் 10 நாள் சென்ற பின்னரும் ஒரு செய்தியும் வராமையால் சற்று வருத்தமாகவே இருந்தது. Dr. Chisholmமை அழைத்து தன்நிலை பற்றிய தகவலைப் பதிவு செய்தபோதும் எவ்வித மாற்றமும் ஏற்படவில்லை. ஆனால் இவரால் நடக்கக்கூடிய தூரம் வேகமாகக் குறைந்து போனது கவலை தந்தது.

இந்த வைத்திய வல்லுநர்களே இப்படித்தான். தாங்கள் குறித்த நேரத்திற்கு நோயாளிகள் தவறாமல் வரவேண்டும். ஆனால் போகிற நோயாளிகள் இவர்களுக்காக அங்கு

மணித்தியாலக் கணக்காகக் காத்திருக்க வேண்டும். கேட்டால் he is running late என்ற விடை வரும். இது தான் நியதி. முன்னர் நடந்த ஒரு சம்பவம் அவர் நினைவில் வந்தது. மனைவியின் இறப்பின் தாக்கம் மறையுமுன்னர் மகனின் மறைவின் கொடுமை நிகழ்ந்தமை, இவரை வதைத்து விட்டது. உறக்கம் கெட்டது. அதன் தொடர்ச்சியாகப் பல உடல்நலப் பிரச்சினைகள். அப்போது இவரது குடும்ப வைத்தியர் Dr. Andrew Lamமிடம் போனார். அவர் இவர் மேல் அலாதி பரிவுடையவர். இவர் பிரச்சினைகள் பற்றி முழுதும் அறிந்தவர். இவரது பிரச்சினைக்கு மனஅழுத்தமே காரணம் என்று கூறியவர் எதற்கும் ஒரு மண்டையோட்டு நிபுணரிடம் (Craniologist) உங்களை அனுப்புகிறேன். அவரது கருத்தையும் அறிந்து கொள்ளலாம் என்றவர் அனுப்பியும் வைத்தார். அவருடைய பெயர் இவருக்கு மறந்துவிட்டது ஆனால் அவரது தலை இன்னும் இவர் மனதில் நிற்கிறது. சுற்றி வர ஒன்றரை அங்குல உயரத்திற்குத் தலைமயிர் இருக்க மிகுதி முழுவதும் வெட்டை வெளியாக இருந்தது. மண்டை ஓட்டியல் (Craniology) என்பது மண்டை ஓட்டினது பரிமாணத்தினை வைத்து மூளையின் விருத்தி, அளவு, செயற்பாடுகள் பற்றிய ஆய்வு. 18ம் நூற்றாண்டு முதல் இவ்வாய்வு முக்கியத்துவம் பெற்றது. மண்டை ஓடு (Cranium) என்பது மூளையைச் சூழ்ந்துள்ள பகுதி. இதனுடன் மேற்றாடை கீழ்த்தாடை சேர்ந்ததே தலைஓடு (skull). மண்டை ஓட்டின் அமைப்பு ஒருவருடைய இயல்புகளுக்குக் காரணமாகின்றது என்ற கருத்து அக்காலத்தில் நிலவியது. Franz Joseph Gull என்ற ஜெர்மனிய விஞ்ஞானியின் கருத்துப்படி மூளை என்பது உள்ளத்தின் ஒரு அங்கமாகும். அவரின் கருத்துப்படிக்கு ஒருவருடைய வெவ்வேறு மனம்சார் செயற்பாடுகள் யாவும் மூளைய மேற்பட்டையில் (cerebral cortex) வெவ்வேறான சிறு பகுதிகளில் ஒழுங்காக அமைந்திருக்கும்.

இன்றைய காலகட்டத்தில் மண்டை ஓட்டியல் பெரிதாக மதிக்கப்படுவதில்லை. அதனை ஒரு போலி விஞ்ஞானம் (pseudoscience) என்கிறார்கள். எனினும் உளநோயியல் பற்றிய தெளிவிற்கு இவ்விஞ்ஞானம் அனுகூலமாகவுள்ளது. ஆகவே Dr. Andrew Lam இவரை அவரிடம் அனுப்பினார். அவர் இவரைப் பார்த்தார், பேசினார். மூளையை வெவ்வேறு அச்சில் எடுத்த வெட்டுமுக வரைபுகளின் கணினித் தொகுப்பு (Cat scan- Computed axial tomography) எடுக்கவேண்டும் எனக் கூறி அதனையும் எடுத்தபின், தேதி குறிப்பிட்டு, குறிப்பிட்ட நேரம் கூறித் தன்னை வந்து பார்க்குமாறு அனுப்பி வைத்தார். அவரை அனுப்பு முன் Cat scan பற்றிய விபரங்களையும் அதன் மூலம்

பெறும் அனுகூலங்களையும் பொறுமையாக எடுத்துரைத்தார். இது ஒரு விசேடமான X-கதிர் பொறி. அது மூளையின் விபரமான அமைப்பைக் காட்டக்கூடிய முறையில் பல அச்சுக்களில் படம் எடுத்து (கடையில் வாங்குகின்ற பாணினைப் பல சீவல்களாக வெட்டித் தருகிறார்களே அப்படி) ஒரு கணினிக்கு அவற்றினை அனுப்பி வைக்கிறது. கணினி அவற்றினைத் தொகுத்து ஒரு முப்பரிமாணக் கட்டமைப்பினைத் தருகிறது. அதன் மூலமாக மூளையின் எங்காயினும் வீக்கங்களோ, இரத்தக் கசிவோ இருப்பதைக் காட்டும் என்றார். இதன் மூலம் மூளையில் சிறு பைகள் (Cysts). கழலைகள் (tumors) அல்லது சீழ்கட்டிகள் (Abscess) போன்றவை எங்கே உள்ளன, எந்நிலையில் உள்ளன, என்ன பரிமாணத்தில் உள்ளன என்பதைத் தெரிந்து கொள்ள முடியும். இதன் மூலமாக எவ்வாறான சிகிச்சை முறையைப் பின்பற்றலாம் என மருத்துவர்தீர்மானிக்கலாம். அவருடைய பொறுமையும் அறிவுபூர்வமான விளக்கமும் அவர் மேல் ஒரு மதிப்பினை இவருக்கு ஏற்படுத்தியது உண்மையே.

மண்டையோட்டு நிபுணர் குறிப்பிட்ட தினமும் வந்தது. அன்றைக்கென வடயோர்க்கின் மேற்குப் பகுதியில் உள்ள பாடசாலை ஒன்றினுக்குப் இவர் போக வேண்டியிருந்தது. காலைதான் அங்கு செல்ல வேண்டும். ஆகவே வைத்தியர் குறிப்பிட்ட 2:00 மணிக்கு அவரைச் சந்திப்பதில் கஷ்டம் இருப்பதாகத் தெரியவில்லை. போனார். ஆனால் அன்றைய தினம் எல்லாம் சுமுகமாக நடந்தது, பேருந்தினைத் தவிர. அவரிடம் கார் வசதியில்லை. பேருந்துதான் போக்குவரத்துக்குப் பேருதவி. இது நடந்தது 15 வருடங்களுக்கு முன்னால். அக்காலத்தில் ஒன்றாறியோ அரசிடம் தாராளமாகப் பணம் செலவு செய்யும் மனப்பான்மை இருந்தது. குச்சு முச்செல்லாம் பேருந்துகள் ஓடின. நினைத்த நேரத்தில் நினைத்த இடத்தில் போய் இறங்க முடிந்தது. ஆகவே போக்குவரத்தில் பிரச்சினை என்றுமே இருந்ததில்லை, அன்று வரை.

Victoria Park தொடர்வண்டி நிலையத்தினை அடையும் போதே 2:00 மணியினைத் தாண்டி விட்டது. இவரிடம் செல்லிடப்பேசி இல்லை. அக்காலத்தில் செல்லிடப்பேசி எல்லோரது கைப்பொருளாக இருந்ததும் இல்லை. இக்காலத்தில் அதனைச் செல்லிடப்பேசி என அழைப்பதே அதன் பன்முகத்திறனைக் குறைத்து மதிப்பிடுதல் அன்றோ! அது இப்போ ஒரு சகலகலாவல்லவனாகத் திகழ்வதை ஒவ்வொரு வருக்கும் இணைபிரியாத சகபாடியாக இருப்பதனாற் கண்டு கொள்ளமுடிகிறது. படுக்கிறநேரம் பக்கத்தில் இருக்கிறது.

இருக்கிற நேரம் கைகளில் நடமாடுகிறது, நடக்கிற நேரம் பைகளில் செய்திக்கெனக் காத்திருக்கிறது. ஆக மொத்தத்தில் இது இன்றி வாழ்க்கை இல்லை என்றே வந்துவிட்டது. பாலகருக்கு விளையாட்டுப் பொருளாகிறது, பதின்வயதினருக்கு பாடம் சொல்லித் தருகிறது, காளையருக்கு செய்தி அனுப்பத் துணை நிற்கிறது, வயது வந்தோருக்கு வாய்ச் சவடாலுக்குக் கை கொடுக்கிறது. முதியவர்களுக்கு பொழுது போக்குக்கு உதவுகிறது. எனவே இதனை நாம் எப்படி செல்லிடப்பேசி என அதன் தகைமையைக் குறைத்துப் பேசலாம்?

அதை விடுங்கள். இவர் போய் மண்டை ஓட்டு நிபுணர் முன் நிற்கும் பொழுது நேரம் இரண்டரையைத் தாண்டி ஐந்து நிமிசம் ஆகிவிட்டது. வைத்தியர் முகத்தில் எள்ளும் கொள்ளும் வெடித்தது. பார்வையில் இருந்த ஆக்ரோசம் இவர் கூறிய பதிலால் எவ்வித மாற்றமும் பெற்றதைக் காணமுடியவில்லை. வெறும் 35 நிமிடம் பிந்தி வந்ததற்காகப் பொரி பொரி எனப் பொரிந்து தள்ளிவிட்டார். காரியம் ஆக வேண்டுமே! எனவே, இவர் பொறுமை பேணினார். சஹஸ்ரநாமம் முடிந்தது. இவரது கோவையைப் பார்த்தவர். You have nothing in your head man என்றார். விட்ட மழை வேகமாகப் பொழிய இரண்டாவது முறையும் ஆரம்பித்து விட்டதோ எனச் சந்தேகப்பட்டவர் இம்முறை விட்டுக் கொடுப்பதாக இல்லை. திசையைத் திருப்புவோமே என்ற எண்ணத்தில் தானும் விறைப்புக் காட்டிய முகத்துடன் 'I have not come to hear this from you doctor' என்றார். முறைப்பு கொஞ்சமும் குறையாத நிலையில். 'What are you saying' என்றார் வைத்தியர். 'No doctor I have heard this from my wife several times and after her demise, my daughters are frequently reminding me of nothing in my head. So it is not something new to hear it from you' என்றார். குளிர் காலத்தில் சூரியனைப் பார்த்த மாதிரி அவர் முகத்தில் ஒரு மாற்றம். சகசமாகப் பேசத் தொடங்கினார். இவரது மூளையில் எவ்வித பிரச்சினையும் இல்லை என்றவர் இரண்டு இழப்புக்கள் ஏற்படுத்திய மன அழுத்தந்தான் பிரச்சினைக்கான காரணம். என்றார். இவர் நிம்மதியாக வீடு வந்தார்.

Dr. Chisholm நீண்ட காலம் காத்திருக்க விடவில்லை. ஆவணி மாதம் 15ந்தேதி மாலை 5:00 மணிக்கு அழைத்தார். எமது குழு சந்தித்து உனது நோய் பற்றி ஆலோசித்தது. மைற்றல் வால்பினிலே ஒழுக்கு உள்ளதுதான், ஆனால் பெருநாடி வால்புகளின் செயற்பாடு குறைந்தமைதான் உனது இப்போதைய பிரச்சினை என உணர்கிறோம். அதனை நிவர்த்தி

செய்வதற்கான மருத்துவ முயற்சிகளில் தான் ஈடுபடவுள்ளோம். ஆனாலும் இறுதி முடிவு சந்தேகமற்ற ஒரு முடிவாக இருக்க வேண்டுமல்லவா? எனவே உனது இதயத்தினை ஒரு CT scan எடுத்துப் பார்க்க வேண்டும். சந்தேகம் இல்லாமல் தீர்மானம் எடுத்த பின்னர் சிகிச்சையை ஆரம்பித்து வெற்றி கொள்வது சாலச்சிறந்தது அல்லவா. அது என்ன CT Scan முந்திய CT Scanக்கும் அதற்கும் ஏதும் வித்தியாசம். ஒன்று மில்லை. அங்கே வெவ்வேறான அச்சுகளில் (Axial) படம் எடுக்கப்பட்டது இப்போ வெவ்வேறு குறுக்கு வெட்டு முகங்களில் (Cross sections) படம் எடுத்து முப்பரிமாணம் உள்ளதாகக் கணினிமூலம் பொருத்தப்படுகிறது. வருகிற வாரம் இங்கு வர முடியுமா? என்றார் Dr. Chisholm. ஆம் என்றார் இவர். அவர் தேதி குறிப்பிட்டார். குறிப்பிட்ட தேதியில் இவரும் அங்கு சென்றார்.

வள்ளுவர் இதனைத்தான் மிக அழகாக 948வது குறளில் கூறியுள்ளார். நோய் என்ன என்பதை தீர ஆராய்ந்து, நோய்க்கான காரணம் என்ன என்பதைத் தெரிந்து கொண்டு, நோய்தீர்க்கும் வழி எது என்பதைத் தீர்மானித்து அதன் படிக்கே சிகிச்சை செய்ய வேண்டும்.

நோய்நாடி நோய்முதல் நாடி அது தணிக்கும்
வாய் நாடி வாய்ப்பச் செயல்.

- குறள் 948

சோதனை மேல் சோதனை போதுமடா சாமி

மதர்மராசா!

இந்தப் புனிதவேல் இருக்கிறாரே புண்ணியவான். அந்த மனுசன் சும்மா கிடந்த சங்கை ஊதிக்கெடுத்தானாம் ஆண்டி என்ற பாணியில், சும்மா சோம்பேறியாய் இருக்கிறாய் இந்தப் புத்தகத்தை வாசி என என்றைக்கு Anita Moorjani எழுதிய Dying to be me என்ற புத்தகத்தை என்னிடம் தந்தாரோ அன்றைக்கு உமக்குச் சனியன் பிடித்து விட்டது எனலாம். தான் அந்த உலகத்துக்குப் போய்த் தனது தந்தையாரோடு நிறையவே சம்பாசித்து சுகதேகியாக மீண்டும் இவ்வுலகம் வந்ததாகக் கூறும் அப் பெண்மணி நீங்களோ உங்கள் கிங்கரர் களோ தன்னை அழைத்துப் போனதாகச் சொல்கிறாரில்லை. அத்தோடு அவ்வுலகத்தில் நீதி விசாரணையோ, தண்டனையோ எதுவுமே இல்லை எனவும் மீண்டும் பிறப்பு இல்லை எனவும் அடித்துக் கூறுகிறார். யாரைத்தான் நம்புவது!

செப்ரம்பர் 12ந் தேதி CT scan செய்வதற்கான மூன்றாவது மாடிக்கு அவர் போனார். முதற்கட்டமாக அவரது துகிலுரிதல் நடந்தது. வைத்தியசாலைக்கே உரித்தான வெளிர்நீல அங்கி தரிக்க வைத்தார்கள். இடது கைகளில் நாளத்தககுருதி (Intra venous) செலுத்துதற்கான ஆயத்தமாக ஊசி ஏற்றி வைத்தார்கள். இது குருதி செலுத்துதற்கானது அல்ல. இதனூடாக ஒரு சாயத் தினைச் செலுத்துவதால் இதய வெட்டுமுகப் படங்களைத் தெளிவாகக் காணமுடியும். அழைக்கும்வரை வெளியே காத்திருக்கும்படி கூறி விறாந்தையில் தவமிருக்க வைத்தார்கள். கையில் எடுத்துச் சென்ற Scientific American கை கொடுத்தது. எவ்வளவு நேரம்தான் சஞ்சிகையில் புதைந்திருப்பது?

12 மணித்தியாலத்துக்கு முன்னர் இருந்தே 'கோப்பிப் பக்கம் போகப்படாது' என்று எச்சரிக்கை வைத்து விட்டார்கள். வயிற்றுக்கு இது தெரியாதல்லவா. ஆகவே இடையிடையே நீண்ட கொட்டாவி மூலம் தனது தவிப்பைக் காட்டியது வயிறு. "எள்ளுக் காய்வது எண்ணையூற்ற, எலிப்புமுக்கை காய்வதுகூட இருந்த குற்றத்துக்காக" என்பார்கள். அவருடன் துணைக்குச்

சென்ற மகள் கோப்பி குடிக்காமல் கொட்டாவி விட்டபடி இருக்கலாமா? அவள் ரிம் ஹோர்ட்டனைச் சுவைத்தாள். இவருக்கோ கொட்டாவி அதிகரித்தது. Dr. Chisholm, புன்னகை முன்னேயும், பிரதம தாதி, செல்வி. கேறி பின்னேயுமாகப் பிரசன்னமானார். I am sorry என்றார் அதே புன்னகையுடன். 'இதென்னடா சோதனை, அதையும் இந்த மனுசன் சிரித்தபடி சொல்கிறது? "குருதிப் பரிசோதனை செய்து முடிவுகளை எமக்கு அனுப்புமாறு பணித்திருந்தோமல்லவா. இங்கு வந்த பரிசோதனை முடிவுகளைப் பார்வையிட்டேன். உனது Creatine மட்டம் அதிகமாக உள்ளது. உனது சிறுநீரகம் கிறியேற்றை யினைப் போதிய அளவு வெளியேற்றவில்லை. சாதாரணமாக 120 வரை இருக்க வேண்டியது உனக்கு 160ல் உள்ளது. இந்த CT scan செய்கின்ற பொழுது, வேறுபடுத்திக்காட்டும் சாயத்தினை (contrast) குருதியுள் செலுத்துவோம். இதனால் X-கதிர் நிழலுருக்களை (Image) தெளிவாகப் பார்க்க முடிகிறது. ஆனால் அச்சாயம் கிறியேற்றை வெளியேற்றுவதற்குத் தடையாக நிற்கும். இந்நிலையில் அந்தச் சாயத்தினை வெளியேற்றுவதற்கு சிறுநீரகத்தால் முடியுமா?. சாயம் சிறு நீரகத்தின் செயற் பாட்டிற்குத் தடையாக இருப்பதால் கிறியேற்றை அளவு அதிகரிக்கும். அது நல்லாயில்லை. சிறு நீரகத்திற்கு மேலதிக வேலையை ஏன் நாம் அனாவசியமாக ஒப்படைக்க வேண்டும். அதனால் CT scan செய்வது உசிதமில்லை என எண்ணுகிறேன். வேறொரு உத்தியைத் தான் கையாள வேண்டி உள்ளது. அதை இன்னொரு நாள் வைத்துக் கொள்வோம்" என்றார்.

அவர் சொல்வதில் நியாயம் நிறையவே இருந்தது. ஆனால் புண்ணியவான் பரிசோதனை அறிக்கையை ஏற்கனவே வாசித் திருந்தால் இச்செய்தியை இவருக்கு முற்கூட்டியே அறிவித்திருக் கலாம். இவரும் நிம்மதியாகக் காலையில் கோப்பியை இரசித்திருக்கலாம். பிள்ளைகளும் வேலை மினக்கெட்டிருக்கத் தேவையில்லை. இதுமாதிரியான வேலைகள் சாதாரணமாக வைத்தியசாலைகளில் நடைபெறுகின்றன. வைத்தியர்கள் அறிக்கையை வாசிப்பதில்லை. பிரதம தாதியே வாசித்துக் குறிப் பெடுத்துக் கொடுப்பார்.

அவருக்கு 25 வருடத்துக்கு முந்திய ஒரு அனுபவம் மின்னலெனத் தோன்றியது. அவரது மனைவிக்கு நுரையீரல் புற்று நோய். மொன்றியலில் அறுவைச் சிகிச்சை நடைபெற்றது. பொதுவாக அறுவைச்சிகிச்சை செய்கையில் அறுவை செய்த அங்கத்துக்கு அருகே உள்ள நிணநீர்க்கணுக்கள் (lymph nodes) சிலவற்றினையும் எடுத்துப்பார்ப்பார்கள். நோய்க்குரிய வைரஸ் அவற்றில் இருந்தால் நோய் பரவத் தொடங்கிவிட்டது என்பதை

உணர் முடியும். இதற்காகவே அறுவைக்குப் பின்னர் இரசாயன நோய் நீக்கல் (Chemotherapy) அல்லது கதிர்வீச்சு நோய் நீக்கல் (radiation therapy) செய்வார்கள். இவரது மனைவிக்கு, வைரஸ் நிணநீர்க்கணுக்களில் காணப்பட்டன. ஆகவே நோய் பரவி விட்டது என்பது தெளிவு. ஆனால் எந்த அளவுக்கு என்பது மேலே உள்ளவருக்குத்தான் வெளிச்சம்.

அக்காலத்தில் புலம் பெயர்ந்தோருக்கு வாழ்வு தருவது மொன்றியல். அவர்களை வாழவைப்பது ரொறன்ரோ என்ற நியதிக்கு ஏற்ப இவர்கள் கால்பதித்த மென்றியலில் வதிவிட வரிமை கிடைத்ததும் ஆறுமாத காலத்தில் ரொறன்ரோ நோக்கிப் பயணம் கட்டக் கிளம்பினார்கள். சிகிச்சை செய்த வைத்தியரிடம் இதைச் சொன்ன பொழுது தாராளமாகப் போங்கள். நோயுற்ற அங்கப்பகுதியை அகற்றி விட்டேன் பய மில்லாமல் போங்கள். இனிமேல் பிரச்சினை இருக்கமாட்டாது என்றார். நிணநீர்க்கணுக்களுள்ளே வைரஸ் உள்ளதே என்றார் இவர். அவற்றினையும் தான் அகற்றி விட்டேனே பிறகென்ன பயம் என்றார் மருத்துவர். நிணநீர்க் கணுக்களின் உள்ளே நோய்க்கிருமி சென்றால் அதன் பரவல் வேகத்தினைக் கட்டுப்படுத்தல் சுலபமல்ல என்பது இவருக்கே தெரியுமானால் வைத்தியருக்குத் தெரியாமல் விட நியாயமில்லை. அப்படியானால் இவர்களுக்கு மனஉறுதியை ஏற்படுத்துதற்காகக் கூறினாரோ அல்லது படைத்தவன் மேல் பாரத்தைப்போட்டு வைத்துக் கூறினாரோ யான் அறியேன்.

அங்கே ரொறன்ரோ பொது வைத்தியசாலையில் உள்ள பேராசிரியர் பீற்றர்சனுக்குக் கடிதம் தருகிறேன். அவரைப் போய் சந்தியுங்கள். அவர் உதவுவார் என்றார். இவர்கள் ரொறன்ரோ விற்குக் குடிபெயர்ந்தார்கள். Dr. Peterson அவர்களைப் பார்த்தார்கள். மாதம் ஒருமுறை தன்னை வந்து பார்க்குமாறும் வருவதற்கு முன்னர் X- கதிர் கூடத்திற்குச் சென்று X- கதிர் நிழலுரு (X-ray image) எடுத்துக் கொண்டு வருமாறும் பணித் தார். மாதந்தோறும் பிரயாணம். மங்களகரமாகச் சென்றது ஆறுமாத காலம். Dr. Peterson அவர்களும் X- கதிர் நிழலுரு வினை பார்ப்பார். திருப்தியாக உள்ளது அடுத்த மாதம் வாருங்கள் என்பார். ஆறாவது மாதமும் சென்றார்கள். X-கதிர் நிழலுருவினைப் பார்த்தவர் மிக்க திருப்தியாக உள்ளது நுரையீரல்கள் தெளிவாக உள்ளன. ஆகவே இனிமேல் நீங்கள் மாதாமாதம் வரவேண்டிய தேவையில்லை. ஒரு ஆறு மாதங்கள் சென்றபின் வாருங்கள் என்றார். அப்போது இவர் மனைவி, 'இல்லை டொக்டர் சென்ற வாரம் எனக்கு ஒரு இரவு

மூச்சு எடுப்பது பெரும் பிரச்சினையாகி விட்டது கொஞ்சம் அவஸ்தைப்பட்டேன்' என்றார். அப்படியா? என்றவர் மீண்டும் X- கதிர் நிழலுருவினை ஒளியூட்டி அவதானித்துப் பார்த்தவர், மன்னித்துக் கொள்ளுங்கள், நுரையீரல் பரப்பினிலே சிறு சிறு புள்ளிகள் காணப்படுகின்றன. நான் X- கதிர் நிழலுருவினை ஊடு கதிரியல் வல்லுனருக்கு (radiologist) அனுப்பி அவரது அறிக்கையைப் பெற வேண்டும். நீங்கள் வீட்டிற்குப் போங்கள். மேற்கொண்டு என்ன செய்வது என்பது பற்றித் தொடர்பு கொள்கிறேன் என்றார். தொடர்பு கொண்டார்கள். நோய் பரவி விட்டது என்றார்கள். வைத்தியர்களுக்கும் புற்று நோய்க்குமான போராட்டம் மூன்று மாதங்கள் தொடர்ந்தது. ஒக்ரோபர் 5ந் தேதி மனைவி இவ்வுலகை விட்டு நீங்கி விட்டார். வைத்தியரைக் குறை கூறுவதற்கு இங்கு ஒன்றும் இல்லை. ஆனால் அவர்கள் முற்றும் தீர அவதானிக்கின்றார்கள் இல்லை என்ற குற்றச்சாட்டு உண்மையே.

என்ன தருமராசாவே கிறியற்றையின் என்றால் முழிக்கிறீர்களே, தெரியாதோ. இந்தக் கிறியற்றையின் குருதியின் நீர்ப்பாயத்தில்(plasma) உள்ளது. உங்களைப் போன்ற திடகாத்திரமுள்ள நல்ல தசைக்கட்டான உடலைக்கொண்ட இளையோருக்கு (நீங்கள் என்றும் இளமையாக இருப்பவர்கள் தானே) 150-160 அலகுகள் வரை நீர்ப்பாயத்தில் காணப்படலாமாம். ஆனால் இவரைப் போன்ற வயதான, தசைகள் தொய்ந்து சுருங்கிய நிலையில் உள்ளவர்களுக்கு அது 120 காணப்படுவதே எக்கச்சக்க உச்சநிலை. நமது உடற்பகுதிகளிலே அதிகளவு சக்தி தேவைப்படுவது உடற்தசைகளுக்கும் மூளைக்குமே. நாம் உட்கொண்ட உணவு சமிபாடடைந்த நிலையில் தோன்றும் வெல்லம் குருதியால் இழையங்களுக்கு எடுத்துச் செல்லப்பட்டு அங்கு எரிக்கப்படுவதால் தோன்றும் சக்தியே இந்த இழையங்கள் செயலாற்ற உதவுகின்றன. தசைகளின் இயக்கம் தொடர்ச்சியாக நடைபெறுவது. ஆகவே தசைகளிலே தேவைப்படும்போது உபயோகிப்பதற்காகச் சக்தி சேமித்து வைக்கப்படுகிறது. அதனை adenosine triphosphate அல்லது phospogen என்பார்கள். இயக்கத்தின் போது இந்தச் சக்தி தேக்கம் தகர்க்கப்படுவதால் கிறியற்றைன் எனும் கழிவுக் பொருள் தோன்றுகிறது. அது குருதி மூலம் சிறுநீரகத்திற்கு கொண்டு செல்லப்பட்டு வெளியேற்றப்படுகிறது. சிறுநீரகச்சிறு குழாய்கள் (Urinary tubules) சீராகத் தொழிற்படாவிட்டால் அது குருதியிலேயே தங்கிக் கொள்ளுகிறது. எனவேதான் இதன் அதீத நிலையில் ஊடுபகுப்பு (dialysis) மூலம் கிறியற்றைனுடன் மற்றும் கழிவுகள் அகற்றப்படுகின்றன.

பிறகென்ன ஊசியைக் கழற்றி விட்டார்கள். அவர்களுடைய அங்கியைக் களைந்தெறிந்து, சொந்த அங்கியுள் புகுந்து, நேராக ரிம் ஹோர்ட்னுக்குச் சென்று, கோப்பி பெற்றுக் கொண்டு, காரில் எறி அமர்ந்து, வீடு நோக்கி விரைந்து வந்தது, ஏன் தெரியுமா?. தவறவிட்ட விஜய் தொலைக்காட்சியின் எஞ்சிய பகுதிகளையாவது பார்க்கும் நோக்கத்துடன். அவர்கள் நல்ல ஜென்மங்கள். ஒரே காட்சியை மூன்றுமுறை திரும்பத் திரும்பப் போடுகிறார்கள் புண்ணியவான்கள். ஆகவே தெய்வம் தந்த வீட்டையோ சுப்பர் சிங்கரையோ ஒஃபீசையோ தாயுமானவரையோ தவறவிடும் சாத்தியம் இருக்கவில்லை.

இது நடந்தது செப்ரம்பர் 12ந் தேதி. வீடு வந்து தொலை பேசியைக் காதில் வைத்தபடி காத்திருந்தார் அடுத்த அழைப்பிற்கு. உப்பற்ற சாப்பாட்டினை உவந்தளித்தனர் பிள்ளைகளும் நண்பர்களும். அது உள்ளுக்குப் போகக் கஷ்டப்பட்டது என்றாலும் ஒரு அனுகூலம் இருக்கவே செய்தது. சலரோகம் துள்ளாமல் கொள்ளாமல் ஓரளவுக்கு அன்னநடை நடந்து கட்டுப்பாட்டில் நின்றது. அதிக நாட்கள் காத்திருக்க வேண்டிய தேவையும் ஏற்படவில்லை. 18ந்தேதி நுண்குழாய் நெறிப்படுத்தும் CT (Catheter Directed C.T செய்வதற்காக 5வது தளத்தின் அறுவைப் பிரிவுக்கு வருமாறு பணித்தார்கள். சென்றார். சம்பிரதாயமான கிரியைகள் நடந்தன. நுண்குழாய் செலுத்துதற்காக இடது முற்புயத்திலே நாளத்தக ஊசி முனையினைச் (intra venous) செலுத்தி வைத்தார்கள். ஆனால் உள்ளே கொண்டு சென்ற பின்னர் நுண்குழாய் செலுத்தாமல் சிறிது சாயம் பிரயோகித்த வெட்டு முகங்களை எடுத்தார்கள். இந்த முறையில் CT நிழலுரு எடுத்தது தெளிவானவையாக வரும் என்றார்கள். அவர்கள் சொல்வதை ஏற்பதைத் தவிர வேறு என்ன செய்வதாம். கவிப்பேரரசு கண்ணதாசன் 'வனவாசம்' என்ற தனது சுயசரிதத்தில் எழுதியது ரூபகம் வந்தது. அவர் குடிப்பழக்கத்திற்கு ஆளாகாத காலம். ஆனால் அவர் நண்பர்களோ அவரைக் 'குடிகாரன்' எனப் பட்டம் சூட்டி விட்டனர். உலகிலேயே குடிக்கத் தொடங்குவதற்கு முன்னரே குடிகாரன் எனப் பெயர் சூட்டப்பட்டவன் நான்தான் ஒருவனாக இருக்கவேண்டும் என்கிறார். அதைப் போலவே உறுப்புக்களை வெட்டுமுகம் (section) எடுக்காமலேயே வெட்டு முக நிழலுருக்களைக் காண்பிக்கின்ற ஒரேயொரு உபகரணம் CT ஸ்கானராகத்தான் இருக்க வேண்டும்

“உனக்கு நாடி வால்பு வன்மை (aortic stenosis) மற்றும் மைற்றல் வால்பு (Mitral valve Leakage) ஒழுக்கு ஆகிய இரண்டு பிரச்சினைகள் இருந்தாலும் உடனடியாகத் தீர்க்க வேண்டியது

முதலாவதே. இரண்டாவது இன்னும் 10வருடங்களுக்குத் தாக்குப் பிடிக்கும் (அப்பிரச்சினையைத் தீர்ப்பதற்குக் காலன் வழி அமைப்பார்) ஆகவே 24ந் தேதி நாம் வால்பு மாற்றுவேம். 23ந் தேதி வைத்தியசாலையில் அனுமதிக்கப்படுவாய். அன்று மீண்டும் ஒரு X- கதிர் சோதனையும் ECG சோதனையும் நடைபெறும். இன்று வீடு போகலாம்” என்றார்கள்.

மேலும் என்ன சோதனையோ போதுமடா சாமி என்றது மனம்.

காடு வா என்கிறது வீடு போ என்கிறது

யமதர்மராசா!

அமெரிக்காவில் வாழ்கின்ற செவிலியர் ஒருவர் மரணத்தின் பின் என்ன நடக்கின்றது என்பது பற்றி ஒரு நூல் எழுதியுள்ளார். ரொம் கென்னார்ட் எனும் 60 வயதான புற்று நோயாளர் அறுவைச் சிகிச்சை முடிந்து தீவிர சிகிச்சைப் பிரிவில் அனுமதிக்கப்பட்டிருந்தார். சில வாரங்கள் தீவிர சிகிச்சைப் பிரிவில் இருந்த அவர் படுக்கையில் இருந்து எழுந்து நாற்காலியில் அமரும் அளவிற்குக் குணம் பெற்றிருந்தார். இந்த நிலையில் திடீரென அவர் நினைவிழந்து விழுந்தார். அவரது உடல் குளிர்ந்தது. எந்த ஒரு கேள்விக்கும் அவர் பதில் சொல்லவில்லை. நான் அவரது கைவிரல் நகங்களில் பேனா முனையால் குத்தி வலி உணர்வை ஏற்படுத்திய போதும் அவரது உடல் சிறிதும் அசையவில்லை. வெகுவேகமாக அவரது தோல் ஈரமானது. அவரது ஒட்சிசன் அளவு குறைந்து இரத்த அழுத்தம் சாய்ந்தது. அவரது நிலைமை மிகவும் மோசமான கட்டத்தை அடைந்ததற்குத் தெளிவான அடையாளங்கள் தெரிய ஆரம்பித்தன.

உடனடியாக அவருக்குக் அதிகளவு ஒட்சிசன் கொடுத்தபின் தீவிர சிகிச்சைப் பிரிவில் உள்ள மற்ற செவிலியர்களின் உதவியுடன் அவரது படுக்கையில் அவரைக் கிடத்தினோம். மருத்துவருக்குத் தகவல் கொடுத்த பின்பு மருத்துவரும் மேலும் ஒரு மருத்துவ நிபுணரும் அங்கு வரும் வரையிலும் ரொம் முற்றிலும் நினைவு இழந்த நிலையிற்றான் இருந்தார். அடுத்த மூன்று மணி நேரத்திற்கு ரொம்மிற்கு நினைவு திரும்பவில்லை. பின்னர் நினைவு திரும்பிய ரொம், நினைவு இழந்து கிடந்த அந்த மூன்று மணி நேரத்தில் அவருக்கு நேர்ந்ததாகக் கூறிய அனுபவங்களை கேட்ட போது நான் மிகுந்த ஆச்சரியம் அடைந்தேன். அவர் மூன்று மணி நேரத்திற்குள் வேறொர் உலகத்திற்குப் பயணம் சென்று வந்ததாகத் தெரிவித்தார். முதலில் படுக்கையில் இருந்து மிதந்து எழுந்து அறையின்

உச்சிக்குச் சென்றதாகவும் அங்கிருந்து பார்த்த பொழுது தனது உடல் படுக்கையின் மேல் கிடந்ததைக் கண்டதாகவும், அது ஒரு அழகான, அமைதியான வலியில்லாத அனுபவமாக இருந்ததாகவும் தெரிவித்தார்.

அடுத்த நொடியே மருத்துமனையின் அறையில் இருந்து மறைந்து இளஞ் சிவப்பு நிற அறை ஒன்றுள் நுழைந்ததாக அவர் தெரிவித்தார். அங்கு ஒழுங்கற்ற கருமையான முடியும் அழகான கண்களையும் கொண்ட ஒருவரைக் கண்டதாகவும் அவர் அருகில் தனது தந்தை நின்றிருந்ததாகவும் அவர் தெரிவித்தார். ரொம் தனது உணர்வுகளால் தனது தந்தையுடன் பேசியதாகவும் அதன் பின் ஏதோ ஒன்று தன்னைத் தொட்டதை உணர்ந்ததாகவும் கூறினார். அடுத்த கணமே மருத்துவ மனை அறையின் உச்சிக்கு திரும்பியதாகவும் இங்கிருந்த என்னையும் மருத்துவரையும் கண்டதாகவும் கூறினார். அப்போது நான் லொலிப்பொப் வடிவிலான கருவியைக் கொண்டு அவரது வாய்ப்பகுதியை சுத்தம் செய்து கொண்டிருந்ததாகத் தெரிவித்தார். மேலும் அறையின் திரைச் சீலை அருகில் ஒரு பெண்ணைக் கண்டதாகவும் அப்பெண் அவரது நாடித்துடிப்பைச் சோதனை செய்து கொண்டு இருந்ததாகவும் தெரிவித்தார். ரொம் நினைவிழந்து படுக்கையில் இருந்த அந்தத் தருணங்களில் நடந்ததாகக் கூறிய அனைத்தும் நூறுசதவிகிதம் சரியாக இருந்தது. அச்சமயத்தில் நான் ஈரமான அவரது வாய்ப் பகுதியைத் துடைத்துக் கொண்டிருந்தேன். திரைச் சீலையின் அருகில் மருத்துவ நிபுணரும் பிசியோதெரப்பி மருத்துவரும் நின்றிருந்தனர். இவை அனைத்தும் நடந்தேறிய அந்த நேரத்தில் ஒழுங்கற்ற கருமையான முடியும் அழகான கண்களுடனும் கூடிய ஒருவர் அவரை திரும்ப போகச் சொன்னதாகவும் அதன் பின் அவர் மிதந்து வந்து அவரது உடலுக்குத் திரும்பியதாகவும் ரொம் கூறினார். (நன்றி: தினத்தந்தி)

இந்தக் (உண்மை...?) கதையை வாசித்த பின்னர் உம்மைப் பற்றிய சர்ச்சை மேலும் எழுகிறது அந்த ஒழுங்கற்ற கருமை முடியும் அழகிய கண்களையும் உடையவர் நீராக இருக்க முடியாதே. வேறு யார்?

செப்ரம்பர் 23 அதிகாலை வைத்தியசாலையில் தங்கியிருக்க ஆயத்தமாய் வருமாறு கூறியிருந்தார்கள். 23ந் தேதி ஒரு X-கதிர் நிழலுரு மாத்திரம் எடுப்பார்கள் எனவும், 24ந் தேதி வால்பு மாற்றம் நடைபெறும் எனவும் அறிவித்திருந்தார்கள். ரொறன்றோ வாழ் தமிழர்கள் வாழ்வியல் நலத்திற்காக அரும் பாடுபட்ட ஒரு நல்லவரான திரு சுப்பிரமணியம் இராச

ரத்தினம் அவர்களைக் கௌரவிக்க வேண்டும் என நண்பர்கள் சிலர் ஒரு குழு அமைத்துச் செயற்பாட்டில் இறங்கியிருந்தார்கள். அவருக்கு ஒரு பிரமாண்டமான மதிப்பளிப்பு விழாவினை 22 செப்டம்பர் நடத்துதற்குத் தீர்மானித்து அந்த விழாவினுக்கு இவரைத் தலைமை வகிக்குமாறு வேண்டினார்கள். கரும்பு தின்னக் கூலியா? இத்தகைய சான்றோனுக்கான விழாவினில் தலைமை வகிப்பது தனக்குப் பெருமை என்றார். விழாவுக்கான ஏற்பாடுகளைக் குழு செய்தது. ஆக்க வேலைகள் நடந்தன. வைத்தியசாலை இவரை அழைத்து 22ந்தேதி காலையே வந்து அங்கு அனுமதித்துக் கொள்ளுமாறு பணித்தது. இவருக்கு அது பெரிய ஏமாற்றம் தான். விழாவினுக்கு சமூகந்தர முடியாமை பெரும் மனப்பாதிப்பை ஏற்படுத்தினாலும் திருமதி பார்வதி கந்தசாமியைத் தலைமை ஏற்று நடத்துமாறு பணித்து வைத்தியசாலை சென்றார். ஞாயிற்றுக் கிழமை என்றதால் அங்கே பெரிதாகக் கூட்டமிருக்கவில்லை. கிறிஸ் என்ற ஒரு ஆண் செவிலியர் இவருக்கு வேண்டிய அத்தனை உதவிகளையும் செய்தார். பேச்சுவாக்கில் அவருக்குப் பூக்கன்றுகளின் மேல் உள்ள அக்கறை தெரிந்தது. பிறகென்ன பொழுது போவதற்கு?

X-கதிர் நிழலுரு ஒன்று எடுத்தார்கள். அது முடிந்தபின்னர் நன்றாக ஓய்வெடு, இனி நாளை தான் ஏனைய சிகிச்சைகள் என்றார் கிறிஸ். இதற்காகவா ஒரு நாள் முன்னர் வருமாறு பணித்தார்கள். அப்படியென்றால் திரு. இராசரத்தினத்தின் விழாவிற்குப் போகலாம் தானே என்ற அற்ப ஆசை எழவே செய்தது. மெல்ல அந்த அபிலாசையைக் 'கிறிஸ்' இடம் கூறினார். 'இஞ்சை பார் விழாக்கள் எல்லாம் வருடாவருடம் வரும் இது அப்படியல்ல, கரணம் தப்பினால் மரணம் என்ற நிலை. வேறு ஒன்றும் பேசாமல் நிம்மதியாய் ஓய்வெடு' என்றார். அதட்டலா? ஆலோசனையா? என்ன செய்வது மனம் அங்கே சஞ்சரித்தது. உடல் இங்கே ஓய்வெடுத்தது. நடைபெறும் நிகழ்ச்சிகள் மனத்திரையில் ஓடியபடி இருந்தன. மறுநாள் நவம், திருமாவளவன் என நண்பர்கள் வந்து விழா பற்றிய வர்ணனை கொடுத்தார்கள். நீங்கள் இல்லாதது பெரும் குறை என்றார்கள் மற்றவர்கள். ஆனால் துரைசிங்கம் எப்போதும் உண்மை விளம்பி. பார்வதி கந்தசாமி தலைமை ஏற்று நன்றாக நடத்தினார். நேரத்திற்குத் தொடங்கி அனாவசிய நீட்டல் இல்லாமல் நேரத்திற்கு முடித்து விட்டார் என்றார். அவருக்குப் பாராட்டா? இவருக்கு நக்கலா?

மத்தியானம் 2:00 மணிக்கு ராவி (TAVI) உள்ளது. ஆகவே காலையும் மதியமும் சாப்பாடு இல்லை என்றார்கள். உப்புச்

சப்பில்லாத சாப்பாடு சாப்பிடுறதும் ஒன்று தான் சாப்பிடா விட்டாலும் ஒன்று தான். அது என்ன ராவி? என விசாரித்தார். அதை நீட்டினால் நீண்ட தூரம் போகும், சொல்லட்டா? என்றார் Dr. Chisholmன் உதவியாளர். சொல்லத்தான் வேண்டும் தாய்வீட்டிற்கு உதவும் அல்லவா? இதன் நீட்டல் Transfemoral aortic valve insertion (TAVI). என்பது. அதாவது தொடை நாடியூடாகப் பெருநாடியுள் வால்பு புகுத்தல். Dr. Chisholm அவர்களின் உதவியாளர் ஒரு பொடிப்பிள்ளை. ஆகவே இவர்கூசாமல் சில விளக்கங்களைக் கேட்டார். அவரும் பொறுமையாகப் பதிலிறுத்தார். இந்த வால்பு மாற்றம் எங்ஙனம் நடைபெறுகிறது என்பது முதற்கேள்வி. உனக்கு விஞ்ஞான அறிவு கொஞ்சம் இருக்கலாமென எண்ணுகிறேன் எனவே விளக்கலாம் என எண்ணுகிறேன் என ஆரம்பித்தார். இவரது மகள் இவரைப் பார்த்து ஒரு நமட்டுச் சிரிப்புச் சிரித்தாள். நீண்டகாலமாக நடைமுறையில் இருந்து வந்துள்ளது அறுவை முறை. இதனை Surgical Valve Replacement (SAVR) என்பார்கள். இதன் மூலமாக வால்பினை பெருநாடியின் மேலே செல்லும் பகுதியுள் (Ascending Aorta) நேரடியாகவே புகுத்தி (aortotomy) விடுவார்கள். செயற்படாத வால்பினை அகற்றிவிடுவார்கள். இதற்காக நெஞ்சு என்பின் (Sternum) பக்கமாக ஒரு சிறுதுளை செய்து அதனூடாக வால்பினைச் செலுத்துவார்கள். இதனை பெருநாடியூடான அறுவை முறை என்பார்கள் (Transaortic surgical approach). ஆனால் உனக்குச் செய்யவிருக்கும் முறை வித்தியாசமானது. அண்மைக் காலத்தில் நடைமுறைக்கு வந்தது. இதனை Trans catheter based aortic valve replacement (AVR). நுண்குழாய் ஊடான பெருநாடிவால்பு பிரதியீட்டல் என்பார்கள். அப்போ TAVI க்கும் AVR க்கும் இடையேயான வேறுபாடு என்ன? என்றார் இவர். முன்னையது முடிவு விளைவு சம்பந்தமானது. பின்னையது பொறிமுறை சார்புடையது. மற்றப்படிக்கு இரண்டும் ஒன்றே. கவட்டிலே (groin) ஒரு துளைமூலம் தொடைநாடியின் உள்ளே செலுத்தும் நுண்குழாய் வால்பினை எடுத்துச் செல்லும். இப்பொறிமுறை பற்றி இன்னும் சிறிது நேரத்தில் நீ நேரடியாகவே அறிந்து கொள்வாய்.

இன்னொரு கேள்வி என்றார் இவர். கேளுங்கள் என்றார் அவர். ஏற்கனவே இருந்த செயலாற்ற முடியாமல் தவித்த அரைமதி வால்புக்கு என்ன நடக்கப் போகிறது? “வேறு என்ன செய்வது? அதற்கு நிரந்தர ஓய்வு தான். சற்றே நகரும் பிள்ளாய் என புதிய வால்பு அதனை ஒரு பக்கமாக தள்ளிக் கொண்டு போய் நாடிச் சுவருடன் சேர்த்து நகக்கி விடுகிறது” என்றார். புதியன புகுதலும் பழையன கழிதலும் நடைமுறை தானே.

‘ஐயோ பாவம் என்றார்’ இவர். ஏறக்குறைய 77 வருடங்கள் இரவும் பகலுமாக ஓயாமல் இவருக்காக உழைத்த அந்த வால்பு. பரிதாபம். மெல்ல மெல்ல தன்னிடம் மனிதத்தன்மை குறைந்துகொண்டு போவதற்காதன காரணம் புரிந்தது. ஏற்கனவே தொடை மூட்டு, முழங்கால் சிரட்டை, இப்போ இந்த வால்பு என மனித உடற்பகுதிகள் மாற்றீடு செய்யப் படுகின்றன. அதற்கேற்ப இயல்பிலும் மாற்றம் ஏற்படலாம் தானே. உட்புகுத்தப்படும் வால்பு எத்தகையது என்பது அடுத்த வினா. வால்புகள் இருவகையானவை. நீண்டகாலமாக உபயோகத்தில் உள்ளவகை, பொறிமுறை வால்பு (Mechanical valve). உடலின் உள்ளே சிதையாமல் இருக்கும் தன்மையுடைய ரைற்றானியம் போன்ற உலோகங்களால் செய்யப்பட்டது. இந்த வால்பு பொருத்தினால் அது ஆயுட்காலம் வரை தாக்குப் பிடிக்கும். இளைஞர்களுக்கும் இதைப் பொருத்தலாம். ஆனால் இதைப் பொருத்தியவர்களுக்குக் குருதி உறையாமல் இருப்பதற்காக வார்பரின் (warfarin) போன்ற Anti coagulants (உறைதல் எதிரி) தினசரி எடுக்கவேண்டும். மற்றது அண்மைக்காலக் கண்டுபிடிப்பு. அதனை உயிரியல் வால்பு (Biological valve) என்பார்கள். பன்றி, மாடு போன்ற விலங்குகளின் இழையங்களில் இருந்து செய்யப்பட்டவை. ‘ஆமாம் நானும் கேள்விப்பட்டேன். மனினுக்குப் பன்றியின் இதயம் தத்துருபமாய் பொருந்துமென்று’ என்றார் இவர் தனது புலமையைக் காட்டுதற்காக. அந்தநிலை இன்னும் வரவில்லை. உனக்குப் பொருத்தப் போவது மாட்டினது இதயச் சுற்று மென்சவ்வில் (pericardium) இருந்து தயாரிக்கப்பட்ட வால்பு. (Boverine valve) இதனை உட்பதித்தால் குருதி உறையாமல்கான மருந்து எடுக்கத்தேவையில்லை. ஏன் என இவர் கேட்க முன்னர் அவர் பதிலிறுத்தார். அதற்கான மாற்று வழி அதனைத் தயாரிக்கின்ற பொழுதேயே செய்யப்பட்டு விட்டது ஆனால் இந்த வால்பு 10 முதல் 15 வருடங்கள் வரை தான் தாக்குப் பிடிக்கும். அதற்குப் பின்னர் ஒருவர் வாழ்ந்தால் மீண்டும் ஒரு முறை உட்பதிக்க வேண்டும். அது போதுமே. காடு வா வா என்றழைக்கிறது வீடு போ போ என்கிறது 15 வருடங்கள் மேலதிகம் என்றார் இவர். அவர் முறுவலித்தார்.

சக்கரப் படுக்கையுடன் இரு பணியாளர்கள் இவரை அறுவைச்சிகிச்சை அறைக்கு எடுத்துச் சென்றனர்.

உற்றான் அளவும் பிணியளவும் காலமும் மருத்துவன் கருதிச் செயல்

தூதியர் கொண்டு வந்த சக்கரக் கட்டிலில் ஏறி நீட்டி நிமிர்ந்து படுத்தார் இவர். போகவேண்டிய இடத்திற்குக் கொண்டு சென்றார்கள். ஏற்கனவே வைத்தியசாலை உடையுள் புகுந்துள்ளமையால் துகில் மாற்ற வேண்டிய அவசியம் ஏற்படவில்லை. ஆனால் காரியம் நடக்கவுள்ள அறையுள் புகுவதற்கு ஒரு தடை ஏற்பட்டது.

பரிசாரகப் பெண் ஒருவர் தடுத்தாட்கொண்டார். அவரது வலதுகை நான்காவது விரலினில் இருந்ததைக் காட்டி இது என்ன? என்றார். அது தன் மனைவி தன்னை என்றுமே பிரிய மாட்டேன் என்று கூறியளித்த உத்தரவாத மோதிரம் என்பது இவருக்குத் தெரியாதோ என ஒரு வறட்டு நகைச்சுவையினைத் தனது மகளை நோக்கி உதிர்த்தார். அவர் சொண்டினால் வாயை மூடியபடி நகைத்தார். அவர் பேசிய தமிழில் இருந்த 'றிங்' என்பதைப் புரிந்த நாரீமணி அது எனக்கும் தெரியும், அதனைத் கழற்றிய பின்னர் தான் உள்ளே புகமுடியும் என்றார் கறாராக. இதென்னடா வம்பாகப் போய்விட்டது, இவ்வளவு நேரமும் அதனைக் கழற்ற எடுத்த முயற்சி வெற்றியீட்டவில்லை அம்மணி, வேண்டுமென்றால் நீங்களே முயற்சி செய்யுங்கள் எனத் தன் கையினை அவரை நோக்கி வீசினார். ஏதோ கெட்ட பொருள் தன்னை நோக்கி வருவதாக எண்ணினாரோ தெரியவில்லை. சடக்கென நகர்ந்த பரிசாரகர் அதனைக் கழற்றாமல் உட்புகமுடியாது. விரலில் வீக்கமெடுத்து அதனை நறுக்க வேண்டி வந்தால் யார் இழப்பீடு தருவது? எனவே அதனை அகற்றிய பின்னர் தான் உட்புகமுடியும் என்ற அனாவசியமான எச்சரிக்கையை வீசிய பின்னர் அவசரமாக உள்ளே சென்று ஒரு சுட்டியில் சவர்க்காரமும் இன்னொரு குடுவையுள் நீருமாக வந்து அவரது மகளிடம் ஒப்படைத்து எப்படியாயினும் கழற்றிவிடு, இல்லையேல் அறுவை பின்போட வேண்டிவரும் என்று பயமுறுத்தினார். முயற்சி திருவினை

யாக்கும் என்பது உண்மையே. சோப்பு நுரையாலான கும்பி யிலிருந்து அவர் கையை மகள் வெளியே எடுத்த பொழுது விரலில் மோதிரம் இல்லாத விந்தை தெரிந்தது. பிறகென்ன பிரச்சினை இல்லாமல் செயல்முறை அறையான நுண்குழாய் ஊடு இதயத்துள் செலுத்தல் ஆய்வுகூடத்திற்கு (cardiac catheterisation lab) இவர் கொண்டு செல்லப்பட்டார்.

3:00 மணி. வரவை எதிர்பார்த்து நின்றவர்கள் நேரடியாகவே செய்யவேண்டிய கிரியைகளில் இறங்கிவிட்டனர். தன்னை யார் என அறிமுகப்படுத்திய மயக்கமூட்டுதற்கான வைத்தியர் (Anaesthetist) ஒரு ஊசி ஏற்றினார். அதன் பின் நடந்ததை யார் யாரோ பின்னர் சொன்னதைக் கேட்டுத்தான் இவரால் அறிந்துகொள்ள முடிந்தது.

இரண்டு மணித்தியாலம் வரை ஆழ்ந்த உறக்க நிலையில் இருந்தவருக்கு அவசர அவசரமாக வைத்தியம் நடந்தது. டொக்ரர் சிசோம் இடது காலையும் டொக்ரர் பீற்றர்சன் வலது காலையும் சிக்கெனப் பற்றிக் கொண்டார்கள். ஆளா ளுக்கு தன் பக்கத்துக் கவட்டுள் ஊடாக தொடை நாடியுள் துளை போட்டார்கள். இடப்புறத் துளை பெரிது. அதன் ஊடாகப் புகுந்த நுண்குழாயினால் டொக்ரர் சிசோம் TAVIயைச் செலுத்தினார். குழாயின் முனையிலேதான் வால்பு இருந்தது. வலப்புறத் துளையூடாகப் பீற்றர்சன் புகைப்படக் கருவியைச் செலுத்தினார். அதீத ஒலிவாங்கி மற்றும் X- கதிர் நிழலுருவாக்கல் (X-ray imaging) உதவியால் வால்பு நெறிப் படுத்தப்பட்டு இட இதய அறையை நோக்கிச் செலுத்தப் பட்டது. தொடை நாடியுள் செலுத்தப்பட்டமையால் வால்பு குருதி ஓட்டத்திற்கு எதிராகச் சென்றது என்றாலும் பெரு நாடியுள்ளே புகுந்து அதனூடாகச் சென்று பெருநாடி இடஇதய அறையுள் திறக்கின்ற துவாரத்தில் உள்ள பழுத டைந்த அரைமதி வால்பினை ஒரு பக்கமாகத் தள்ளி தான் அந்த இடத்தில் அமர்ந்து கொள்கிறது. அதனை அத்தனை இலாவகமாக நகர்த்தியுள்ளார்கள் வைத்தியர்கள்.

புதிதாக நாட்டப்பட்ட வால்பு உடனடியாகவே செயற் படத் தொடங்கி விடுகிறது. அது தன்னிச்சையாக ஒன்றும் செயற்படவில்லை. இதய அறை சுருங்குகின்ற சமயம் இந்த வால்பின் வெளிப்புறத்தால் குருதி பெருநாடியுள் புகுகிறது. அப்போது இந்த வால்பு சுருங்கி குருதி பெருநாடியுள் புக வழிவிடுகிறது. பெரு நாடியுள் உள்ள குருதி இதய அறை விரிகின்ற பொழுது மீள இதய அறையுள் வர முனைகின்றது. அப்போது இந்த வால்பு குருதியால் நிரம்பிவிட பெரு நாடி

இதய அறையுள் திறக்கும் துவாரம் மூடப்படுகிறது. ஆகவே குருதி இதயவறையுள் செல்வது தவிர்க்கப்படுகிறது.

ஏற்கனவே இருந்த இந்த வால்பு தனது மீள்சக்தியை இழந்தமையினால்தான் Arterial Stenosis எனும் நோய் இவருக்கு ஏற்பட்டது. இடப்புறக் கவட்டிலே போடப்பட்ட துளையூடாகவே வால்பு அனுப்பப்பட்டமையால் துளை பெரிதாக உள்ளது. அதனை தையல்போட்டு அடைக்கிறார்கள். வலப்புறதுத் துளை சிறிது. எனவே அப்படியே விட்டு இரண்டு துளைகளையும் பிளாஸ்திரியால் ஒட்டிவிடுகிறார்கள். பொதுவாகவே அடைப்பெடுத்தல் சிகிச்சை (Angioplasty) முடிகின்ற போது நோயாளியை நீட்டி நிமிர்ந்து குறைந்தது இரண்டு மணித்தியாலங்களாவது படுக்க வைப்பார்கள். அப்பொழுது கவட்டினில் போட்ட துளையினை இழை போட்டுத் தைக்கமாட்டார்கள். ஆனால் அந்தத் துளையின் பரப்பிலே 10 றாத்தல் நிறை கொண்ட மணல் நிரம்பிய பை ஒன்றினை வைத்து விடுவார்கள். அதன் பாரத்தால் துளையூடாக குருதி வெளியேறுவது தடைசெய்யப்படுகிறது. ஆனால் இந்தச் சிகிச்சையின் பொழுது அத்தகைய மணல் நிரம்பிய பை வைக்கப்படவில்லை. இவருக்கு மெல்ல நினைவு மீள்வருகிறது. அதன் பின்னர் ஒரு இரண்டு மணித்தியாலம் கழிந்ததும் அவரை தீவிர சிகிச்சைப் பிரிவினுக்கு எடுத்துச் சென்றார்கள். வலது துளையூடாக குருதி வெளியேறுவது நின்று விட்டது. ஆனால் இடது துளையூடாகத் தொடர்ந்து அதிக அளவிலே குருதி வெளியேறவே செய்தது. கட்டிலில் இருந்த விரிப்பு இரத்த மயமாயிற்று. இரண்டு முறைகள் பிளாஸ்திரியினை மாற்றினார்கள் தொடர்ந்தும் குருதி வெளியே வரவே வேறு வழியில்லாமல் மணற்பையினைக் கொண்டு வந்து அந்தத் துளைமேல் வைத்து நிமிர்ந்து காலை நீட்டியபடி படுத்திருக்குமாறு பணித்தார்கள். படுத்தபடிதானே இருந்தார். அந்தப் பாரத்துடன் அங்காலே இங்காலே அசைய முடியுமா? உபத்திரவமாக இருந்தது. இன்னொரு பிரச்சினை எழுந்தது. ஞாயிறு மதியத்திற்குப் பின்னர் உணவு உட்கொள்ளவில்லை. வெறும் வயிறு என்பார்களே. அங்கே போதிய அளவு வாயு குடி கொண்டமையால் உள்ளே சண்டமாருதம் பயங்கரமாக நடைபெற்றது. இரண்டு நாட்களாக மலம் கழிக்கவில்லை. அது வேறு பிரச்சினை. வாயுவோ, மலமோ இரண்டில் ஒன்று கொஞ்சமாவது வெளியேறினால் சிறு உபத்திரவம் குறையும். பொறுப்பாக நின்ற செவிலியரிடம் மலம் கழிக்கும் உணர்வுள்ளதாகக் கூறினார். அவர் உடனடியாகவே ஒரு வைப்பானினை (Bed pan) எடுத்து வந்து கொடுத்து பிஷ்டத்திற்குக் கீழே

வைக்குமாறு ஏவினார். வைப்பதற்கும் உதவினார். சும்மா சொல்லப்படாது. செவிலியரின் சேவை பாராட்டுக்குரியது. ஐந்து நோயாளிகளுக்கு ஒரு செவிலியர். எனவே, கண்ணுக்குள் எண்ணை ஊற்றியவர்களாக செயற்பட்டார்கள். பெரிய ஒரு எழுதுதாள் நோயாளியின் கட்டிலின் முன் உள்ள மேசையில் காத்திருக்கும். அவர்கள் எந்நேரமும் அதில் ஏதோ குறிப்புக்கள் எழுதியவர்களாக இருப்பார்கள்.

மூன்றாவது உபத்திரவத்தையும் தேடிக் கொண்டதாக இருந்தது. கொஞ்சமாவது முக்கி முயன்றால்தான் மலமோ வாயுவோ, ஏதாவது ஒன்று சிறிதாவது வெளியேற முடியும். படுத்தபடி எப்படி முக்கி முயல்வது? தேவையற்ற உபத்திரவம் ஒன்று கீழே. ஆகவே வைப்பானை அகற்றி விட்டுப்படுத்தார். உறக்கம் வரச்செய்தது. சிறு சிறு குறும்படங்கள் போல கனவுகள் தோன்றின. ஒரு ஐந்து நிமிட உறக்கம். அதனுள்ளே ஒரு சிறு குறும்படம், முழிப்பு என விடிவதற்கு முன்னர் 100 - 120 குறும்படங்கள் தோன்றின. ஆனால் ஆச்சரியம் இம்மைக் காட்சிகள் மாத்திரமே தோன்றின. அனிதா நூர்ஜானி கண்ட Dying to be Me போன்று ஒரு மறுமைக் காட்சிகளும் தோன்ற வில்லை. ஆகவே யமதர்மராஜாவுக்கு இம்முறை இவரால் ஒன்றுமே சொல்ல முடியவில்லை.

எப்படியோ வயிற்றின் உள்ளே கடமுடா, தலையிலே குறும் படங்கள், காலிலே மண் மூட்டை ஒன்றும் செய்யமுடியாத நிலையிலே செவ்வாய்க்கிழமை உதயமானது. எப்படித் தெரிந்தது என்கிறீர்களா? இரண்டு நாட்களுக்குப் பின்னர் முதல் முறையாகக் கோப்பியைக் கண்ணால் காணமுடிந்தது. காலை உணவு, கோப்பியுடன் பரிசாரகர் தரிசனம் கொடுத்தார். இதுவும் 121வது குறும்படமோ என உறுதி செய்வதற்கு முன்னரே சில்லுக் கட்டிலுடன் இருவர் வந்து நின்றார்கள். 9வது தளத்தில் உள்ள வார்ட்டில் உனக்கு ஒரு கட்டில் ஆயத்தமாக உள்ளது. உன்னை அங்கே உடனடியாக இட்டுச் செல்வதற்காக வந்துள்ளோம் என்றனர். சிறிது அவகாசம் கொடுத்தீர்களானால் இந்த காலை உணவினையும் முடித்து விட்டுப் போகலாமே என்றார் இவர். காலை உணவிலும் பார்க்கக் கண்ணின் கவனத்தை ஈர்த்த கோப்பியைத்தான் விட மனசு வரவில்லை. பயப்படாதே காலைச் சாப்பாட்டையும் உன் காலடியில் வைத்தபடிதான் தள்ளிக் கொண்டு போகவுள்ளோம் என அவசர அவசரமாக இவரை அக்கட்டிலில் வளர்த்தி கிடுகிடுவென 9வது தளத்திற்குக் கொண்டு சென்று 28 A கட்டிலில் சாய்த்துவிட்டனர். அடுத்த 8 நாட்களும் இவருக்கு அந்த அறை தான் வாசஸ்தலம். பிள்ளைகள்

நண்பர்கள் என எந்நேரமும் கதைப்பதற்கு ஆட்கள் இருந்தமையால் பகல் பொழுதும் முன்னிரவும் சந்தோசமாகச் சென்றது. பின்னிரவு உறக்கத்தை பக்கத்துப் படுக்கை மனிதன் தனது குறட்டை ஒலியினால் பறித்துக்கொண்டு விட்டார். அவர் பாவம். நண்பர்களோ உறவினர்களோ பொழுதுபோக்குதற்கு இல்லாமையால் பகல் நேரத்தை உறங்குவதற்குச் செலவிட்டார். இரவினில் இவரது உறக்கத்தையும் தனதாக்கிக் கொண்டார். பராமரிப்பு மிகவும் நல்ல விதத்தில் நடைபெற்றது. நடக்க முடிந்தது. ECG எடுத்துப்பார்த்தார்கள். மிகத்திருப்தியாக இருந்தது. வால்பு சரியான இடத்தில் அமர்ந்துள்ளதாகச் சந்தோசப்பட்டார்கள். Dr. சிசோம் உதவியாளர் சூழ முகமலர்ச்சியுடன் வந்தார். 'நானை நீ வீடேகலாம்' என்றார். அப்போ இருகூர் வால்பு? என்றார் இவர். அது இன்னும் 10 வருடங்களுக்குத் தாக்குப் பிடிக்கும். இவர்கள் அதனைப் பார்த்துக் கொள்வார்கள் எனத் தனது உதவியாளரைக் காண்பித்தார். அவர்கள் முறுவல் மூலம் அங்கீகாரம் செய்தார்கள். மறுநாள் அவரது உதவியாளர் விடுவிப்பு அறிக்கையோடு எடுக்க வேண்டிய மருந்துகளுக்கான சிட்டையுடன் வந்து இவருக்கு போய்வா என வாழ்த்துக் கூறிச் சென்றார். சிட்டையைப் பார்த்தார். வைத்தியசாலைக்கு வருவதற்கு முன் உள்ளெடுத்து 19 மருந்துகளிலும் ஒரு மாற்றமும் இல்லை. அத்தனையையும் தொடர்ந்து எடுக்குமாறு பணித்துள்ளார்கள். அப்போ வைத்தியம் நோயினைத் தீர்க்கவில்லையா?

உற்றான் அளவும் பிணியளவும் காலமும்
கற்றான் கருதிச் செயல்

- குறள் - 949

நோயாளியின் வயது, நோயின் தன்மை, மருத்துவம் செய்கின்ற நேரம் என்பவற்றினை எல்லாம் கருத்தில் கணித்தே மருத்துவர் செயற்படவேண்டும்.

விகடராமன் குதிரை மாதம் போம் காத வழி

வீ டேகினார்.

எல்லாமே சுயநிலைக்கு வந்த மாதிரியான ஒரு உணர்வு. இந்த TAVIயை முன்னரே செய்திருக்கலாம். ஆஸ்திரேலியாவில் வசிக்கும் இவரது மாணவரும் உறவினரும் இதயவியலறிஞருமான Dr. மன்மோகன் இதனையே வலியுறுத்தினார். இவரும், இவரது இதயவியல் அறிஞரிடம் இரண்டொரு முறை எடுத்துக் கூறினார். ஆனால் அவர் அதனைச் சட்டை செய்யவில்லை. பிடிவாதமாக மறுத்து விட்டார். நீர்த்தேக்கம் தான் காரணமென்பதில் உறுதியாக நின்றார். ஒவ்வொரு முறை இவர் அவரிடம் சென்றதும் முதலில் கையைப் பிடித்து இழுத்துக் கொண்டு உடல்நிறை எடுக்கும் பொறிக்குப் போய் நிறையை எடுத்துக் காட்டி lassix பெருமையை அளப்பார். எத்தனை முறைதான் இதைச் சொல்வது. கடைசியில் எப்படியோ மனம் மாறி St. Michael's Hospitalக்கு அனுப்ப, அங்கே Dr. Chisholm இவரைத் தனது நோயாளராக ஆக்கி TAVI செய்து வீட்டுக்கு அனுப்பியபோது 'ஒரு மாதத்தின் பின்னர் உனது இதயவியல் அறிஞரைப் போய்ப்பார்' என்று கூறினார். அதன்படி இவர் போன பொழுது, அவர் தனது நோய் கண்டறிந்த தினுசு பற்றியும் தகுந்த நேரத்தில் தகுந்த நிபுணரிடம் அனுப்பியது பற்றியும் தன்னைத் தானே விதந்துரைத்தார். இவரும் வேறு வழியில்லாமல் ஒத்தாதினார். வேறு என்ன செய்வதாம். அவரோடு தானே எஞ்சிய காலத்தையும் ஓட்ட வேண்டும். கால் வீக்கம் எல்லாம் குறைந்திருந்தது. நுரையீரலிலும் நீர்த்தேக்கம் இருப்பதற்கான அறிகுறி இல்லை. எனவே இவர் பவ்வியமாக உள்ளெடுக்கும் lassixசின் அளவினைக் குறைக்கலாமா எனக் கேட்டார். ஏதோ கேட்கக்கூடாததை இவர் கேட்டது போன்ற பாணியில் இவரைப் பார்த்தவர் சிறிது ஆலோசித்த பின்னர் 'சரி காலையும் மதியமும் மூன்று எடுப்பதற்குப் பதிலாக காலையில் மூன்று மதியம் இரண்டு குளிகைகளை எடு. ஆனால் தினசரி நிறை எடுத்துப் பார்க்கிறாய் அல்லவா? நிறை அதிகரித்தாலோ காலில் வீக்கம் ஏற்பட்டாலோ அல்லது மூச்சு

விடுவதற்குச் சிறிது கஷ்டமாயிருந்தாலோ உடனடியாக பழைய படி மூன்று குளிகைகள் எடுக்க வேண்டும்' என்றார்.

வாரம் தோறும் திங்கட்கிழமைகளில் சென்றினறி வைத்திய சாலையில் உடலப்பியாசம் செய்வதற்கும் அனுமதி கிடைத்தது. வீட்டில் இருந்தால் அவ்வளவாக உடலப்பியாசத்தில் அக்கறை காட்டமாட்டார் என்பதால் பிள்ளைகளின் கட்டாயத்தின் பேரில் வேண்டாவெறுப்பாக உடலப்பியாசத்திற்குப் போனார். அங்கே இவருக்குப் பலத்த மரியாதை. மூன்று முறை ஒரே வகுப்பில் மாணவன் ஒருவன் தங்கி நின்றால் அவனை எல்லா ஆசிரியர்களுக்கும் தெரிந்திருக்கும்தானே. இவரும் மூன்று முறை உடலப்பியாசத்துக்காக அங்கே சென்றவர் இடையில் நிறுத்திப் பெருமை பெற்றவர். நல்ல வரவேற்புக் கிடைத்தது. உடலப்பியாசக் கூடம் 11வது தளத்தில் இருந்தது. அங்கே ஒரு வட்டம் நடந்தால் 120 யார். இவரால் ஆரம்பத்தில் நான்கு வட்டங்கள் ஒரே தடவையில் நடக்க முடிந்தது. பலர் மைல் கணக்கில் நடப்பதை இவரால் உட்கார்ந்து இருந்தபடி பார்த்துப் பொறாமைப்படத்தான் முடிந்தது. சில நாட்களில் பிள்ளைகள் இவரை அங்காடிக்கு அழைத்துப் போய் கையில் சவுக்கு இல்லாத குறையாக நடநட என்று நடத்துவார்கள். முயற்சி உடையோர் முன்னேறுவார்கள் என்பார்கள். ஆனால் இவரைப் பொறுத்தமட்டில் நடையின் தூரம் மெல்ல மெல்லக் குறைவது போலத் தெரிந்தது. சென்றினறி வைத்தியசாலை யிலும் இவர் தொடராக நடந்த நான்கு வட்டம் இரண்டாகக் குறைந்துள்ளமை இவருக்கு மனதிலே ஒரு கிலேசத்தை ஏற்படுத்தியது. லாசிக்ஸ் குறைத்து எடுத்தமை தான் காரணமாக இருக்கலாமோ என எண்ணினார். கணுக்காலில் வீக்கம் இல்லை என்பது உண்மையே. ஆனால், நீர் நுரையீரலில் தேங்கி இருக்கலாம் அல்லவா.

எப்பொழுதும் இவரது உடனலம் பற்றி தினசரி காலை 10 அல்லது 11மணி அளவில் விசாரிப்பவர் டொக்ரர் கதிர் துரை சிங்கம். அவர் இவரது மாணவர் என்பதிலும் பார்க்க நட்பு அந்நியோன்யத்தை ஏற்படுத்தியுள்ளது. அவருடன் இதுபற்றிக் கலந்தாலோசித்தார். அப்படி என்றால் பழையபடி தினசரி இரண்டு வேளையும் மூன்று குளிகைகளை எடுத்துப் பாருங்களேன் என்றார். ஆனால் நிலைமை மேலும் மோசமாகியது. மிகவும் சிறிதளவு தூரம் கூட நடப்பதற்கும் கஷ்டமாக இருந்தது. வார்பரினுக்காக மாதாந்த குருதிப் பரிசோதனை செய்வதற்காக குடும்ப வைத்தியரின் வைத்தியகூடம் சென்று குருதி கொடுத்து விட்டு உடலப்பியாசத்திற்காக சென்றினறி வைத்தியசாலை சென்றார். வாகனத்தில் இருந்து இறங்கி வாசல் வரை

செல்வதற்கே மிகவும் அல்லற்பட்டார். மூன்று முறை நின்று பெரிதாக மூச்சு உள்ளெடுத்தார் ஆச்சரியமாக அவ் வேளையில் சிறுநீர்கூட சிறு துளிகள் வெளி வந்துவிட்டன. உடல் பியாசத்தளத்திற்குச் சென்று தனது நிலை பற்றிக் கூறிய பின்னர் வீடு வந்தார். அவரது இந்த மோசமான நிலைக்கான காரணம் இரண்டாவது நாள் புலனாகியது. குடும்ப வைத்தியரது வைத்திய கூடத்தில் இருந்து அழைப்பு வந்தது. உங்களது ஈமோகுளோபின் மட்டம் 70ஆகக் குறைந்துள்ளது ஆகவே உடனடியாக இங்கு வந்து அது பற்றி ஆலோசிக்குமாறு வைத்தியர் அழைக்கிறார் என்றார்கள். மறுநாட் காலை அங்கு சென்று குடும்ப வைத்தியரைக் கண்டார். உங்கள் ஈமோகுளோபின் இத்தனை கீழ் நிலையில் ஒரு போதும் இருந்ததில்லை. ஆகவே உடனடியாக நீங்கள் வைத்தியசாலையின் அவசர பிரிவுக்குச் சென்று அனுமதி பெற வேண்டும் என்றார்.

Scarborough Grace Hospitalல் இவரது உதரகுடலியலறிஞர் வேலை செய்வதால் அங்கே அவரை ஆலோசனைக்காக அழைத்தபோது அவர் உதர பெருங்குடல் பார்வை ஒன்று செய்து கொண்டிருப்பதாகக் கூறினார்கள். என்ன செய்யலாம் என ஆலோசித்த குடும்ப வைத்தியர் சென்ரினறி வைத்திய சாலையில் அனுமதி பெறுவதே உகந்தது என்றார். தான் வீடு சென்று மதிய உணவை முடித்துக் கொண்டு அங்கே செல்வதாக இவர் எத்தனை வேண்டியும் வைத்தியர் மறுத்து உடனடியாக வைத்தியசாலைக்குச் செல்ல வேண்டும் எனக் கறாராக நின்றார். எப்படிப் போவது? தனது உதவியாளரை அழைத்து, “சேரைக்கொண்டு போய் சென்ரினறி வைத்திய சாலையில் அவசரப் பிரிவில் சேர்த்து விட்டு வா” எனக் கூறினார். எல்லாம் வேகவேகமாக நடந்தன. இவர் இப்பொழுது சென்ரினறி வைத்தியசாலையின் அவசரப் பிரிவில் பத்தோடு பதினொன்றாக வைத்தியரின் கடாட்சப் பார்வைக்காகக் காத்திருந்தார். பார்வை கிட்டவில்லை. படுக்கை கிட்டியது. செவிலியர் ஒருவர் வந்து குருதிப் பரிசோதனை செய்ய வேண்டும் எனக்கூறி சிலகுழாய்களில் குருதி எடுத்துச் சென்றார். போனவர் போனவர் தான். மாலை ஆறு மணி வரை ஏதும் நடந்ததாகத் தெரியவில்லை. மதியச் சாப்பாடு என்று ஏதோ தந்தார்கள். விழுங்கினார். அவசரப்பிரிவுக்கான வைத்தியர் திடீரெனப் பிரத்தியட்சமானார்... இங்கே என்ன நடக்கிறது என்று கூச்சலுடன். ஐந்து மணித்தியாலம் ஆகி விட்டது இன்னும் குருதி அறிக்கை ஏன் வரவில்லை என இவரைக் கேட்டார். இவர் என்ன செய்வார். முழித்தார். அவர் ஏதோ புறுபுறுத்தபடி போய்விட்டார். செவிலியர் மீண்டும்

வந்தார். குழாய்களுடன். அப்போது எடுத்த குருதியில் ஏதோ பிழை நடந்துள்ளது, ஆகவே இன்னும் ஒரு தடவை குருதி எடுக்க வேண்டும் கையை நீட்டு என்றார். நீட்டினார் இவர். துளைபோட்டு எடுத்தார் அவர். இன்னும் இரண்டு மணித்தி யாலத்துக்குள் அறிக்கை வந்து விடும், கவலைப்படாதே என்றார். சொன்னபடி வந்தது. அதனுடன் பார்வைக்கான வைத்தியரும் வந்தார். 'நாளை உனக்கு உதரப் பார்வை செய்யவுள்ளேன் ஆகவே இன்று இரவு திண்ம உணவு ஏதும் எடுக்காதே, இரவு 12 மணிக்குப் பின்னர் நீரும் கூடக் காட்டாதே' எனக் கூறி விட்டுப் போனார்.

நோயாளிகள் தங்குதற்கான தனிக்கூடம் ஒன்றும் இல்லா மையால் இவரை அவசரப் பிரிவாளர் தங்கும் கூடத்திலேயே தங்க வைத்தார்கள். இரண்டு அலகு குருதி இவருக்கு வழங்கி னார்கள். இரவு இரவாக நோயாளர்கள் வந்து குவிவதைக் காண முடிந்தது. எந்தவிதமான முகக் கடுப்பும் இல்லாமல் செவிலியர்கள் நோயாளர்களை அக்கறையாகக் கவனிப்பது பிரமிப்பை ஏற்படுத்தியது. சத்தம் சஞ்சடியால் இரவு நித்திரை குழம்பியதா அல்லது இந்தச் சேவை மனப்பான்மையைக் கண்ணுற்ற திகைப்பு உறக்கத்தைப் போக்கியதா. எப்படியோ காலையும் வந்தது. நிறைமாதக் கர்ப்பினியான செவிலியர் ஒருவர் வந்து நான் தான் இன்றைய தினம் உனக்கான செவி லியர் என்றார். அன்று தனக்கு உதர அகப்பார்வை உள்ளது என இவர் கூறினார். அப்படியா என்ற அவர் போனவர் போனவர்தான் மாலை 3 மணிக்குத்தான் காட்சி தந்தார். மதிய போசனமும் வந்தது. இவருக்குக் கொடுக்கப்படவில்லை. நேரமும் போனது. அப்பக்கமாக வந்த செவிலியரை நோக்கி, தனது செவிலியர் காலையில் காட்சி தந்ததன் பின்னர் என்ன ஆனார் என்றே தெரியவில்லை. அவருக்கு ஏதாயினும் தெரியுமா எனக் கேட்டார். அவருக்கு இப்போ மதிய ஓய்வு. எதற்காகக் கேட்கிறாய் என்றார். இரண்டு சந்தேகங்கள், முதலாவது எனக்கு இன்றைக்கு உதர அகப் பார்வை நடக்குமா என்பது. மற்றையது, எனது செவிலியர் காலையில் தன்னை அறிமுகம் செய்ததற்குப் பின்னர் தரிசனம் கொடுக்கவில்லை. மகப்பேற்றுக்காகப் போய்விட்டாரோ என்ற சந்தேகத்தைத் தீர்ப்பதற்கு என்றார். இவரை முறைத்துப் பார்த்தவர், எதற்கும் காத்திருக்கத்தான் வேண்டும் என மழுங்கலாகக் கூறிவிட்டுப் போனார். இவரது நல்ல காலம் அவரது செவிலியர் 3:00 மணி அளவில் ஆடி அசைந்தபடி வந்தவர் 'இன்னும் உனது அகப்பார்வை நடக்கவில்லையா என வினவினார். உங்கள் பார்வை இப்போதானே கிடைத்துள்ளது

அதற்காகத் தானே நான் உண்ணாவிரதம் உள்ளேன் என்றார் அவரைப் பார்த்து. இதோ வருகிறேன் என்று சென்றவர் சிறிது நேரத்தில் வந்து மன்னித்துக்கொள் உனது அகப்பார்வை திங்கட்கிழமைக்காம் என்றார். அப்போ என் பட்டினி வீணாக என, இவர் கூறு முன்னரே ஏதேனும் குளிர்சாதனப்பெட்டியில் உள்ளதா எனப் பார்த்து வருகிறேன் என அவர் கூறுமுன்னரே, இவரது மகள் வெளியே போய் ஏதாயினும் வாங்கி வந்து கொடுக்கலாமா என வினவினார். அவளுக்குத் தெரியும் இவர் சாப்பாட்டு ரசனை பற்றி. தாராளமாகச் செய்யலாமே என்றார் செவிலியர். ஒரு நாள் உபவாசத்தை மகளின் உதவியுடன் தாராளமாக முறித்தார். அன்று இரவு மீண்டும் இன்னொரு அலகு குருதி கொடுத்தார்கள். ஞாயிறு வந்தது, போனது. அன்று மாலை உனக்கான கட்டில் ஒன்று 9ம் தளத்தில் உள்ளது அங்கு கொண்டு போகிறோம் என இரு தாதியர்கள் இவரை இட்டுச் சென்றனர்.

ஆக்ரை வந்தது, ஆறுமணி முதல் ஆகாரம் இல்லை என. பிறந்த குழந்தைகள் பற்றிக் கூறுகையில் இரவு பிறந்த குழந்தை பகலில் நன்கு உறங்கும் இரவு முழுக்க அழும் எனவும் பகலில் பிறந்த குழந்தை பகல் முழுவதும் அழும் இரவில் நன்கு உறங்கும் என்றும் அந்தக் காலத்தில் அங்கே சொல்வார்கள். இவரது பக்கத்துக் கட்டிலில் படுத்திருந்தவர் அப்படி இரவில் பிறந்த வகையறாவோ என்ற சந்தேகம் இவருக்கு இரவு முழுவதும் ஏற்பட்டது. மனுசன் இரவு முழுவதும் அலறியபடியே இவரது உயிரை வாங்கிவிட்டார். இந்த அழகில் இவருக்கு அகோரத் தலையிடி ஏற்பட்டது. செவிலியருக்கான அழைப்பு மணியை அடித்தார். என்ன என்றார்கள். பக்கத்துப் பிரமுகர் உறங்க விடமாட்டேன் என்கிறார். சரியான தலையிடி என்றார். அவ ரால்தான் தலையிடி என இவர் சொல்வதாகக் கருதிய செவிலியர், என்ன செய்வது இதனை எல்லாம் வைத்திய சாலையில் தாங்கத்தான் வேண்டும் என்றார். தாயே நான் சொல்வது எனது தலையிடி பற்றி. ஏதாயினும் மருந்துகிருந்து தரமுடியுமா என்றார். ஒன்றும் வேண்டாம் நன்றாகப் போர்த்து மூடிக்கொண்டு உறங்கு எனக் கூறி சற்று உஷணப்படுத்தப் பட்ட போர்வையால் மூடிவிட்டார். எப்படியோ திங்கட் கிழமை வந்தது. அருகுக் கட்டில்காரரின் குறட்டை ஒலி கேட்டது. காலை போய் மதியமும் வந்தது நிறையக் காத்திருப்புக்குப் பின்னர் மூன்று மணியளவில் ஆய்வுகூடத்திற்கு எடுத்துச் சென்றார்கள். அங்கே உள்ள ஒரு வைத்தியர் வந்து நான் தான் உன்னை மயக்க நிலைக்கு இட்டுச் செல்பவர். முதலில் இந்தச் சிறுகுழாயினை உன்வாய்க்குள் வைத்துக்கொள். அதன் பின்னர்

ஒரு ஊசி மூலம் நான் மயக்க மருந்தினைச் செலுத்தவுள்ளேன் என்றார். நடந்தது. 'எடுத்தது கண்டனர் இற்றது கேட்டனர்' என்பார்களே இராமன் வில்லை முறித்ததை. இவர் கண்முழித்தார் அவ்வளவு நேரம் மயக்கத்தில் இருந்தது போன்ற உணர்வு இருக்கவில்லை. உதரகுடல் அகப்பார்வை செய்த வைத்தியர் உனக்கு உதரப் பார்வையுடன் பெருங்குடல் பார்வையும் செய்துள்ளோம். எங்கேயும் குருதி ஒழுகுவதற்கான தாற்பரியம் இல்லை. நீ இன்னும் ஒரு நாள் இங்கே தங்கி மேலும் ஒரு அலகு குருதியை உள்ளெடுத்த பின்னர் வீடு போகலாம். உனது வழமையான உதரகுடல் அறிஞரிடம் சென்று மேற்கொண்டு பரிசோதனைகளைச் செய்யலாம் என்றார். அவரது உதவியாளர் ஒரு கிண்ணம் தோடம்பழச்சாறு தந்தார். இங்கே வந்து விட்டோமே ஆகவே குருதியியலறிஞரையும் பார்த்து விட்டால் என்ன என எண்ணியவர் அவ்வபிப்பிராயத்தைக் கூறினார். அது இப்போ தேவையில்லை. நீ போய் முதலில் பெருங்குடல் பார்வையைச் செய் என்றார். வேறு வழியில்லை. வந்தது இலாபம் என இன்னும் ஒரு அலகு குருதியை உள்ளெடுத்த பின்னர் வீடு வந்தார்.

அங்கே, இவரை வரவேற்ற கடிதங்களில் இவரது குடும்ப வைத்தியர் குருதியியலறிஞருக்கு எடுத்த சந்திப்புக்கான குறிப்பு இருந்தது. அந்த வைத்தியர் அதே வைத்தியசாலையில் 3ம் தளத்தில் அலுவலகம் வைத்திருந்தார். 70 அலகாக இருந்த ஈமொகுளோபின் வைத்தியசாலையில் பெற்ற எவரோ ஒரு நல்ல ஜீவனின் குருதியால் கொஞ்சம் மேலே போய் 80க்கும் மேல் 86க்குப் போனது. இரண்டு வாரங்களின் பின்னர் குடும்ப வைத்தியர் பரிசோதனை செய்து பார்த்தபோது மீண்டும் 80ஐ காட்டியது. 80 எங்கே, இருக்க வேண்டிய 135 எங்கே! பழைய பாடல் ஒன்று ஞாபகம் வந்தது.

முன்னே கடிவாளம் மூன்று பேர் தொட்டிமுக்க
 பின்னேயிருந்து இரண்டு பேர் தள்ள - எந்நேரம்
 வேதம் போம் வாயான் விகடராமன் குதிரை
 மாதம் போம் காத வழி

நாளொரு வைத்தியசாலை

வொழுதொரு வைத்தியர்

நான்கு நல்லிதயம் கொண்டவர்களின் குருதியை உள்ளெடுத்த போதும் ஈமோகுளோபினின் அளவு சற்றும் மேலே செல்வதற்குத் தயாராயில்லை. என்ன செய்வது? அவர்கள் தாராள மனசு இவரின் ஈமோகுளோபினுக்கு இல்லா மையால் மேலே போகமாட்டேன் என அடம்பிடித்தது. வேறு வழியில்லை, சென்ரினறி வைத்தியசாலையின் உதரக்குடலியலறிஞர் அறிவுரைப்படி டொக்ரர் தியானைத் தஞ்சமடைய வேண்டியது தான். பெருங்குடற்பார்வை அவசரமில்லை என்பது தியானினது வாதம். உதைபந்தாடத்தில் பந்தாடுபவர்கள் பந்தினை உரத்து அங்கும் இங்குமாக அடிப்பார்கள். இது ஒரு வகை உதை (Long kicks). மற்றையது குறுகிய அடி (short pass) மூலம் பந்தினைத் தமது அணியினைச் சேர்த்தவர்களிடம் தட்டிக் கொடுத்தல். இந்த இரண்டு விதமான ஆட்ட முறைகளையும் இவரில் வைத்தியர்கள் கையாண்டனர். குடும்ப வைத்தியர் குருதியியலறிஞரிடம் அனுப்பினார் (hematologist). அவர் ஓர் அவசரக்குடுக்கை. அவரிடம் போகும் நோயாளிகளை அவர் அதிக நேரம் வைத்திருப்பதுமில்லை. அவர்களை அதிக காலம் அண்ட விடுவதும் இல்லை. விபரங்களை ஆதியோடந்தமாக இவர் சொன்னார். அவர் கோவையை அங்கும் இங்கும் தட்டிப் பார்த்து விட்டு “ஒரு பெருங்குடற் பார்வை செய்யவேண்டி உள்ளது. உனது உதரக் குடலறிஞர் யார்?” என வினவினார். பெயர் சொன்னவுடன், “அவரிடம் சென்று அவர் பார்வையிட்டதும் அறிக்கையை எனக்கு அனுப்புமாறு சொல். நானும் எனது அறிக்கையை அவருக்கு அனுப்பி வைக்கிறேன். இனி ஒரு மாதத்தின் பின்னர் வந்து பார்” என்றார்.

சரி என்று கூறிப் பிரயத்தனம் எடுத்து Dr. சென்றால், புண்ணியவான் “உனக்குத் தானே ‘எசவுரு’ பெருங்குடல் பார்வை செய்தாயிற்றே. எனவே மலத்துள் மறைவுப் பரிசோதனை (Occult faecal test) ஒன்றினைச் செய்து பார்க்கலாம்”

என்றார். “இரு மாதங்களுக்கு முன்னர் ஒரு முறை செய்தது தானே” என்றார் இவர். “பரவாயில்லை இன்னொருமுறை செய்து பார்க்கலாம்” என்ற தியான், அதற்கான ஏதனங்களையும் கொடுத்தார். அதன் முடிவு வரட்டும் என்ன செய்வது எனத் தீர்மானிக்கலாமென்றார். என்ன செய்ய முடியும்? அவர் வேண்டுகோளை நிறைவேற்றினார். ஆய்வு கூடத்தில் இருந்து முடிவு வந்தது. மலத்தில் குருதி இருப்பதற்கான அறிகுறி இல்லை. ஆகவே குடலில் குருதி ஒழுகுவதற்கான சாத்தியம் இல்லை என முடிவு கூறியது. திருப்தி தான் ஆனால் ஈமொகுளோபின் ஏன் குறைகிறது என்பதைக் கண்டறியாமல் எவ்விதம் திருப்தி அடைவதாம்? “போதிய இரும்புச் சத்து இன்மையே அதற்கான காரணமாக இருக்கலாம்” என்றார் டொக்ரர் தியான். தினசரி இரண்டு இரும்புக் குளிகைகள் உட்கொள்கிறேன் அது போதாதா? என்றார் இவர். “குளிகைகளில் உள்ள இரும்பு குடலிலிருந்து குருதியால் உறிசப்பட்ட பின்னரே உபயோகிக்கப்படலாம். அது நடைபெறவில்லைப் போல் உள்ளது. நாம் நேரடியாகவே குருதித் தொகுதியுள்ளே இரும்பினைச் செலுத்தினால் உடனடியாக உபயோகத்துக்கு உதவும் அல்லவா. ஆகவே ஒரு முறை இரும்பினை உட்செலுத்திப் (infusion) பார்க்கலாம் என்றார்.

இங்கே செங்குழியத்தினுடைய வாழ்க்கை வட்டம் பற்றிச் சிறிதாவது அலட்ட வேண்டும். அவை கருவற்றவை. செங்குழியம் உருவாகின்ற பொழுதே கரு அழிந்து விடுகிறது என்றமையால் அவை இருபுறமும் குழிவான வட்டத் தட்டுப் போன்றவையாகக் காணப்படும். கரு இல்லாமையால் அவற்றின் ஆயுட்காலம் 100 முதல் 120 நாட்கள் வரை தான். ஒரு ஆச்சரியம்! ஒவ்வொரு நிமிடத் துளியின் போதும் 25,000,000 செங்குழியங்கள் இறந்துவிடுகின்றன. ஆனால் யானை இருந்தாலும் ஆயிரம் பொன் இறந்தாலும் ஆயிரம் பொன் என்ற ஒரு பழமொழியினை ஊரில் சொல்வார்கள். அது செங்குழியத்துக்குக் கச்சிதமாகப் பொருந்துவதை உணர்வீர்கள். இறந்த செங்குழியங்கள் ஏனைய குருதிக்கூறுகளுடன் மயானத்தை நோக்கி ஊர்வலமாக எடுத்துச் செல்லப்படுகின்றன. மயானமாக அமைபவை ஈரல், மண்ணீரல் நிணநீர்க்கணுக்கள் ஆகும். அம்மயானங்களிலே இவற்றிற்காகக் காத்திருந்தவை போல, இறந்த செங்குழியங்களை மாத்திரம் கபக்கெனப் பிடித்து விழுங்கி விடுகின்றன அங்கே காணப்படுகின்ற பெரும் தின்கலங்கள் (Macrophages). ஆனால் அவை நல்ல ஜென்மங்கள். நமக்கு உதவும் நோக்கத்துடனே, தம் வயிற்றினை நிரப்புதல் மட்டுமே என்ற நோக்கமின்றி இறந்த செங்குழியங்களிலே

உள்ள ஈமோகுளோபினைத் தகர்த்துக் குளோபின்(Globin). ஈம்(heme) என இரு கூறுகள் ஆக்குகின்றன. குளோபின் அமினோ அமிலமாக்கப்பட்டுப் பின்னர் புரதமாகி உடற்தசை வளர்ச்சிக்கு உபயோகிக்கப்படுகிறது. அது வேறு விசயம். இப்போதைக்கு எமது பிரச்சினையோடு சம்பந்தமில்லாதது. ஆனால் இந்த ஈம் இருக்கிறதே. அதன் அட்டகாசத்தைப் பாருங்கள். ஈம் தின்கலங்களால் பகுக்கப் பட்டு இரும்பு மற்றும் ஈரல் உப்புக்களான பைலுறூபின் (bilirubin) மற்றும் பைலி வேர்டின் (Biliverdin) ஆகின்றது. இந்த மூன்றுமே குருதித் தொகுதியை அடைந்து தமக்கென விதிக்கப்பட்ட விதிப் பிரகாரம் நடந்து கொள்கின்றன. பைலுறூபின் சிறு குடலை அடைகிறது. மலத்துடன் வெளியேறுகிறது. மலம் பெறுகின்ற நிறத்திற்கு இதுவே காரணமாகிறது. இன்னொரு பகுதி சிறு நீரகம் புகுந்து சிறு நீருடன் வெளியேற இரும்பு மாத்திரம் மீண்டும் ஈமோகுளோபின் உருவாக்கத்தில் பங்கேற்கிறது. எப்படி? செங்குழியத்தினை சிதைத்த பெரும் தின்கலங்கள் இரும்பினைக் குருதியின் நீர்ப்பாயத்துள் விட்டு விடுகின்றன. இவ் இரும்பு அங்கே உள்ள திரான்ஸ்பெரின் (Transferin) எனும் புரதத்துடன் இணைந்து கொள்கிறது. குருதி உடற்பகுதிகள் யாவற்றுக்கும் விநியோகிக்கப்படுகையில் நீள என்புகளினை அடையும் குருதியில் உள்ள திரான்ஸ்பெரினுடன் வந்த இரும்பு என்பின் உள்ளே காணப்படும் என்பு மச்சையை (Bone marrow) அடைகிறது.

நீள என்புகளின் மச்சை ஒரு பாரிய தொழிற்சாலை போன்று இயங்குகிறது. நிமிடத்துளி ஒன்றின் போது 25இலட்சம் செங்குழியங்கள் இறந்து போகின்றன என்றோம். ஆகவே ஒவ்வொரு நிமிடத்துளியின் போதும் 25 இலட்சம் செங்குழியங்கள் உருவாக வேண்டியது அவசியம். என்பு மச்சைகளிலே செங்குழியவாக்கம் எனும் சீரிய செயற்பாடு நடந்து கொண்டுள்ளது. என்பு மச்சையிலே தொடர்ச்சியாகப் பிரியக்கூடியதும், வியத்தமடையானதுமான தகமை உள்ள தண்டுக் கலங்கள் (stem cells) உள்ளன. இக்கலங்கள் தொடர்ந்து பிரிவுறுவதால் தோன்றும் கலங்கள் செங்குழிய அரும்பர்கள் (erythroblast) என அழைக்கப்படுகின்றன. இவை தான் பின்னர் செங்குழியங்களாகின்றன. இதற்கு நான்கு நாட்கள் வரை எடுக்குமாம். இச்செங்குழிய அரும்பர்கள் குருதியின் நீர்ப்பாயத்தில் திரான்ஸ்பெரின் மூலம் கொண்டுவரப்பட்ட இரும்பினை உள்ளெடுக்கின்றன இந்த இரும்பு அங்கே உள்ள புரதத்துடன் சேர்த்து ஈமோகுளோபின் ஆகின்றது. இது சுலபமான கைங்கரியமல்ல. இந்தச் செயற்பாட்டினை நடத்துதற்கு

ஒரு ஊக்கி தேவையாகிறது. அதன் பெயர் எரித்திரோ போயிற்றின் (Erythropoiten). இது சிறுநீரகத்தினால் சுரக்கப்படும் ஒரு வகை ஓமோன் (Hormone) ஈமோகுளோபின் உருவானதும் இனி இங்கே நான் இருந்தென்ன பிரயோசனம் எனக் கூறிய கரு அழிந்து விடுகிறது. இதனையே நாம் இப்போ செங்குழியம் என அழைக்கிறோம். இதை விளங்கிக் கொள்வது கொஞ்சம் சிக்கலானது போற் தெரிகிறதா? சர்க்கரைப் பொங்கல் செய்வதாக வைத்துக் கொள்வோம். இதற்குப் பிரதானமாகத் தேவையானவை அடுப்பு, நெருப்பு, பச்சை அரிசி. சர்க்கரை, பாலுடன் நீர். ஈரல் தான் அடுப்பு, தண்டுக்கலங்கள் தொடர்ந்து பிரிவுறுவதால் தோன்றும் செங்குழிய அரும்பர்களை பச்சை அரிசி. நீர்ப்பாயம் பாலுடன் கலந்த நீர், இரும்பினைக் கொண்ட திரான்ஸ்பெரின் சர்க்கரை. பிறகென்ன? எரித்திரோ போயிற்றின் நெருப்பாகி செயற்படச் சர்க்கரைப் பொங்கல் ரெடி. இதனையே எரித்திரோபோயிசிஸ் (Erythropoises) என்கிறார்கள்.

இப்போ இவரைப் பற்றி சிறிது பார்க்கலாம். இவரது குருதியில் ஈமோகுளோபின் குறைவாக இருப்பதற்கு என்ன காரணமாக இருக்கலாம்? வள்ளுவர் சொல்கிறார். “நோய்நாடி நோய் முதல்நாடி அது தணிக்கும் வாய்நாடி வாய்ப்பச் செயல்” (948) “நோய் என்ன? நோய்க்கான காரணம் என்ன? இவற்றை முழுமையாக ஆராய்ந்து சிகிச்சை செய்ய வேண்டும்.” இதுவே இக்குறளின் அர்த்தமாகும். இவருக்கான நோய் எது என அறிந்து விட்டார்கள். 130 அலகிற்கு இருக்க வேண்டிய ஈமோகுளோபின் 70ற்கு இறங்கியது. இதனைப்பொதுப் படையாகக் குருதிச் சோகை (Anaemia) என்பார்கள். இந்த நோய்க்கான காரணம் என்ன? கீழே உள்ள நான்கு காரணங்களில் எது உண்மையான காரணமாக இருக்கலாம் என்பதை அறியவே இவர் அங்கும் இங்கும் ஓட ஓட விரட்டப்படுகிறார். நாளொரு வைத்தியசாலையும் பொழுதொரு வைத்தியருமாக அல்லாடுகிறார்.

- எங்கேயாயினும், பிரதானமாக உணவுக் கால்வாயில் குருதி ஒழுகுவதால் குருதிச் சுற்றோட்டம் குறைந்து விட, அதன் காரணமாக ஒக்சிசன் கடத்துதலில் வீழ்ச்சி ஏற்படலாம்.
- என்பு மச்சையில் போதிய அளவு செங்குழிய அரும்பர்கள் உருவாக்கப்படாமல் இருக்கலாம்.
- போதிய அளவு இரும்பு உறிஞ்சப்படாமையாக இருக்கலாம்.

- செங்குழிய அரும்பர்கள் திரான்ஸ்பெரினை உள்ளெடுத்து ஈமோகுளோபினை உருவாக்குதற்கு வேண்டிய எறித்திரோபோயிற்றின் என்ற ஊக்கியைப் போதிய அளவு சிறுநீரகம் தயாரிக்காமல் இருப்பதாக இருக்கலாம்.

மேற்படி நான்கினுள் முதலாவதைக் கண்டறிய வேண்டியவர் உதர குடலியலறிஞர் (Gastroenterologist). இரண்டாவதைக் கண்டறிய வேண்டியவர் குருதியியலறிஞர் (Hematologist) மூன்றாவதையும் நான்காவதையும் கண்டறிய வேண்டியவர் சிறுநீரகவியலறிஞர் (Nephrologist).

இப்போ முதலாவது பந்தியின் கடைசி வாக்கியத்தினை ஒரு தரம் எட்டிப் பார்க்கிறீர்களா? எங்கே விட்டேன்? ஆம் டொக்ரர் தியான் இரும்பு உட்செலுத்தல் செய்யலாம் என்றா ரல்லவா? காரணம் கண்டுபிடிக்கும் வரை மருத்துவத்தினைப் பின் போடுவதாயின் புராணகாலச் சாவித்திரியைப் போன்று இவரது உயிரைப்பிடித்து வைத்திருக்க வேண்டும். இவரோ தனது சாவித்திரியை தன்னை வரவேற்பதற்கான எல்லா ஆயத்தங்களையும் செய்வதற்காக அங்கே ஏற்கனவே அனுப்பி வைத்து விட்டார். ஆகவே வைத்தியர்கள் காரணம் கண்டு பிடிக்கும் வரை ஊகத்தின் அடிப்படையில் அதையும் இதையும் தந்து இவர் உயிரைக் கைக்குள் வைத்திருக்க முயல்கிறார்கள். ஆகவே டொக்ரர் தியானின் அறிவுரைப்படி அவரது மேற்பார்வையில் இரும்பு உட்செலுத்தல் நடைபெற்றது. மொத்தமாக மூன்று அலகுகள் கொடுப்போமென்றார்கள். மாதம் ஓர் அலகாக மூன்று மாதங்கள் கொடுக்கப்படுமென்றார்கள். இதுவரை இரண்டு முடிவுற்று விட்டது. இதற்கிடையில் குருதியியலறிஞரது மறுசந்திப்புத் தேதி வந்தது. இவர் அவரிடம் சென்றார். உதரகுடலியலறிஞரிடம் சென்றாயா? என்றார் அவர். ஆம் சென்றேன் என்றார் இவர். பெருங்குடற் பார்வை செய்தாரா? என்பது அடுத்த வினா. “இல்லை “அவர் மறைவு மலப்பரிசோதனை செய்துள்ளார். அதன்படிக்கு குடலில் எங்காயினும் குருதி ஒழுக்கில்லையாம்” என்று இவர் முடிக்கு முன்னரே அவசரமாக “அந்தச் சோதனையை முழுமையாக நம்ப முடியாது, ஆகவே நீ அவரிடம் போய் அதனைச் செய்வி. இனிமேல் இங்கு வரத் தேவையில்லை” எனக் கூறிக் கோவையை மூடிவிட்டார். அவர் கோபத்தில் அப்படிச் சொன்னாரா? அல்லது தன்னால் மேற்கோண்டு ஏதாயினும் செய்யமுடியாது என்ற ஆதங்கத்தை வெளிப்படுத்தினாரா? என்பதை இதுநாள் வரை அறிந்து கொள்ள முடியாமல் இவர் ததிங்கிணத்தோம் போடுகிறார்.

அதாயிருக்கலாம், இதாயிருக்கலாம், எதாயிருக்கலாம்?

சிறுநீரகவியலறிஞருடன் இரண்டாவது சந்திப்பு நடந்தது. குருதி அறிக்கையைப் பார்த்தபொழுது சிறுநீரகம் கிறியற் ரையின் வெளியேற்றத்தைச் செவ்வையாகச் செய்யவில்லை எனத் தெரிகிறது. குருதியின் கிறியற்ரையின் அளவு 180ற்குப் போய்விட்டது. ஆனால் இதுபற்றிப் பெரிதாக இப்போதைக்குக் கவலைப்படத் தேவையில்லை. இப்போதைய பிரச்சினை ஈமோகுளோபின் அளவினை அதிகரிக்கச் செய்வதே. அதுதான் அவசியம் என்றார். அதென்ன ஈமோகுளோபின் அத்தனை பெரிய இதுவா? அந்தக்காலத்தில் காங்கேசந்துறையிலிருந்து ஒரு பொதி புகையிரதவண்டி(Goods train) புறப்படும். இது போகின்ற பாதையில் உள்ள தரிப்பு நிலையங்களில் அவ் வுருக்கான பொதிகளை இறக்கிக் கொண்டு போய்க் கடைசியில் கொழும்புக் கோட்டையில் நிற்கும். அது காங்கேசந்துறையில் இருந்து புறப்படும். அதே நேரத்தில் கொழும்பு மருதானையில் இருந்து ஒரு பொதி வண்டி புறப்பட்டு ஒவ்வொரு ஸ்ரேசனி லும் பொதிகளை இறக்கி கடைசியாகக் காங்கேசந்துறையில் வந்து பெருமுச்சு விடும். நமது உடலிலும் இதயத்திலிருந்து ஒரு பெருநாடி புறப்படுகிறது. பெரு நாடி தனது குருதியில் ஒட்சியேற்றப்பட்ட ஈமோகுளோபினைக் (Oxy hemoglobin) கொண்ட செங்குழியங்கள் எனும் பொதியினை உடலின் பல உறுப்புகட்கும் விநியோகித்துக் கொண்டு செல்கிறது. அங்கங்கே குருதியின் செங்குழியத்தில் உள்ள ஒட்சி ஈமோகுளோபினில் உள்ள ஒட்சிசனை உடலுறுப்புக்கள் உபயோகிக்கின்றன. அதே சமயம் உடலுறுப்புகளில் அனுசேப இயக்கங்களின்(metabolic activities) விளைவாகத் தோன்றிய கார்பனீரொக்சைடு செங்குழி யங்களின் ஈமோகுளோபினுடன் சேர்ந்து கார்ப்அமி ஈமோ குளோபின் ஆகிறது. கொழும்பு மருதானையில் இருந்து புறப் படும் பொதி வண்டியைப் போன்று பின் பெரு, முன்பெரு

நாளங்கள் இந்த கார்ப்அமி ஈமோகுளோபினைக்(carbamiheмо-
globin) கொண்ட குருதியை எல்லா இடங்களிலுமிருந்து
சேகரித்து இதயத்திற்குக் கொண்டு வந்து சேர்க்கின்றன.
சாதாரணமாக ஒரு மனிதனில் 20,000,000,000 முதல் 30,000,000,000
செங்குழியங்கள் காணப்படும். இவற்றினில் உள்ள ஈமோ
குளோபினே 98% ஓட்சிசனை உடலெங்கும் கடத்துகின்றது.
மற்றைய 2 வீதத்தையும் குருதியின் நீர்ப்பாயம்(plasma) எடுத்துச்
செல்கிறது. “உங்களது ஈமோகுளோபின் மட்டம் உயர
மாட்டேன் என விதண்டாவாதம் செய்கிறது. ஆகவே உங்க
ளுக்கு குருதி ஏற்றுதற்குச் சிபார்சு செய்துள்ளேன். இங்கே 7வது
மாடியில் உள்ள குருதியேற்றுதற்கான பிரிவினர் உங்களுக்கு
26ம் தேதி அதனைச் செய்வார்கள். அதற்கு முன்னர் 23ம் தேதி
நீங்கள் இங்கு வந்து குருதிப் பரிசோதனை செய்ய வேண்டும்.
இனிமேல் நீங்கள் இப்போதைக்கு என்னைப் பார்க்க
வரத்தேவையில்லை. குருதி அறிக்கையில் ஏதாயினும் சர்ச்சைக்
குரியது இருந்தால் நான் உங்களுடன் தொடர்பு கொள்வேன்”
என்று சிறுநீரகவியலறிஞர் கூறி முடிக்கும் முன்னர் இவர்,
‘அப்போ இதற்கு ஒரு முடிவே இல்லையா? அங்கிங்
கொணாதபடி எங்கெல்லாம் நிற்க வேண்டி உள்ளதே’ என்றார்
விரக்தியுடன். ‘அவசரப்படாதீர்கள். உங்களது பிரச்சினைக்கு
ஒரு தீர்வு காண்பதற்காகவே உங்களை ஸ்காபரோ பொது
மருத்துவமனையின் நீடித்த சிறுநீரக வியாதிப் பிரிவினுக்கு
(Chronic Kidney Disease clinic- CKD Clinic) அனுப்பியுள்ளேன்.
அவர்கள் தான் இதற்கான வைத்தியம் செய்வார்கள்.
நம்பிக்கையுடன் போங்கள்’ என்றார். வேறு என்னத்தைச்
செய்வது? நம்பினார் கெடுவதில்லை என்று கருதியவாறு
வீட்டிற்கு வந்தார். வீட்டிற்கு வந்தவருக்கு Dr. தியனின்
செயலரிடமிருந்து வந்த செய்தி ஒன்று குரல் அஞ்சலில் (Voice
mail) பதிவு செய்யப்பட்டிருந்தது. பதிவு செய்யப்பட்டிருந்த
செய்தி ஒன்றும் பிரதானமானதாக இல்லா விட்டாலும்
ஆச்சரியமான செய்தியாக இருந்தது. எப்படித்தான் இவர்கள்
ஒருவர் நினைத்ததை இன்னொருவர் செயற்படுத்துகிறாரோ
தெரியவில்லை. ஆம், Dr. தியனின் செய்தி, ‘உனக்குக் குருதி
செலுத்த வேண்டி உள்ளது. ஆகவே Dr. தியனை வந்து
சந்திக்கவும்’ என்பதே. மறுநாட்காலை Dr. தியனுடைய செய
லாளரை அழைத்துத் தன்னைச் சிறுநீரகவியலறிஞர் ஸ்காபரோ
பொது மருத்துவமனையின் நெடுநாள் சிறுநீரக நோய்ப்
பிரிவினுக்கு சிகிச்சைக்காகச் சிபார்சு செய்துள்ளதாகவும்
சென்றினறி வைத்தியசாலையில் குருதிப் பரிமாற்றத்திற்காக
ஏற்பாடு செய்துள்ளதாகவும் கூறினார். ‘உனக்கு ஒரு குருதிப்
பரீட்சை செய்ய வேண்டும் அதைப் பார்த்தே Dr. தியன்

மேற்கொண்டு சிகிச்சை பற்றித் தீர்மானிப்பார்' என்றார் அவர். மெத்த நல்லதாய்ப் போய்விட்டது என்றும் தனக்குச் சென்ற னறி வைத்தியசாலையில் ஒரு குருதிப் பரிசோதனை நடை பெறவுள்ளதாகவும் அதன் அறிக்கையில் ஒரு பிரதியை Dr. தியனுக்கு அனுப்பி வைப்பதாகவும் கூறினார். 'மெத்தச்சரி' என்றார் செயலாளர். குருதிப் பரிமாற்றம் முடிந்த மறுநாள் ஸ்காப்ரோ பொதுமருத்துவமனையின் சிறுநீரக ஊடுபகுப்புப் (dialysis)பிரிவினுக்கு முன் ஆஜர் ஆனார்.

அங்கே செவிலியர் ஒருவர் வந்து இவரது பெயரை ஓரளவுக்குச் சரியாக உச்சரித்து அழைத்தார். அணையாத குறையாக அன்பாக அழைத்துச் சென்றார். முதலில் சப்பாத்தைக் கழற்றுங்கள் நிறை பார்க்க வேண்டும் என்றார். அதனைச் செய்யும் பொழுதே இவர் 160 இருக்கும் என்றார். நிறுத்த பொழுது 163 காட்டிற்று. உயரத்தையும் பார்க்கலாமே என்று பார்த்தவர் 6 அடி எனக் குறித்தபடி, நல்லது, உயரத்துக்கேற்ற நிறை. 'இது எப்போதுமே இப்படியா?' என்றார். 'ஒரு 10 மாதங்களுக்கு முன்னர் இவரது நுரையீரலுக்கு அதிக தாகமெடுத்து அங்கே நீரைத் தேக்கி வைத்த போது மாத்திரம் நிறையில் 10 இறாத்தல் கூடியது. Dr. Chisolm 5 நாட்களில் அதனை ஓட ஓட விரட்டி விட்டார். தொடர்ந்து லாசிக்ஸ் எடுக்கின்றமையால் நீர் எங்கேயும் தங்குதற்கு இடமளிப்பதில்லை. விரட்டிவிடுகிறது. எனவே நிறையில் அதிகரித்தல் பொதுவாக இல்லை' என்றார். 'எங்கே உங்கள் கணுக்காலைப் பார்ப்போம்' எனப் பார்த்தவர். 'அதுவும் நல்லாத்தான் இருக்குது' என்றார். இவர் வாய் தானே உலகறிந்ததே. 'எல்லாம் நல்லாத்தான் இருக்கு ஆனால் இந்த ஈமோகுளோபின் மாத்திரம் சண்டித்தனம் செய்கிறது. எத்தனை பேர் சேர்ந்திழுத்தும் மேலே போகமாட்டேன் என்கிறதே' என்றார். 'அதற்காகத் தானே இங்கே வந்துள்ளாய் பார்க்கலாம்' என்றவர் இவரது நோயின் சரித்திரம் பற்றித் துருவித் துருவி கேள்விகள் கேட்டு கணினியில் பதிவு செய்தார். இடையிடையே இவர் 'அவை யாவற்றையும் நீங்கள் எனக்கனுப்பிய பத்திரத்தில் தந்துள்ளேனே' என்றதை அவர் சட்டை செய்ததாகத் தெரியவில்லை. கை எழுத்திலும் பார்க்க வாய்ச்சொல் தான் தலை எழுத்தைத் தீர்மானிக்குமோ? 'வா டொக்ரரைப் போய்ப் பார்க்கலாம்' என அழைத்துப் போனார். டொக்ரர் இன்னொரு நோயாளியைப் பார்த்துக் கொண்டிருந்தார். ஒரு கதிரையைக் காட்டி உட்கார், டொக்ரர் அழைப்பார் என்று கூறியவர் கணினியில் பதிவானதை ஒரு அச்சுப்பிரதி எடுத்துக் கோவை ஒன்றினைத் தயாரித்து வந்து டொக்ரரின் அறையின் முற்புறச் சுவரில் உள்ள பெட்டியுள் வைத்து விட்டுப் போய்

விட்டார். இவர் அழைப்பிற்காக ஒரு கதிரையை நிரப்பியபடி காத்திருந்தார். அறையில் இருந்தவர்களை வெளியே அனுப்பிய பின்னர் இவரை அழைத்து உள்ளே சென்ற டொக்ரர் இந்தப் பிரிவு உங்களை வரவேற்கிறது என லாவண்யமாக எடுத்துக் கூறிவிட்டு, செவிலியர் கொடுத்த கோவையைப் பார்த்தார். சொல்லுங்கள் என்றவர் ஆதியோடந்தமாக எல்லாவற்றினையும் கேட்டு கோவையில் மேலும் குறிப்புக்கள் எழுதினார்.

‘உங்களுக்கு குருதிப் பரிசோதனை செய்ய வேண்டும் ஆனால் ஆய்வுகூடம் மூடியுள்ளது. நாளை வர முடியுமா?’ என்றார். பாவிகளே! குருதி ஏற்றுக்கிரீர்கள் பின்னர் அந்தக் குருதியில் பெரும்பகுதியை ஒவ்வோரிடத்திலும் பரிசோதனை என உறுஞ்சித் தள்ளி விடுகிரீர்களே’ என மனது அங்கலாய்த்தது. உங்களுக்குக் குருதி அறிக்கை எப்போ தேவை எனக்கேட்ட பொழுது வருகிற கிழமை வந்தாலும் போது மென்றார். நான் சனிக்கிழமைக்கு முன்னர் ஐ.என்.ஆர் குருதிப் பரிசோதனை செய்வேன் ஆகவே நீங்களும் உங்கள் தேவை விபரத்தினைத் தந்தால் அவர்கள் இதனையும் சேர்த்துச் செய்வார்கள். அப்படியே செய்யலாம். என்றார். ஒரு கல்லில் பல மாங்காய் என்பார்களே, அது போன்ற சந்தோசம் இவருக்கு. Dr. தியன், அவர் குடும்ப வைத்தியர் எல்லோருக்கும் தனித்தனியே இரத்தம் எடுக்காமல் ஒரே தடவையில் முடித்து விட்டாரே. தன்முதுகில் தானே தட்டிக் கொண்டார். அரசாங்கத்துக்கும் செலவு மீதம் இவருக்கும் குருதி இலாபம்.

ஒரு சிறுநீரக அதீத ஒலி (ultra sound) எடுக்க வேண்டும் இங்கே அது இல்லை அது Corporate Drive தான் செய்ய வேண்டும் முன் மேசையில் உள்ள செயலர் அதற்கான ஒழுங்கு செய்வார். நான்கு மாதங்களுக்குப் பின்னர் தான் இனி என்னைப் பார்க்க வரவேண்டும் அப்பொழுதும் குருதிச் சோதனை அறிக்கை ஒன்று புதிதாகத் தரவேண்டும் அதற்கான தேவை விபரம் இது என்றார். வைத்தியர் மிகவும் அனுசரணையாக உரையாடினார்.

‘உமது சிறுநீரகத் தொழில் மோசமடையவில்லை ஆனால் அது சுரக்க வேண்டிய Erythropoiten எனும் ஒமோன் போதிய அளவு சுரக்கப்படாமையால் தான் இந்தப் பிரச்சினை என எண்ணுகிறேன்’ என்றார். தன்னை ஏற்கனவே பார்த்த சிறுநீரகவியலறிஞர் அந்தச் சுரப்பு மட்டம் பரவாயில்லை என்றாரே’ என்றார் இவர். ‘அப்படிச் சொல்ல முடியாது. உங்கள் வயது என்ன?’ 78 என்றார். நீங்கள் ஓய்வு பெற்று விட்டீர்கள். உங்கள் சிறுநீரகம் இப்போ 78 வருடங்களாக

ஓய்வின்றித் தொழிலாற்றி வருகிறதே' என்றார். 'இல்லை இன்னும் கூடுதலாக' என்றார் இவர். 'எப்படி' என்றார் அவர். 'அது என் தாயின் கருப்பையில் நான் இருக்கும் போதே இயங்கத் தொடங்கி விட்டது.' மெல்ல முறுவலித்த வைத்தியர், அது இது வரை தனது பிரதான தொழிலைக் குறை விடாமல் செய்து வருகிறது. இந்த எறித்திரோபோயிற்றின் சுரத்தல் என்பது இதன் துணையான தொழில்களில் ஒன்று. வயதின் காரணமாகவும், உங்களைப் பீடித்த சலரோகம் போன்ற ஏனைய வியாதிகளாலும் சிறுநீரகம் செயல்படுவதில் சற்று குறை வைத்துவிட்டது. நாம் அதனை மீண்டும் உசார்ப்படுத்திப் போதிய அளவு எறித்திரோபோயிற்றினைச் சுரக்க வைக்க வுள்ளோம். வாரம் ஒரு முறை ஊசி மூலம் இந்த மருந்தினைச் செலுத்தலாம். அதற்கான மருந்தினை நாமே தருவோம். ஆனால் நீங்கள் தான் ஊசி மூலம் அதனைச் செலுத்த வேண்டும். தாதி ஒருவர் உங்களுக்கு விளக்கமும் செய்முறையும் பற்றி விளக்குவார். முன்மேசையில் உள்ள செயலரிடம் போங்கள் அவர் ஆவன செய்வார் என்றார். செயலாளர் செவிலியருடன் தொடர்பு கொள்ள முயன்றபோது அவர் வீடு சென்று விட்டார் என்றார்கள். செவிலியர் இல்லை நாளை வர முடியுமா? என்றார் செயலர். தனக்கு முக்கியமான ஒரு நிகழ்வு உள்ளது. அதற்கு மறுநாள் வேண்டுமென்றால் வரலாம் என்றார். ஏன் தெரியுமா? IPL கிறிக்கட் போட்டிகள் அன்றைய தினம் இரண்டு நடைபெறுகின்றன. முக்கியமாகச் சென்னை விளையாடுகிறது. அதைத் தவறவிட முடியாதல்லவா?

அப்போ வியாழக்கிழமை வரலாமா? என்றார் 1:00க்கு வருகிறேன் என்றார் இவர். வியாழன் 12:30க்குப் போனபோது அங்கே ஒரு ஜீவனைக் கூட காண முடியவில்லை. இரண்டு அறைகளுக்கு அப்பால் கன்னியரின் சிரிப்பொலி பெரிதாகக் கேட்டது. அப்போ மதிய உணவு நேரம். இவர் அங்கேயே உட்கார்ந்திருந்தார். அப்பக்கமாக இடையிடையே போனவர்கள் திரும்பியும் பார்க்கவில்லை. கடைசியாக 1:00 மணி வந்தது. அப்பக்கம் வந்த ஊழியர் ஒருவர் அடுத்த அறையுள் சென்று வந்ததைப் பதிவு செய் என்றார். போய் தனது நிலையினை எடுத்துக் கூறினார். இவர் குரல் கேட்டு முதல் நாள் எல்லாம் பதிந்த செவிலியர் வெளியே வந்தார். நீங்கள் தங்கும் காம்பறையில் சென்று தங்குங்கள். ஒரு செவிலியர் வந்து உங்களைக் காண்பார் என்றார். சொன்னபடி ஒருவர் வந்து தன்னை அறிமுகம் செய்தார். பெயர் சொன்னார். உங்கள் நிறையையும் குருதி அழுக்கத்தையும் பதிவு செய்ய வேண்டும் என்றார். அவற்றினை எடுத்துக் கணினியில் பதிந்தார். 'பழைய

கிழவி கதவைத் திறவடி' என்ற கதைதான். இவரது நோயின் சரித்திரம் முழுவதையும் மூச்சு விடாமல் சொல்ல வைத்தார். (இவர் தாய்வீட்டில் எழுதுவதை குப்பை என்று ஒதுக்கிவிட்டு மற்றையோர் கட்டுரைகளை வாசிக்கச் சிலர் போய்விடுகிறார்கள். ஆனால் அது பற்றிய இவரது உபந்நியாசத்தை எத்தனை டொக்டர்களும் செவிலியர்களும் மிகவும் உன்னிப்பாய்ச் செவிமடுக்கிறார்கள் தெரியுமா?)

அப்போ, 'எனது நோயின் காரணம் தெரிந்து கொண்டீர்களா? அதற்கான மருத்துவம் தொடங்கவுள்ளீர்களா?' என்றார் இவர், விடாக் கண்டனாக.

“இன்னும் முழுமையாகத் தெரிந்து கொள்ளவில்லை ஐயா. எல்லாம் அனுமானத்தின் பேரில்தான் நடைபெறுகிறது. அதுவாயிருக்கலாம், இதுவாயிருக்கலாம், எதுவாயிருக்கலாம் என்பது விரைவில் தெரியவரும். நண்பனே! கலங்காதே என்றார்” செவிலியர்.

டொக்ரர் லம்போவின் வினா வினயமானதே!

கிவரிடம் கல்வி கற்றவர்களிலும் பார்க்க பிரத்தியேகப் பாடபோதனை உதவி பெற்றவர்கள் இவர் மேல் அதீத அன்பு காட்டுவார்கள். நேரடியாகப் பாடசாலையில் கற்றவர்கள் இவரது முழுமையையும் அறிந்துள்ளார்கள். அதாவது இவரது நல்ல பண்புகள், வெறுக்கத்தக்க செயல்கள் யாவற்றையும் அவதானித்து இவர் பற்றிய ஒரு அபிப்பிராயத்தை மனதில் வைத்திருப்பார்கள். ஆனால் பிரத்தியேக பாட போதனை பெற்றவர்கள் இவரது நல்ல பக்கத்தைத்தான் கண்டிருப்பார்கள். இப்படியாக இவர்மேல் பிரத்தியேக பாட போதனை பெற்று அதீத அன்பு காட்டும் சிலரில் Dr. லம்போவும் ஒருவர். Dr. லம்போ ஒருநாள் எல்லா விபரங்களையும் கேட்ட பின்னர். ஏன் சேர் என்பது மச்சை பற்றிய ஒரு சோதனையை அவர்கள் செய்யவில்லை என்றதுடன், அது தானே செங்குழியங்களின் தோற்றுவாய். எனவே, அன்பு மச்சையை ஆராய்ந்தால் இதற்கான விடை தெரிந்துவிடுமே என்றார். இவரும் அது பற்றிச் சிந்தித்தார். சூசகமாக Dr. தியனுக்கும் குருதியியலறிஞர் Dr. பெப்பர்மன் அவர்களுக்கும் எடுத்துக் கூறினார். அவர்கள் சட்டை செய்யவில்லை. போதாக்குறைக்கு Dr. பெப்பர்மன் இனிமேல் தன்னிடம் வரத்தேவையில்லை எனக் கைகழுவியும் விட்டுவிட்டார். “கோபத்தில் சொன்னாரா அல்லது இனிமேல் தன்னால் செய்வதற்கு ஒன்றுமேயில்லை என எண்ணினாரோ என்பதை அறிய முடியாமல் தத்தளிக்கிறேன்” என்றார் இவர்.

எமது உடலின் வன்கூட்டுத் தொகுதி ஐந்து வகை என்புகளால் ஆனது. அவற்றிலே பிரதானமான வகை நீள என்புகள் (Long Bones) எனப்படுகின்றன. இந்த நீள என்புகளிலே முக்கியமானவை புயஎன்பு (humerus), ஆரை (radius), அரந்தி (ulna), தொடை என்பு (femur), கணைக்கால் உள்ளென்பு (Tibia), கணைக்கால் வெளி என்பு (Fibula) ஆகும். இந்த நீள என்புகள்

யாவும் இரு புறமும் மூடப்பட்ட குழாயுருவானவை. இக் குழாயினை நிரப்பியிருப்பது என்ன என்பதை நான் கூறத் தேவையில்லை. ஆட்டுக் கறி சாப்பிடுபவர்கள் வெட்டப்பட்ட நீள என்புகளை வாயில் வைத்து ஒரு உறிஞ்சல் உறிஞ்சினால் வாய் உள்ளே வந்து விழுமே மென்மையான கடற்பஞ்சு போன்ற வஸ்து அதுதான் இந்த என்புமச்சை. குழந்தைகளின் என்புகளிலே சிவப்பு நிறத்தில் இருக்கும் என்புமச்சை மெல்ல மெல்ல மஞ்சள் நிறம் பெறுகிறது. அதன் கடற்பஞ்சு போன்ற இழையமைப்பிற்கு(texture) அதன் ஊடு பரவி நிற்கும் குருதிக் கலன்களின் அடர்த்தியும், சர்வவல்லமை பொருந்திய தண்டுக் கலங்களுமே(stem cells) தான் காரணமாகின்றது. உடல் நிறையில் 4% பெறுமானம் கொண்ட இந்த என்பு மச்சை லேசுப் பட்டதல்ல. படைத்தல், காத்தல், அழித்தல் என முத்தொழில் களையும் அட்டகாசமாகச் செய்கிறது. அதற்கு உறுதுணையாய் நிற்பவை இந்தத் தண்டுக்கலங்கள் தான். அது என்ன அத்தனை பெரிதாக வாயைப் பிளக்கிறீர்கள்? அது எப்படி சாத்தியம் என ஐயுறுகிறீர்களா? சென்ற மாதத்திற்கு முந்தின மாதத் தாய்வீடு உங்கள் கண்களுக்கு எட்டவில்லையோ அல்லது எனது கட்டுரை உங்கள் பார்வைக்குத் தப்பிவிட்டதோ தெரியவில்லை. அங்கே நான் சொன்ன சத்தியமான வாசகம், ஒவ்வொரு நிமிடதுளியிலும் 2500,000 செங்குழியங்கள் என்பு மச்சையால் படைக்கப் படுகின்றன என்பதே. இறைவன் பற்றி எடுத்தியம்புபவர்கள் யாபேரும் அவர் சர்வவல்லமை பொருந்தியவர் என்பார்கள். அதுவே நான் தண்டுக் கலங்களுக்கும்(multipotent) பொருந்தும். எங்கெங்கு என்னென்ன தேவையோ அங்கங்கே தேவையை நிறைவேற்றக்கூடிய அவதாரம் எடுக்கவல்ல வல்லமை உடையவை இந்தத் தண்டுக்கலங்கள். அவை அத்தனையும் படைக்கப்படும்போது கருவுடன் கூடிய உயிர் உள்ள கலங்களே. இந்த வேகத்தில் படைப்புக் கடவுளாகிய பிரமனால் கூட உயிரினங்களைப் படைக்க முடியுமா? செங்குழியங்கள் மனிதனுடைய நல்வாழ்விற்காக எத்தனை தியாகம் செய்கின்றன என்பதை அறியும் பொழுது மயிர்க் கூச்செறிகிறது. செங்குழியங்கள் நடத்தும் போக்குவரத்துச் சேவையால் ஓட்சிசன் உடலின் பல பகுதிகளுக்கும், உடலின் பலபகுதிகளிலிருந்து காபனீரொக்சைடு இதயத்திற்கும் கடத்தப்படுகிறது என்பது தெரிந்ததே. இந்த இரண்டு வாயுக்களையும் செங்குழியங்கள் தமது குழியவுருவிலேயே தேக்கிக்கொண்டு செல்கின்றன. இங்குதான் மனிதனின் நல் வாழ்விற்காக அவை தம்மையே அழித்துக் கொள்ளும் அற்புதத்தினைக் காண முடிகிறது. நம்பமுடியாது தான். ஆனால் நம்பித்தான் ஆகவேண்டும். தம்மிடத்தில் கூடிய குழியவுரு இருக்குமாயின் அதிக அளவிலே வாயுக்களைக்

கடத்த முடியும் அல்லவா. ஆகவே அவை கருக்களையும் வேறும் சில புன்னகங்களையும் இழந்து அந்த இடங்களைக் குழியவுருவினால் நிரப்புகின்றன. அதனால் கூடிய வாயுக்களைக் கடத்தி மனிதனுக்கு உபகாரம் செய்கிற அதேவேளை மனிதனுக்காக ஓடி ஓடி உழைத்ததன் விளைவாக தமது உயிர்த்தியாகத்தை 120 நாட்களில் முடித்துக்கொள்கின்றன. மனிதனுடைய ஏனைய உடலுறுப்புகளில் காணப்படும் கலங்கள் அத்தனையும் தோன்றியது முதல் அவன் இறக்கும்வரை பெரும் பாலானவை உயிர்வாழ்க்கையில் இந்தச் செங்குழியங்களுக்கு ஏன் இந்த நிலை?

அடுத்துக் காத்தல் பற்றிக் கேட்கிறீர்களா? நிர்ப்பீடனம்(im-munity) பற்றி அறிந்துள்ளீர்களா? நோயற்ற வாழ்வே குறைவற்ற செல்வம் என்பார்கள். நாம் எத்தனை கவனமெடுத்து வாழ்க்கையை ஓட்டிக் கொண்டாலுங்கூட, ஏதாவது நோய் எம்மைத் தொற்றிக் கொள்கிறது. அது தற்காலிகமாயிருக்கலாம் அல்லது தீராத நோயாகக் கூட இருக்கலாம். காரணம் நாம் வாழும் சூழல் என்றுமே எமக்கு அனுகூலமாக இருப்பதில்லை. வாழ்க்கை என்பதே போர் என்பார்கள். அதில் பெரும்போர் நோய்களுக்கெதிரான போரே. நோய்களிலிருந்து நம்மைக்காக்க முழுமூச்சுடன் போராடுபவை குருதியின் வெண்குழியங்கள். பண்டைக்காலத்தில் நம் அரசர்கள் போராடுவதற்காக ரத, கஜ, துரத, பதாதிகள் என மாபெரும் சேனையைக் கொண்டிருந்தார்கள். தேர்ப் படை, யானைப் படை, குதிரைப் படை மற்றும் காலாட்படை என்ற நான்குவகைச் சேனைகளுடன் முக்கியமாக ஐந்தாம் படையாகிய துப்பறியும் படையினையும் வைத்திருந்தார்கள். இந்த ஐந்தினது திறனும் பலமுமே அவர்கள் வெற்றி தோல்வியைத் தீர்மானித்தன. வலுவான துப்பறியும் படையிருந்தால் வெற்றி மிகச் சுலபமாகக் கைவசப்படும். பற்றீறியா, வைரஸ், பங்கஸ், போன்ற கிருமிகளும்(germs, pathogens) நுண்ணுயிர்களும்(microorganisms) வாய்ப்புக் கிடைக்கும் போதெல்லாம் எமது உடலுள் புகுந்து ஆக்கிரமித்து அவலத்தை ஏற்படுத்த முனைகின்றன. இவற்றின் முயற்சியை முறியடிப்பது வெண் குழியங்களுடைய பிரதான தொழிலாகும். நமது பாதுகாப்போடு சார்ந்த வெண்குழியங்களை அவை ஆற்றும் தொழில் சார்பாக ஐந்து வகையாக வகுத்துள்ளனர்.

ஓற்றைக்குழியம் (Monocyte):

உள்ளே புகுந்துள்ள எதிரியான பற்றீறியாவை அப்படியே பக்கெனக் கவ்வி கபளீகரம் செய்து விடுகிறது.

நடுநிலைச்சாய நாட்டமுள்ள குழியங்கள் (Neutrophil):

பற்றீறியாவாயிருந்தால் என்ன? வைரசாயிருந்தால் என்ன? பங்கசுவாக இருந்தால் என்ன, 'வா ஒரு கை பார்க்கலா மெனச்' சவால் விட்டு விழுங்கி ஏப்பம்விடும் வகையறா.

அமிலச்சாய நாட்டமுள்ள குழியம் (Eosinophil):

ஏனையவற்றின் தாக்குதலுக்குத் தப்பிய பற்றீறியாவை இது ஒரு கை பார்த்துவிடும்.

மூலச்சாய நாட்டமுள்ள குழியங்கள் (Basophil):

தான் நிர்ப்பீடனத் தொகுதியின் துப்பறியும் திலகங்கள். எங்கேயாயினும் ஏதாவது காரணத்தால் எதிரி உட்புகுந்து தொற்று ஏற்படுமாயின், செய்தியை உடனடியாக எங்கும் பரப்புவது இவைதான்.

மேற்கூறிய நான்கும் எதிரியைத் தின்றே அழித்து விடுகின்றமையால் அவை பொதுவாக தின்கலங்கள் (Phagocyte) என அழைக்கப்படுகின்றன.

நிணநீர்க்குழியம் (Lymphocyte):

வைரசு மற்றும் ஊறு விளைவிக்கும் வேறு சில அத்துமீறி உட்புகுந்தால் யாவற்றினையும் அழிக்கவல்ல பிறபொருள் எதிரிகளை (Antibody) உருவாக்குகின்றன. இந்த நிணநீர்க்கலங்களே உடலின் பாதுகாப்பினில் பெரும் பங்காற்றுகின்ற காவற்படையாகச் செயற்படுகின்றன. காவற்படை தொடர்ந்து உடல் முழுவதும் கண்காணிக்கும் நோக்கிலே குருதிக்கலன்கள் ஊடாகச் செல்வதோடல்லாமல் தமக்கென விசேடமான கலங்களினால் ஆக்கப்பட்ட ஒரு வலைப் பின்னலையும் ஆக்கியுள்ளன. இவை நிணநீர்க் கலன்கள் என அழைக்கப்படுவதுடன் இத் தொகுதியே நிர்ப்பீடனத் தொகுதி எனப் பெயர் பெறுகிறது. என்பு மச்சையே பொதுவாக நிணநீர்க் குழியங்களை உருவாக்குகின்றது என்ற போதிலும் இந்தத் தொகுதி பல காவல் அரண்களை ஆங்காங்கே தோற்றுவித்து உடலின் பாதுகாப்பிற்கு உறுதுணையாய் நிற்கின்றது. மண்ணீரல், தைமஸ்கரப்பி, நிணநீர்க் கணுக்கள், அடி நாச்சதை (tonsil) போன்றவை அத்தகைய தளங்களில் சில. காவற்படை கண்ணுக்குள் எண்ணையூற்றியது போலத் தீவிரமாகக் கண்காணிப்பு செய்கின்றபோது, ஏதாயினும் ஒரு தானத்தில் எதிரி உட்புகுவதை அறிந்தால் உடனடியாக அருகே உள்ள காவல்மையத்திற்குச் செய்தியை அனுப்பி வைக்கிறது (B வகை நிணநீர்க் குழியங்கள்). அங்கே துரிதமாகத் தண்டுக் கலங்கள்

நிணநீர்க் குழியங்களை உருவாக்குகின்றன. காலிலோ, கையிலோ புண் வந்தால் தொடை மூட்டிலேயோ அல்லது கக்கத்திலேயோ நெறிபோடுவதை ஊரில் வாழ்ந்த காலத்தில் உணர்ந்திருப்பீர்கள். இங்கு வந்தபின்னர் அந்த நிலைக்கு நாம் போவதில்லை. அந்த நெறிகள்தான் நிண நீர்க்கணுக்கள் எதிரியுடன் போராடத் தேவையான போர் கருவிகளைத் (T வகை) தயார் செய்வதைக் காண்பிக்கின்றன. இப்போர்க் கருவிகளே பிறபொருளெதிரிகள். பிறகென்ன பாரதிதாசன் சொன்னபடி 'கிளம்பிற்றுக் காண் மறவர்படை, எங்கள் பகைவர் எங்கோ தொலைந்தார் இங்குள்ள வெண்குழியங்கள் ஒன்றிணைதல் கண்டே' எனப் பாடலாம் தானே. இந்த நிணநீர்க் குழியங்கள் உட்புகுந்த கிருமிகளுடன் போராடுகின்றன. இது ஒரு வித்தியாசமான போர்முறை. கிருமி நிணநீர்க் குழியங்களை அழிக்கவல்ல எதிரியாக்கிகளைத்(antigen) தோற்றுவிக்கின்றது. ஆகவே எதிரியாக்கிகளை அழிக்கவல்ல பிறபொருளெதிரிகளை(antibody) நிணநீர்க் குழியங்கள் தோற்றுவிக்கின்றன. போராட்டம் நவீபெறுகிறது. தோற்றுவிக்கப்பட்ட பிறபொருளெதிரிகள் வெற்றி வீரர்களாகக் குருதியின் நீர்ப் பாயத்திலே(plasma) தங்கி விடுவதால் இப்போ உட்புகுந்த எதிரி இனி எக்காலத்திலும் உட்புக முடியாது. ஒரு முறை பொக்குளிப்பான்(chicken pox) வந்தாலில் வாழ்நாள் முழுவதும் வரமாட்டாது(life long immunity) என்பது இக்காரணத்தினால் தான்.

என்ன அற்புதம் என்ற உணர்வு உங்களுக்கு ஏற்படவில்லையா? உண்மையிலேயே மனிதன் ஒரு தனி நபரல்ல. அவன் ஒரு சமூகம் என்ற உணர்வு உங்களுக்கு ஏற்படவில்லையா? சமூகத்தின் அத்தனை கூறுகளும் எவரது கட்டளையுமின்றித் சுயவிருப்பிலேயே மனிதன் என்கிற சமூகத்தின் நலம்பேண முன்வரவில்லையா? அப்படிப் பேண முனைகையில் தம் உயிரையே தியாகம் செய்யவில்லையா?

இத்தகைய அற்புதங்களைச் செய்கின்ற கலங்களுக்கான தோற்றுவாயான என்பு மச்சையில் ஏதாயினும் கோளாறு உள்ளனவா? என டொக்ரர் லம்போ வினவியது ஏற்புடையதே.

டொக்ரர் லம்போவின் வினாவிற்கு

இது தான் விடையா?

“**இ**ப்போ நான் மருந்தகத்தினை அழைத்துள்ளேன், அங்கே உள்ள பணியாளர் ஒருவர் உங்களுக்கு 12 வாரங்களுக்குத் தேவையான எறித்திரோபோயிற்றின் ஊசிகளுடன் வருவார். இந்த ஊசியை வாரத்தில் ஒரு நாள் ஏற்ற வேண்டும். நீங்களாகவே ஏற்ற வேண்டும். எப்படிச் செய்ய வேண்டும் என்பதை அவர் வந்த பின்னர் விளக்குவோம்” என்றார். அவர் வந்தார். செய்முறை விளக்கம் தந்தார். எங்கே செய்துகாட்டு பார்க்கலாம் என்றார். முதலில் ஊசி மருந்தை எடுத்து 15 - 30 நிமிடம் வரை வெளியே வைத்தால் தான் அதன் வெப்பநிலை அறை வெப்பநிலைக்கு வரும். தொப்பூழுக்குக் கீழே இரு விரல்களாலும் தோலினை மடித்துப் பிடித்து அதன் பின் அந்த ஊசியை நிலைக்குத்தாக அதனுள்ளே செலுத்தி உள்ளே உள்ள எறித்திரோபோயிற்றினை முழுமையாக வெளியேற்ற வேண்டும் என்றார். மாதிரிக்கு இவரைச் செய்ய வைத்துத் திருப்தியுற்றவர், திருப்தியாய் உள்ளது. இதில் 12 வாரங்களுக்குரிய மருந்து உள்ளது. எடுத்துச்செல், குளிர்சாதனப் பெட்டியுள் வைத்து வாரா வாரம் உபயோகியுங்கள். முடிந்ததும் இங்கு வந்து பெற்றுக் கொள்ளலாம் என்றார். இவரும் அதனைப் பெற்றுக் கொண்டு வீடு வந்தார்.

புதன்கிழமைகளில் ஊசி ஏற்றுவதாகத் தீர்மானித்துச் செயற்படுத்தினார். முதல் நாள் இவர் செய்வதை குடும்பமே கூர்ந்து கவனித்தது. சொதப்பி விட்டார். ஊசியைத் சத்தாராக ஏற்றியதோடல்லாமல் முழுமையாக உள்ளே உள்ள மருந்தினை செலுத்த முன்னர் ஊசியை இழுத்து விட்டார். மகனுக்குத் தனது மாமனாருக்கு இந்த ஊசி ஏற்றிய அனுபவம். எனவே என்னப்பா முழுவதையும் செலுத்தத் தவறி விட்டீர்களே, பரவாயில்லை என்று சமாதானம் செய்தான். அடுத்த புதன் கிழமை இளையமகள் அப்பா நான் செய்கிறேன் என முன் வந்தாள் குறிப்பைப் பார்த்தபொழுது தோல் மடிப்பில்

செங்குத்தாக ஏற்றவேண்டும் என்றிருந்தது. நீங்கள் முதலில் இதனை வாசித்துப் பார்த்திருக்க வேண்டும், எல்லாம் தெரிந்தவர் போல இயங்கியது பிழை எனக் குற்றம் சாட்டி விட்டு, ஊசியை ஏற்றினாள். ஏற்றிய பின் குழாயினை எடுத்துப் பார்த்த மூத்த மகள், ஊசியைக் காணவில்லையே அப்பா என்றாள் திகைப்புடன். இதென்னடா புதிய சங்கடம். அவள் அழுத்திய அழுத்தில் ஊசி முறிந்து விட்டதோ என்ற பயத்தில் மடித்த தோலினை தடவிப் பார்த்தார். அப்படி ஒன்றும் தெரியவில்லை. இதற்குள் மூத்த மகள் தமையனுக்கு தொலை பேசியில் இதைக் கூற அவன் சிரித்து விட்டுக் குழாயினைப் பாருங்கள் ஊசி அதனுள்ளே இருக்கும். மருந்தினை முழுமையாகச் செலுத்தினால் ஊசி தன்பாட்டிலேயே கழன்று குழாயுள் சென்றுவிடும் என்று கூறி யாவரது திகைப்பினையும் போக்கினான். வைத்தியசாலையில் தாதியர் சொன்னதை முழுமையாகக் கேட்காமல் தனக்கு எல்லாம் தெரியும் என்ற பாவனையில் பாசாங்கு பண்ணியதன் விளைவு!

எறித்திரோபோயிற்றின் எடுக்கத் தொடங்கிய இரண்டாவது வாரம் குருதியைப் பரிசோதித்தபொழுது பொது மருத்துவமனையில் 2 அலகு குருதியேற்றப்பட்டதன் விளைவாகவோ அல்லது எறித்திரோபோயிற்றின் ஏற்றிய கைங்கரியத்தாலோ இவரது ஈமோகுளோபின் நிலை 87க் காட்டியது. பரமசந்தோசம். ஈமோகுளோபின் வலு உயர்வது போன்ற ஒருதோற்றப்பாடு. எனவே இதயவியல் நிபுணரிடம் சென்றபோது காலையில் எடுக்கும் லேசிக்ஸ் மூன்று குளிகைகளை இரண்டாக்கலாமா என வினவினார். அவர் சிறிது யோசித்த பின்னர் செய்து பார்க்கலாம் ஆனால் உனது நிறையை தினசரி எடுத்துப் பார்க்கிறாய் அல்லவா, ஆகவே காலையில் அதனையும் பார், காற் குளச்சில் வீக்கம் உள்ளதா எனவும் அவதானி. இரண்டும் இருந்தால் பழையபடி 3 குளிகைகள் எடுக்கவேண்டும். குருதிப் பரிசோனை ஒன்றின் முடிவு தெரிந்தது. ஈமோகுளோபின் 87ஐத் தொட்டது மகிழ்ச்சியைக் கொடுத்தது. தனது குடும்ப வைத்தியர் இராஜேசைச் சென்று பார்த்தார். லேசிக்ஸ் அதிகம் எடுப்பது சிறுநீரகத்திற்குக் கெடுதல். நீரை வெளியேற்றுகையில் அவசியமான பொட்டாசியத்தையும் வெளியேற்றுகிறது. “என்ன சேர், நீங்கள் அப்போ கற்பித்ததைத் தானே நாங்கள் இப்போ செல்கிறோம்” என அவர் ஒரு முறை சொன்னது இவருக்கு இப்போ நினைத்தாலும் புல்லரிக்கிறது. ஆகவே தனது அறிவை மீண்டும் ஒரு முறை புலப்படுத்தினால் என்ன என்ற கிறுக்குத்தனம் தலை தூக்கியது. இப்போ ஈமோகுளோபின் நிலை பரவாயில்லைத்தானே. ஆகவே மதியம் எடுக்கின்ற

லேசிக்ஸ் 3 குளிகைகளை இரண்டாக்கினால் என்ன எனக் கேட்டார். சிறிது யோசித்த பின்னர் காற் குளச்சுக்களைப் பார்வையிட்டவர் வீக்கம் குறைவாகத்தான் உள்ளது. வேணுமென்றால் குறையுங்கள் ஆனால் வீக்கம் ஏற்படுமாயின் பழையபடி கூட்டிக்கொள்ளுங்கள் என்றார். இந்தக் கூத்து ஒருகிழமைதான்.

நீ யார் தீர்மானம் எடுக்க என்ற போக்கிலே மெல்ல மெல்ல ஈமோகுளோபின் குறைவது போன்ற அசுக்கைகள் தென்பட்டன. கால் பாதம் மெல்ல வீக்கமெடுத்தது. இவரது ஆலோசகர் கதிர் துரைசிங்கத்துடன் பேசினார். அப்படி என்றால் பழையபடி 3 குளிகைகளை எடுங்களேன். அவர்களும் அப்படித் தானே கூறினார்கள் என்றார் அவர். இவர் எடுத்தார். ஆனால் நிலைமை சீரானதாகத் தெரியவில்லை. என்ன செய்யலாம் என ஆலோசித்தவர் ஸ்காபரோ பொது மருத்துவமனையின் சிறு நீரக நோயாளர் பிரிவினை(CKD) அழைத்து ஏறக்குறைய இரண்டு மாதங்களாக எறித்திரோபோயிற்றின் எடுத்துவருகிறேன் ஆனால் ஒரு வித நிவர்த்தியையும் காணமுடியவில்லையே என்ன செய்யலாம் என வினவினார். அப்படி என்றால் எடுக்கின்ற எறித்திரோபோயிற்றினின் அளவினை 2000த்திற்குப் பதிலாக 4000 ஆக்குங்கள் என்றார்கள். அதையும் செய்தார். ஆனால் எவ்வித மாற்றமும் தென்படவில்லை. நிலைமை மேலும் மோசமானது. ஒரு சில அடிகள் கூட நடப்பதற்குச் சிரமமாயிருந்தது. மூச்சுத் திணறல் ஏற்பட்டது. ஆகவே ஒரு இரவில் அம்புலன்சை அழைத்து சென்ரினெறி வைத்திய சாலைக்கு சென்று அங்கு குடிபுக வேண்டியதாகிவிட்டது. அவசரப் பிரிவில் கட்டில் ஒன்று கிடைத்தது. அம்புலன்ஸ் காரர்கள் அங்கே கிடத்தி விட்டுச் சென்றுவிட்டார்கள். அம்புலன்ஸ் ஊழியர்கள் மிகவும் கனிவாக நடப்பது அவர்களின் இயல்பு போலும். இவரது இல்லம் வருபவர்கள் மேலும் கனிவாக நடப்பதற்கு இரண்டு காரணங்களை இவர் ஊகித்தார். அன்று வந்த இளம் ஊழியர் ஒருவர் இவரது இருக்கை அறையிலே காணப்பட்ட இவரது முழு உருவப் படத்தினால் பெரிதும் கவரப்பட்டவர் போலத் தெரிந்தது. இவரது மூத்த மகளை அப்படம் பற்றிக் குடைந்து எடுத்து விட்டார். ஈற்றில் இவர் மகள், எமது சமுதாய நண்பர்கள் அப்பாவின் 75வது பிறந்த நாளினை விமரிசையாகக் கொண்டாடினார்கள். அச்சமயத்தில் இந்த முழு உருவப் படத்தினையும் வரைந்து கொடுத்தார்கள் என்று கூற, அப்படியா நானும் எனது தந்தையின் படத்தை இப்படி வரைந்து வைக்க எண்ணுகிறேன் என்றார்.

மற்றவர் ஒரு பெண். சாதாரணமாகப் பெண்களைக் கவர்வது பூக்கள் தானே. அவர் இவர் பூந்தோட்டத்தை மிகவும் இரசித்தார் போலும். அம்புலன்ஸ் வைத்தியசாலையை அடையும் வரை அவர் இவரது உடல் சேமம் பற்றிக் கதைத்ததிலும் பார்க்கத் தோட்டம் பற்றியே பேசினார். இவருக்குத் தொண்டை வறண்டு விட்டது. சிறிது தண்ணீர் கேட்டார். அதை மட்டும் இப்போ கேளாதே வைத்தியசாலையை அடைந்ததும் 'ஐஸ் வாட்டர்' தருகிறேன் என்றார். கதை கதையாக இருந்தாலும் காரியத்திலும் கண்ணாக இருந்தார் அந்தக் காரிகை.

சொன்னபடி அங்கே போய்ச் சேர்ந்ததும் 'ஐஸ் வாட்டர்' கொடுத்தார். வைத்தியசாலையின் அவசரப் பிரிவுக்கு இட்டுச் சென்று ஒரு படுக்கையைப் பெற்று இவரைக் கிடத்திய பின்னர் நான் போய் வருகிறேன் என்றார். இவர் சிரித்தபடியே, சொல்வதற்கு விருப்பம் இல்லை தான், ஆனாலும் இன்னொருமுறை உங்களைச் சந்திக்க விரும்பவில்லை என்றார். அப்படித்தான் வைத்தியசாலைக்கு நாம் அழைத்து வருவோர் பெரும்பாலும் சொல்கிறார்கள். ஆனால் உன்னைச் சந்திப்பதை நான் விரும்புகிறேன். ஏனென்றால் நீ கவர்ச்சிகரமானவனாய் (very cute) உள்ளாய் என்றார். அதற்குப் பின்னர் இவர் 3 முறைகள் மீண்டும் வைத்தியசாலைக்கு அம்புலன்ஸ்சில் சென்றுள்ளார் ஆனால் அப் பெண்மணியைச் சந்திக்கின்ற பாக்கியம் இன்னும் கிட்டவில்லை. ஈமோகுளோபின் புண்ணியத்தாலே அச்சந்தர்ப்பம் கிடைக்குமென்ற நம்பிக்கை உள்ளது.

காலை புலர்ந்தது. காரிகை ஒன்று இவரை நோக்கி வந்தது. வெள்ளைக் கலையுடுத்தி மெல்ல நடந்து வந்தது. தன்னை அறிமுகம் செய்தது. அழகிற்கேற்ற அன்பு கனிந்த உரையாடல். பார்வையிலேயே தெரிந்தது பக்குவமான தமிழ் ஆரணங்கு என. பிறகென்ன இவரா விடுவார்? தன் சுயபுராணத்தை அவிழ்த்து விட்டார். தான் மகாஜனக் கல்லூரியின் முன்னாள் அதிபர் என முடித்தார். எனது தந்தையார் ஸ்கந்தவரோதயா பழைய மாணவர். எனக்கூறியவர் வந்த விசயத்தை மறந்தாரில்லை. காற்குளச்சுகளைப் பார்த்தவர். வீக்கம் தெரிகிறதே நீர்த்தேக்கம் உள்ளது போலத் தெரிகிறது. மருந்துகளை ஒழுங்காக எடுக்கிறீர்களா என்று வினவினார். வைத்தியரிடமும் சட்டத்தரணியிடமும் பொய் சொல்லக்கூடாது என்றில்லை, சொல்லும் பொய்யையும் மெய்ப்போலச் சொல்ல வேண்டும் என்பதே. நான் ஒழுங்காகத்தான் மருந்து எடுத்தேன் ஆனால் என மழுப்ப முனைந்தவரிடம், அவர் என்ன ஆனால்? எனக் கேட்டார். அவர் பேச்சில் கனிவு கலந்த கண்டிப்பு இருந்தது.

இவர் உண்மையை விளம்பவேண்டி வந்துவிட்டது. லேசிக்ஸ் குளிகைகள் காலையும் மதியமும் மூன்றாக எடுத்த நான் வைத்தியர்களின் அனுமதியோடு இரண்டாக்கி விட்டேன் என்றார். அதை நீங்கள் குறைத்திருக்கப்படாது. அக் காரணத்தினால்தான் நீர்த்தேக்கம் ஏற்பட்டுள்ளது என்றார். உங்களுக்கு I.V மூலம் (நாளத்தின் ஊடாக) லேசிக்ஸ் ஏற்றிய பின்னர் இரண்டு அலகு குருதி பரிமாற்றம் செய்வார்கள். நாளை வீடேகலாம். ஆனால் தொடர்ந்து மூன்று குளிகைகள் லேசிக்சை எடுங்கள் என்றார். வயதின் காரணமாகவோ அல்லது நினைவில் விசயங்களை வைத்திருக்கும் திறன் குறைவாலேயோ இவரது சிந்திக்கும் திறன் கொஞ்சம் delayed action ஆகத்தான் இருக்கும். எடே இந்த முகம் எனக்கு நல்ல பரிச்சயமான முகமாயுள்ளதே! அப்போ இவர் real estate செய்கின்ற நடராசாவின் மகளா? ஊர்ஜிதம் செய்ய முடியவில்லை. அப்படி என்றால் உன் தந்தை என்னிடம் பிரத்தியோக பாடபோதனை பெற்றவர் என இன்னும் ஒரு பிடி பிடித்திருக்கலாமே. தவறிவிட்டது. நாளை பார்க்கலாம் அப்போ பேசலாம் என்று மறுநாள் வரை தவம் கிடந்தார். அதிர்ஷ்டம் கை கொடுக்கவில்லை. அவசரப் பிரிவுக்கு வந்த ஆரணங்கு அங்கே உள்ள தாதியுடன் பேசிவிட்டுப் போய் விட்டார். வேறொரு வைத்தியர்தான் அருகே வந்து நீங்கள் இன்று மாலை வீடேகலாம் என்றார்.

இந்தத் தடவை வார்ட்டுக்குப் போகாமலே வீட்டுக்கு அனுப்பி விட்டார்கள் ஆனால் போகுமுன் “குருதியியல் நிபுணர் ஒருவர் உங்களைப் பார்க்கவுள்ளார் ஆகவே நாளை 11 மணிக்கு இங்கு வரவேண்டும்” என்றார்கள். அச்சமயத்திலே இவரைப் பார்ப்பதற்காக வந்திருந்த திரு. இராசரத்தினம், “அப்படி என்றால் இவரை இங்கேயே நிறுத்தி நாளை பரிசோதனையையும் முடித்த பின்னர் வீட்டுக்கு அனுப்பலாமே” என வினயமாகக் கேட்டார். ஏதோ அடாத கேள்வியைக் கேட்டது போல எண்ணிய தாதியர் “இவர் இங்கே ஒரு இரவு தங்குவதாயின் வைத்தியசாலைக்கு எவ்வளவு செலவாகும் தெரியுமா? ஏறக்குறைய 2000 டொலர்” என்று கூறிப் பெருமூச்சுவிட்டார். இராசரத்தினம் மூச்சடங்கிப் போனார். ஒரு காப்புறுதி செய்திருந்தால் இன்று போகாமல் நின்று நாளை போ என்றிருப்பார்கள் என்றார் சோகமாக.

வீடு வந்தவர் மறுநாள் சென்றார். குருதியியல் நிபுணர் பார்வைக்காக. அனைத்தையும் பரிசோதித்து விபரங்களைக் கேட்டவர் பொறுமை இழந்தவராக, நீ இங்கே வந்ததால் உன் நேரத்தை வீணாக்கியுள்ளாய். உன்னை நான் பார்ப்பதற்கு

ஒன்றுமேயில்லை. எனது சக வைத்தியர் கேட்டதற்காகவே உன்னைப் பார்க்க ஒப்புக் கொண்டேன். உனது என்புமச்சை மிகத் திறமையாகச் செயற்படுகிறது. அது தயாரிக்க வேண்டிய அத்தனையையும் குறையில்லாமல் தயாரிக்கின்றது. உனது பிரச்சினை இரும்பு. அதற்கு ஏதாவது செய்ய வேண்டும் இவ்வளவே. நீ போகலாம் என்றார். அப்போ இரும்பைச் சூப்புத் தடியாகச் சூப்பிக் கொண்டு திரியட்டுமா? “ஏதோ செய், வேண்டுமென்றால் என்னை இன்னொரு முறை வந்து பார். அதற்கான தேதியைப் பெற்றுக் கொண்டு போ வருமுன்னர் உனது குருதி அறிக்கையின் ஒரு பிரதியை எனக்கு அனுப்பி வை” என்றார். சரி அதையும்தான் பார்ப்போமே, இன்னொரு முறை வந்து இவர் பொறுமையை மேலும் சோதித்தால் என்ன? என்று எண்ணியவாறு தேதி பெற்று வீடு வந்தார்.

இவர் ஒரு அவசரக் குடுக்கையா? அல்லது டொக்ரர் லம்போதரனின் வினாவிற்கு இது தான் விடையா?

இரவல் புடவையில் இது நல்ல கொய்யகமாம்

வீடு

வந்து ஒரு வாரம். கூறும் படியான ஒரு பிரச்சினையும் இல்லை. பெரிதாக நடக்க முடியாது என்றாலும் தோட்டத்துக்குள் உலாவிவரமுடிந்தது. குனிந்தால் மட்டும் மூச்சுவாங்கும். இதற்கிடையில் சென்றினறி வைத்திய சாலையின் இயன்முறை வைத்தியப்(physiotherapy) பிரிவின் ஊழியர் ஒருவர் அழைத்தார். அவர் இவரில் கருணை உடையவர். இவர் வைத்தியசாலையில் அனுமதிக்கப்பட்டுள்ளார் என ஒரு சக ஊழியர் மூலம் அறிந்ததும் இவரை வந்து பார்த்தார். இவருக்கு மூச்சுவாங்கல் பிரச்சினை ஏற்படுதற்கு முன்னர் அவரின் கண்காணிப்பிலே தான் இவர் உடற்பயிற்சி செய்தார். மூச்சு வாங்கல் உபத்திரவம் தோன்றியதும் இவர் அவரிடம் சென்று தனது பிரச்சினை பற்றிக் கூறி தன்னால் உடற்பயிற்சியினைத் தொடர்ந்து செய்வதற்கில்லை எனத் தெரிவித்திருந்தார். “எப்போ வரமுடியுமோ அப்போ வந்து பயிற்சி அட்டவணையைப் பூர்த்தி செய்து அதற்கான சான்றிதழினைப் பெற்றுப் போ” எனக் கூறி அனுப்பி வைத்தார். சான்றிதழை என்ன செய்வது? யமனுக்கு அனுப்பி வைப்பதா? இவர் இதற்கு முன் இரண்டு முறை அனுப்பப்பட்டு இடையிலேயே தன் பாட்டில் விட்டு விலகிவிடும் பண்பாளர். இவர் கடத்தல் மன்னன் என்பது அவர்களுக்குத் தெரியும்.

இவரை வீட்டிற்கு அனுப்பிய அவசரப் பிரிவினர், அவசரப்பட்டு மனிதர் வீட்டிற்குப் போயுள்ளதாகவும் உடற்பயிற்சி செய்வதற்கு இவரை அழைக்கலாம் எனவும் தெரிவித்துள்ளார்கள். ஆகவே அவ்வூழியர் இவரை அழைத்து அப்பியாசம் செய்வதற்குரிய நாட்களையும் நேரத்தையும் தரட்டுமா? என வினவினார். “அம்மா தாயே! தான் போகத் தெரியாத மூஞ்சூறு விளக்குமாரையும் காவ முனைந்த கதையாக உள்ளதே” என்றவர் இன்னும் தனது மூச்சுவாங்கல் பிரச்சினை தீர்ந்த பாடில்லை. அவர்கள் ஏதோ குருதி ஏற்றிப் பிரச்சினைக்கு முடிவு கண்டதாகத் தம் முதுகில் தாமே தட்டிக்

கொண்டுள்ளார்கள் போலும். இது தற்காலிகமானது போலத் தோன்றுகிறது. இன்னும் ஓரிரு வாரத்தில் அவர்கள் பிரச்சினை முடிவுறவில்லை என்பதைத் தெரிந்து கொள்வார்கள்.

வைத்தியசாலை எனது சின்ன வீடாகி வருகிறது. மாதம் ஒரு முறையாவது அங்கு செல்கிறேன். அங்கு போனால் புதுப்பொலிவுடன் வீடு திரும்புகிறேன் என்றார். படுத்துக் கிடந்தபடி போகிறவன் எழுந்து நடந்து வருகிறேன் என்பதே உண்மை. பரவாயில்லை. உனது கோவையை நான் மூடப் போவதில்லை. நீ சுகதேகியானதும் என்னை அழை. அப்பி யாசத்தைத் தொடரலாம் என்றார். அவர்களையும் இவரது கோவையை மூடவேண்டாம் எனச் சொல்லிவையுங்கள். நான் விரைவில் அங்கே போகவுள்ளேன் என்றார் இவர்.

இரண்டாவது வாரம் ஆரம்பமாகியது. அந்த வாரஇறுதி நெடியதாக இருந்தது. திங்கள் தொழிலாளர் தினம். இவரது மகள்மார் தமது நண்பிகளுடன் சிக்காக்கோ செல்வதாகத் தீர்மானித்து விட்டார்கள். மகன் குடும்பமும் நியூயோர்க் செல்லத் திட்டமிட்டுள்ளது. இவருக்கோ மூச்சு வாங்கல் பிரச்சினை சிறிதாக ஆரம்பமாகியது புலனாகியது. ஆனால் தனது உடல்நலம் பிள்ளைகளின் பிரயாணத்தை நிறுத்தப் படாது என்பதில் தீவிரமாக இருந்தார். ஆகவே அவர்களைச் சந்தோசமாய்ப் போய் வருமாறும் தனக்கு எந்த விதமான பிரச்சினையும் இல்லை என்றும் கூறி அனுப்பிவைத்தார். செவ்வாய்க்கிழமை அவர்கள் திரும்பிவந்துவிடுவார்கள். அதுவரை சமாளிக்கலாம் என்ற நப்பாசை.

கடந்த இரண்டு மாதங்களாகச் சமூக நிகழ்ச்சிகளில் இருந்து ஒதுங்கியிருந்தார். இவரைப் போல தம்மைப் புலப் படுத்த நாட்டம் உள்ள ஆர்வலர்கள் இடையிடையேயாவது ஆங்காங்கே தோன்ற வேண்டும். இல்லாவிட்டால் சமூகம் இப்படி ஒருத்தர் இருந்தார் என்பதையே மறந்து விடும். (out of sight is out of mind). அத்துடன் அந்த ஞாயிறு கட்டாயமாகச் செல்லவேண்டிய ஒரு நிர்ப்பந்தமும் இருந்தது. இவரது மாணவர் விஜயகுமாரின் மகள் நண்பர்களுடன் சுற்றுலா சென்ற பொழுது barbecue உண்ட சமயத்தில் அது மூச்சுக்குழல் வாயினை அடைத்தமையால் அகால மரணமடைந்ததைப் பற்றி பலரும் அறிந்திருப்பீர்கள். மிகவும் பரிதாபகரமான உயிரிழப்பு. அந்த இளம்பெண் சமூக நிகழ்ச்சிகளில் பிரதானமாக மகாஜனாவின் பல்வேறு நிகழ்ச்சிகளில் மிகுந்த அக்கறையுடன் பங்கேற்பவர். அன்றைய தினம் அவர் ஞாபகார்த்தமான ஒரு நிகழ்ச்சியை திரு. விஜயகுமார் ஒழுங்கு

செய்திருந்தார். இவரையும் சமூகந்தருமாறு வேண்டினார். இவருக்கும் ஒரு மகன் இளம்பிராயத்தில் மறைந்தான். அவன் நினைவு இன்றும் அவர் மனதினை வருடிக்கொண்டிருக்கிறது. ஆனால் அதனிலும் பார்க்க இது இன்னும் கொடியது, தீராத சோகம் தருவது. அவனுடைய மறைவு ஓரளவுக்கு இவர் எதிர்பார்த்தது. அதனால் அதனை எதிர்கொள்ளத் தயார் நிலையிலேயே இவர் இருந்தார். ஆனால் விஜயகுமாருக்கு ஏற்பட்டதோ எதிர்பார்க்காதது. தாய் தந்தையரைப் பெரிதும் பாதித்தது. ஆகவே அந்த நிகழ்ச்சியில் பங்கு கொள்வதாகத் தீர்மானித்தார். ஆனால் மூஞ்சு வாங்கல் மோசமாகிக் கொண்டு போவதை உணரமுடிந்தது. இவரது நண்பர் கதிர் துரைசிங்கமே வழமை போன்று இவரை அழைத்துச் செல்வதாக ஒழுங்கு. அவர் சொன்னால் சொன்ன நேரத்திற்கு வந்துவிடுவார். எனவே, அவர் வருவதற்கு முன்னரே தன்னை தயார்படுத்தி வெளியே சென்று கதிரையில் உட்கார்ந்திருந்தார். அதற்கே மிக்க பிரயத்தனம் தேவையாக இருந்தது. துரைசிங்கம் வந்தார். இவர் கதிரையில் இருந்து எழுந்து காரை நோக்கி நடப்பதற்கு மிகவும் அல்லல்பட்டார். அதனைக் கண்ட துரைசிங்கம் உங்களுக்கு மிகவும் சிரமமாக உள்ளது. நீங்கள் வீட்டிலேயே ஓய்வு எடுங்கள். நான் அவர்களுக்கு விளக்கமாகச் சொல்கிறேன் என்றார். இவர் அதற்குச் சம்மதிக்காமல் காரில் ஏறி உட்கார்ந்துவிட்டார். துரைசிங்கம் பாவம், இவரை அழைத்துச் செல்வதைத் தவிர வேறு வழியில்லை. அவரை ஒரு விசுவாசம் மிக்க பழைய மாணவரா? அல்லது ஆருயிர்த் தோழரா? எனத் தீர்மானிப்பதில் பல முறை இவர் சங்கடப்பட்டிருக்கிறார். விழா நடைபெறும் மண்டபத்தின் நுழைவாசல் வரை காரில் சென்றவர் மிகவும் அவஸ்தைப்பட்டே இறங்கினார். அதைக் கண்ட துரைசிங்கம் பதைபதைத்து. அங்கே நின்றவர் ஒருவரிடம் இங்கே சக்கர நாற்காலி உள்ளது அல்லவா என்றார். ஆம் எனச் சொல்லியவர் அதனைக் காட்டியும் விட்டார். துரைசிங்கம் உடனடியாகச் சென்று அதனை எடுத்து வந்து இவரை அதில் அமரச் சொன்னார். இவர் கொஞ்சம் கூச்சப்பட்டார். 'பரவாயில்லை அமருங்கள் நான் தள்ளிச் செல்வேன்' என்ற துரைசிங்கம் 'எங்களைப் பல்கலைக்கழகத்துள் தள்ள முடியாமல் தோற்றவர் நீங்கள் அதற்காக இப்போ உங்களைத் தள்ளாமல் விட முடியுமா? என்று கூறியபடி சக்கர நாற்காலியைத் தள்ளிச் சென்றார். அவருடைய நகைச்சுவை இவரின் மனப் பேதலிப்பைப் போக்கியது. மண்டபத்துள் கொண்டு சென்றவர் முன்னே உள்ள ஆசனத்தில் இவரை அமர்த்தி விட்டு அங்கே ஏதேனும் உதவி தேவையா என அறிந்து உதவுவதற்காகச் சென்று

விட்டார். அது அவரது பண்பு. நிகழ்ச்சி முடிந்ததும் துரை சிங்கம் பக்குவமாக இவரை வீடு கொண்டு வந்து சேர்த்தார். கவனமாக இருங்கள். எங்கேயும் செல்ல வேண்டாம். தேவை என்றால் என்னை அழையுங்கள் என்று கூறிப்போனார். மாலை ஒரு பிறந்தநாள் கொண்டாட்டம் இருந்தது. போக முடியாமையால் அதனை இரத்து செய்துவிட்டு ஓய்வெடுத்தார். இரவு உணவினை உட்கொண்டவருக்கு சிறிது சிறிதாக மூச்சுத் திணறல் அதிகரிக்கின்ற உணர்வு ஏற்பட்டது. போகிற போக்கினைப் பார்த்தால் வைத்தியசாலை செல்லவேண்டிவரும் என உணர்ந்தார். ஆனால் மறுநாள் மட்டும் தாக்குப்பிடித்தால் பிள்ளைகள் வந்து விடுவார்கள் என எண்ணினார். சரி உறங்குவோமே எனக் கட்டிலில் சாய்ந்தவருக்குத் தூக்கம் கண்களைத் தழுவுவதாக இல்லை. மாறாக படுத்துக்கிடப்பதும் அவஸ்தையாக இருந்தது. வரவர நிலமை மோசமாகிக் கொண்டு போவதை உணரமுடிந்தது. நேரமோ நள்ளிரவைத் தாண்டி இரண்டு மணியைத்தொட்டது. இனி யாரை அழைப்பது? இனிமேலும் பொறுக்கமுடியாது என்ற நிலையில் 911னை அழைத்தார். அவர்கள் விபரம் கேட்டார்கள். சொன்னதும், சரி நாங்கள் நோயாளர் ஊர்தி(ambulance) ஒன்றினை அனுப்புகிறோம், வீட்டில் வேறு யார் உள்ளனர் என வினவினார்கள். வேறொருவருமே இல்லை என இவர் கூறியதும், அப்படி என்றால் எம்மவர்கள் உள்ளே வருவதற்காக உன்னால் வாசல் கதவினைத் திறக்க முடியுமா எனக்கேட்டார்கள். அதற்காக முயற்சிக்கிறேன் எனக்கூறியவர் எழுந்து அறைச் சுவரிலே உள்ள விளக்குக்கான சுவிட்சினைப் போட அடியெடுத்து வைத்த போதுதான் தெரிந்தது நிலைமை படு மோசமாகி விட்டதை. 'ஐயா என்னால் அசையவே முடியவில்லை' என்றார். 'பரவாயில்லை நீ எம்முடன் கதைத்துக் கொண்டே இரு. நாங்கள் தீ அணைப்புப் படையினரையும் அனுப்புகிறோம்" என்றார்கள். இவருக்கோ கதைப்பது கூடச் சிரமமாக இருந்தது. ஆனால் அவர்கள் இவரது நிலையைத் தொடர்ந்து அவதானிப்பதற்காக இம்முறையினைக் கையாண்டார்கள். அவசர கதியில் அவர்கள் செயற்பட்டதை அறிய முடிந்தது. ஒரு சிலர் வந்துள்ள ஊசாட்டம் சலசலப்பாய்க் கேட்டது. வீட்டைச் சுற்றிப் பார்த்தவர்கள் குசினிப் பக்கத்து ஜன்னலை அகற்றி உள்ளே வந்து விட்டனர். அவசரமாக இயங்கினார்கள். இவரை நோயாளர் ஊர்தியில் கிடக்கச் செய்தார்கள். ஓட்சிசன் கொடுக்க வேண்டிய தேவை இருக்கவில்லை.

“ஏதோ ஜன்னலை மீண்டும் பொருத்தியுள்ளோம். பின்னர்

ஒரு கைதேர்ந்தவரை வரவழைத்து அதனைப் செப்பனிடு” என்றார்கள். இவரை வண்டியில் ஏற்றி போதிய கவனத்துடன் சென்றினெறி மருத்துவமனைக்கு இட்டுச் சென்றனர். அங்கும் கடுகதியில் இயங்கியவர்கள் அவசரப் பிரிவினில் ஒரு படுக்கை எடுத்து இவரை அங்கே எடுத்துச் சென்று கிடத்தி விட்டுச் சென்று விட்டார்கள். எழுந்து ஊசாடத் தேவையில்லா மையால் மூச்சு வாங்கல் பிரச்சினை பெரிதாக எழவில்லை. தாதியர் ஒருவர் வந்து இவரது இரத்த அழுத்தம், விரல் நுனி ஒட்சிசன் அளவு எல்லாம் எடுத்தார். ஒட்சிசன் குழாயினை மூக்கில் செலுத்தினால் நன்றாயிருக்குமே என்றார் இவர். அது தேவையில்லை உனது நுனி விரல் ஒட்சிசன் அளவு 98 ஆகக் காட்டுகிறதே. நன்றாய் உள்ளது என்றார். தனக்குக் கொஞ்சம் விசயம் விளங்கும் என்பதைத் தக்க சமயங்களில் காட்டிக் கொள்வதில் இவர் சமர்த்தர். ஆகவே ‘அம்மா இதயம் ஒழுங்காக வேலை செய்கிறது. எனவே வஞ்சகம் இல்லாமல் குருதியைச் சகல இடங்களுக்கும் அனுப்புகிறது. ஆனால் பிரச்சினை பண்ணுவது நுரையீரல் அல்லவா. அது காற்றினை வைத்திருப்பதற்குப் பதிலாக நீரையல்லவா தேக்கி வைத்திருக்கிறது. அதனாலே தானே இந்த மூச்சு வாங்கல்’ என்றார். இவர் சொன்னது அவருக்குப் புரிந்ததோ தெரியவில்லை. சிறிது யோசித்த மாதிரிப் பாசாங்கு செய்தவர் ‘நீ சொல்வதிலும் உண்மை உள்ளது’ எனக்கூறி ஒட்சிசன் குழாயினை நாசித் துவரங்களில் பொருத்திவிட்டார். விடியும் வரை நிம்மதியாக உறங்கினார்.

ஊரிலே குருவிகளின் ‘கீச்சு மாச்சு’ விடிந்ததை உணர்த்தியது போல் இங்கு தாதியர்களின் பேச்சொலி இவரது உறக்கத்தைக் கலைத்தது. தாதியர் ஒருவர் முதலில் இவரது குருதி அழுத்தம், உடல் வெப்பநிலை பார்த்துப் பதிந்து கொண்டுபோக இன்னொருவர் பல சோதனைக் குழாய்களுடன் வந்துவிட்டார். இரத்தம் எடுக்க வேண்டும் ஆய்வு கூடத்திற்கு அனுப்பவேண்டும் என்றார். குருதி ஏற்றுதற்காக இரத்தம் பார்க்கவேண்டிய அவசியம் உள்ளது. அதற்கு இத்தனை குழாய்கள் தேவையா? மூன்று வாரங்களுக்கு முன்னர் இங்கே வந்து குருதி ஏற்றியுள்ளேனே, அந்த விபரங்கள் கோவையில் இருக்குமே என்றார் இவர். இது ஒவ்வொரு முறையும் குருதி ஏற்றும் பொழுது பார்க்க வேண்டியது அவசியம். குருதிக் குழு மாறாது என்பது உண்மை ஆனால் குருதியில் காணப்படும் உயிர்க்கொல்லிகள் மற்றும் பிற பொருள் எதிரிகளில் மாற்றம் ஏற்பட வாய்ப்புண்டு அல்லவா என்றார் தாதி. அதில் உண்மை இருப்பதை உணர்ந்தமையால்

இவர் மேற்கொண்டு வாயைத் திறக்காமல் கையை மட்டும் நீட்டினார். கொண்டு வந்த குழாய்கள் முழுவதையும் நிரப்பிக் கொண்டு அவர் போய் விட்டார். எடுத்ததற்கு வட்டியுடன் கொடுப்பார்கள் தானே.

டொக்ரர் வந்தார். அந்த வெள்ளை அன்னம் வருமென எண்ணினார். அது வெறுமனே காட்சி தந்ததுவிட்டு வேறோர் பக்கம் சென்றுவிட்டது. வந்தவர் சோதித்தார். நுரையீரல் 'கறாகறா' என அலறுகிறதே, நிறைய நீர் தேங்கி உள்ளது. உடல் நிறை சென்ற முறையிலும் அதிகம் கூடியுள்ளதே என்றவர் I.V மூலம் லாசிக்கஸ் ஏற்றுவோம். மதியம் குருதிச்சோதனை அறிக்கை வந்த பின்னர் குருதி ஏற்றலாம் என்றார்.

காலையில் செய்தி சிக்காக்கோவில் உள்ள பிள்ளைகளுக்குப் போய் சேர்ந்தது. இவரது இளையமகளுக்கு பெரிய நண்பர் வட்டம். பிள்ளைகள் உடனடியாக ரொறன்ரோ வரப் புறப் பட்டுவிட்டதோடல்லாமல் அவள் தனது நண்பிகளுக்குச் செய்தியை ஒலிபரப்பியமையால் வீட்டுக்கதவின் நிலையறிய ஒருவர் போய்விட்டார். இன்னொரு குடும்பம் வைத்தியசாலை வந்து இவரது கட்டில் அருகே காவல். காலை உணவு, கோப்பி எல்லாம் அவர்கள் உபயம். நல்லதொரு நண்பர் குழாம். மதியம் மகன் குடும்பம் வந்துவிட்டது. பிள்ளைகள் மாலை வந்தனர். இவரை வார்ட்டுக்கு மாற்றி குருதி பரிமாற்றம் நடந்தது. ஐந்து நாட்கள் வைத்தியசாலை வாழ்க்கை. சிறுநீரகவியல் நிபுணர் தினசரி காலை வந்து பார்த்தார். வேறொரு வைத்தியர் வந்தார். தான் உதரவியல் நிபுணர் எனக் கூறியவர் உனது குடலில் எங்காவது குருதி ஒழுக்கு உள்ளதா? எனக்கேட்டார். இல்லை என்றார் இவர். பரிசோதனையை முடித்த பின்னர் நுரையீரலில் நீர்த்தேக்கம் குறைந்துவிட்டது. இன்றே நீ வீடு போகலாம் என்றார். இவர்கள் வீட்டிற்கு அனுப்புவதிலேயே குறியாக உள்ளார்கள் போலத் தெரிகிறது. இரண்டு அலகு குருதி ஏற்றம் நடந்தது. அதன் பின்னர் வந்த சிறுநீரகவியல் நிபுணரிடம் இதைக் கூற, அவர் கிடக்கிறார் போங்கள். இன்னொரு அலகு குருதி ஏற்றுதற்கு சொல்லியுள்ளேன். ஆகவே அதனையும் எடுத்த பின்னர் நாளை வீடு போகலாம் என்றார் அவர். ஆனால் எறித்திரோபோயிற்றினை வாரம் இரு தடவை 8000 அலகுகள் எடுங்கள் என்றார். ஐந்தாவது நாள் வீட்டுக்குப் போகலாம் என்றார்கள்.

ஆரவாரமாக வீடு வந்தார். சிறுநீரகவியல் நிபுணரிடம் வீடு வந்ததும் பேசினார் இன்னும் மூன்று வாரங்களில் மருத்துவ மனைக்கு வாருங்கள். வருவதற்கு முன் அறிவியுங்கள். நான்

இங்கு உங்களுக்குக் குருதி பரிமாற்றம் செய்வதற்குச் சொல்லி வைப்பேன் என்றார். அதுவும் நடந்தது. CKD வைத்தியரின் தாதியை அழைத்து எறித்திரோபோயிற்றன் அளவு மாற்றம் பற்றிக் குறிப்பிட்டார். அவர் அன்று மாலை அழைத்து தான் வைத்தியரிடம் பேசியதாகவும் எறித்திரோபோயிற்றின் அளவினைப் 10,000 ஆக வாரம் ஒரு முறை எடுக்குமாறும் பணித்தார். செப்ரம்பர் 30ந் தேதி CKD டொக்ரரைப் பார்க்கப் போனார் அப்பொழுது தனது நுரையீரலில் நீர்த்தேக்கம் ஏற்படுவது பற்றிக் கூறினார். உங்களுக்கு இன்னும் கொஞ்சம் வலுவான லேசிக்ஸ் (Zaroxilyn Metazolate) தருகிறேன் வாரத்தில் திங்களும் வியாழனும் வழமையாக எடுக்கும் லேசிக்ஸ் எடுப்பதற்கு அரை மணித்தியாலம் முன்னதாக இதனை எடுங்கள் என்றார். உட்கொள்ளும் உணவின் அளவு கூடவா? அல்லது மருந்தின் அளவு கூடவா? முதலியார் கரடியை விட்டாலும் கரடி முதலியாரை விட்டபாடில்லை.

அதற்கடுத்த சனி காலை குடும்ப வைத்தியரின் கிளினிக்குப் போய் பரிசோதனைக்குக் குருதி கொடுத்துவிட்டு வந்தார். புதன்கிழமை மதியம் குடும்ப வைத்தியரின் கிளினிக்குக்குத் தொலைபேசி அழைப்பு விடுத்தபொழுது சனிக்கிழமை நடத்திய குருதிச்சோதனையின் தற்காலிக அறிக்கை வந்துள்ளது என்றார்கள். எங்கே சொல்லுங்கள் பார்ப்போம் ஈமோகுளோபின் நிலை பற்றி என்றார். அவர்கள் சொன்னது ஆச்சரியத்தைக் கொடுத்தது. 102 என்றார்கள். கனவா அல்லது கற்பனையா? மயங்கி விழாத குறையாக எங்கே மீண்டும் ஒரு முறை பார்த்துச் சொல்லுங்கள் என்றார். உண்மையில் 102 தான் என்றார் அவர். நீண்ட காலத்துக்குப் பின் ஒரு நற்சேதி! சதம் போட்டுள்ளாய் அபூர்வமாக. நொட் அவுட்டாக போ? என்ன நடந்தது? எப்படி நேர்ந்தது? வாதவியல் அறிஞரிடம் அனுப்பவுள்ளதை அறிந்து செங்குழியங்களுக்கு ரோசம் வந்து விட்டதால் இரும்புச்சத்தினை சிக்கெனப் பிடித்துள்ளனவா? அல்லது திங்கட்கிழமை இரும்புச்சத்து ஏற்றுதற்கான ஆயத் தங்கள் செய்யப்பட்டது தெரிந்தமையாலா? ஏறித்திரோபோயிற்றின் வலுவினைப் 10,000 ஆக்கியதன் விளைவாகவா? அல்லது CKD வைத்தியர் மேலதிகமாக எடுக்கச் சொன்ன Zaroxilyn Metazolate கைங்கரியமா? ஏதாயிருந்தாலும் ஓர் ஆதாயம் தெரிகிறதே. இது நிலைக்க வேணும். மேலும் மேலும் உயரப் போக வேண்டும். வளர்க ஈமோகுளோபின்!

எட்டுப்பேரின் நன்கொடையில் காலம் தள்ளிவிட்டார். ஆறு வாரங்கள் முடிந்துவிட்டன. இதுவரை மீண்டும் குருதி ஏற்றம் செய்யவேண்டிய நிலை ஏற்படவில்லை. மூச்சுத்

திணறல் இதுவரை எட்டிப் பார்க்கத் தயக்கம் காட்டுகிறது, என்ற தெம்பு உற்சாகம் கொடுத்தது. இதற்காகப் பெரிதாக துள்ளிக் குதிக்காதே. உன் துள்ளலுக்கு இது வரை எட்டு அலகுகள் குருதியும் மூன்று அலகுகள் இரும்புக்கரைசலும் உதவியுள்ளன. நீ நீயாக இருந்தால் துள்ளலாம் குதிக்கலாம். இது இரவல் படவையில் நல்லதொரு கொய்யகம் போட்ட கதைதானே என்றது மனம்!!!

ஒவ்வொருத்தராகக் கை கழுவி விடுகிறார்களா?

CAD வைத்தியரின் தாதியர் அங்கு சென்ற இவரைப் பார்த்து “இங்கு வந்தநீங்கள் தானே, ஆகவே இங்கேயுள்ள உணவியல் வல்லுனரையும் கண்டுகொண்டு போங்களேன்” என்றார். இவர் தாதியரைப் பார்த்து “சென்றி நெறி வைத்தியசாலையில் ஒரு உணவியல் வல்லுனரைப் பார்த்துள்ளேன் அதனோடு அங்கே சலரோக வைத்தியரின் அறிவுறுத்தற்படி தினசரி இன்சலினும் எடுக்கின்றேன், ஆகவே இது தேவைதானா” என வினவு முன்னர், இவருடன் வந்த பெரியமகள் பாய்ந்தடித்து இவரது வாயினை அடக்கி “கட்டாயமாக அவரைச் சந்திக்க வேணும். ஆயத்தம் செய்து தாருங்கள்” என வேண்டுகோள் வைத்து விட்டாள். பிள்ளைகளின் அன்புத்தொல்லை வெவ்வேறு வருத்தங்களைக் கண்டு பிடிக்க உதவுகின்றது. ஆசைக்குச் சாப்பிடக்கூட முடிவதில்லை. மருத்துவமனைக்குச் செல்கையில் இவர்களைக் கூட அழைத்துச் செல்வதால் ஏற்படுகின்ற இடைஞ்சல்களில் இதுவும் ஒன்று. அவர் சலரோகத்துக்கான உணவியல் வல்லுநர். இவர் சிறுநீரகத்துக்கான உணவியல் வல்லுநர். இவர்களைப் பார்ப்பது நல்லது என்பர் தாதியர். சொல்வார் சொன்னாலும் கேட்பார்க்கு மதியென்ன என்பார்கள். உணவியல் வல்லுநர்கள் பலரை, பலமுறை, பல வைத்தியர்களின் வேண்டுகோளுக்காகச் சந்தித்தார். ஆனால் இவர் என்றுமே அவர்கள் ஆலோசனைக்குக் கிஞ்சித்தேனும் மரியாதை கொடுக்கவில்லை என்பது நாடறிந்த விசயம். அதன்படி நடந்திருந்தார் என்றால் இவர் இத்தனை வருடங்கள் தாக்குப்பிடித்திருப்பாரா என்பது பெரிய கேள்விக்குறி?

அடுத்த வாரம் எடுத்த குருதிப் பரிசோதனை அறிக்கை கொஞ்சம் நம்பிக்கை ஊட்டுவதாக இருந்தது. 102 என

ஈமோகுளோபின் காட்டியதை ஆனந்தக் களிப்புடன் எடுத்துச் சொல்வதற்காகக் குடும்ப வைத்தியரிடம் சென்றார். ஆனால் அவரோ இதனால் பெரிய அளவில் சமாதானம் அடைந்தவராகத் தெரியவில்லை. ஈமோகுளோபின் ஏன் குறைந்தது என்பதை அறிந்து கொள்வதில் தான் அவர் அக்கறை கொண்டிருந்தார். எனவே அவர் சிந்தனை அது சார்ந்தே இருந்தது. மீண்டும் ஒரு முறை வாதவியல் நிபுணரைச் சந்தித்தால் என்ன என்றார்.

இரு குருதியியலறிஞர்கள் செய்ய மறுத்த என்பு மச்சைப் பரிசோதனையை மறைமுகமாக மூன்றாமவர் மூலமாகச் செய்யமுடியுமா எனப் பார்க்கும் பொருட்டு குடும்ப வைத்தியர் வாதவியல் நிபுணரிடம் அனுப்புகிறார். மைலோமா (Myeloma) உள்ளதா என என்புமச்சையைப் பார்த்தால்தான் தெரியும். இவர்கள் பார்க்க மாட்டேன் என்கிறார்கள். அவராவது பார்க்கலாம் என்றதும் அருகே இருந்த மகள் திடுக்குற்றாள். மைலோமா என்றால் புற்று நோயா எனக் கேட்டாள். லோமா என்ற வார்த்தை உச்சரிக்கப்பட்டதுமே பொதுவாக உட்கார்ந்திருந்தவர்களை எழச் செய்துவிடும். புற்று நோய் அத்தனை மரியாதைக்குரிய நோயாகி விட்டது.

எமது என்புமச்சை குருதிக்கான பெரிய தொழிற்சாலை என்பது தெரிந்ததே. அங்கே தான் உடல் எங்கும் ஒட்சிசனைக் கடத்தும் செங்குழியங்கள் தோன்றுகின்றன. அதனோடு மாத்திரமல்லாமல் காயங்கள் ஏற்பட்டதும் குருதியை உறைய வைத்துக் குருதி இழப்பினைத் தடுப்பதற்கு ஏதுவான குருதிச் சிறு தட்டுகள் தோன்றுகின்றன. அடுத்ததாக எமது நிர்ப்பீடனத் தொகுதியுடன் சம்பந்தப்பட்ட நிணநீர்க்குழியங்களும் ஏனைய வெண்குழியங்களும் உற்பத்தியாகின்றன. போதுமடா சாமி என்கிறீர்களா? கொஞ்சம் பொறுங்கள். இந்த நிணநீர்க்குழியங்கள் இருக்கின்றனவே, அவை இரண்டு வகைப்படும் T வகை மற்றும் B வகை. T வகை என்பவை தைமஸ் சுரப்பியில் உற்பத்தியாகின்றன. B வகை என்பு மச்சையில் தோன்றுபவை. சாதாரணமாக என்பு மச்சையில் 2 முதல் 3 வீதமே, B வகை நிணநீர்க்குழியங்கள் காணப்படும். ஆனால் மைலோமா உள்ளவர்களுக்கு அது 10% உயர்ந்து விடுவதால் ஏனைய குருதித் தயாரிப்புக்களுக்குப் பெரும் இடைஞ்சலாகி விடும். இட நெருக்கடி அவற்றினை வேண்டியதொகை தயாரிக்க இடம்கொடுப்பதில்லை. அவற்றின் தொகை குறைவதால் உடநலம் பாதிக்கப்படுவதற்கான வாய்ப்பு நிறையவே உண்டு. தான் வைத்தியரைச் சந்திக்கச் செல்கையில் மகள்மார் வருவதை இவர் என்றுமே விரும்புவதில்லை. அவர்கள் சொல்வதை

அட்சரம் பிசகாமல் நான் வந்து சொல்கிறேனே என இவர் சத்திய வாக்குக் கொடுத்தாலும் அவர்கள் ஏற்பதில்லை. வைத்தியர்கள் கூறுவதில் 50 வீதமோ அல்லது அதற்குக் கீழேயோ தான் இவர் வாயிலிருந்து வரும் என்பதை அவர்கள் அனுபவம் மூலம் 100க்கு 100% தெரிந்து வைத்திருந்தார்கள். ஆகவே இருவரும் அல்லது இருவரில் ஒருவராவது வந்தே தீர்வார்கள். இது தவிர்க்க முடியாத இடைஞ்சல்.

இந்த ஈமோகுளோபின் உயரமாட்டேன் எனச் சண்டித்தனம் செய்வது, ஆச்சரியமாயுள்ளது. எனவே ஒரு தூர சாத்தியக்கூற்றினையும் பார்த்துவிடுதல் நல்லது தானே. அப்படியான சாத்தியம் இல்லை என்பது குருதிப்பரிசோதனையில் தெரிகிறது என்றாலும் இதையும் ஒருமுறை பார்த்தால் நல்லதுதானே எனக் கூறி மகளைச் சாந்தப்படுத்தினார் குடும்ப வைத்தியர். மைலோமா என்பது என்பு மச்சையில் உள்ள நீர்பாயக் (Plasma Cells) கலங்களால் உண்டாகும் புற்றுநோய்.

வாதவியல் நிபுணரைப் பார்ப்பதற்காக மகளுடன் சென்றார். இரண்டு மணித்தியாலம் காத்திருந்த பின்னர் தான் அவர் தரிசனம் கிடைத்தது. இவருக்கு முன்னர் ஒரு கறுப்பின மாது உள்ளெடுக்கப்பட்டார். அவர் அத்தனை நேரம் காத்திருந்ததாகத் தெரியவில்லை வந்த சிறிது நேரத்திலேயே உள்ளே சென்றுவிட்டார் கொஞ்சம் நோஞ்சானான உடல்வாகு தலையில் ஒரு வெள்ளை நிறத்தொப்பி அணிந்திருந்தார். உள்ளே வந்தவர் நேரடியாக என்பக்கம் வந்து என் மகளைக் காட்டி உன் தலையிலும் பார்க்க உன் அப்பன் தலையில் நிறைய மயிர் உள்ளதே. மிகவும் அழகாயுள்ளது எனக்கூறி இவர் தலையினைத் தடவினார். இவர் ஒன்றும் கூச்சப்படவில்லை. எனது தலை மயிர் ஒன்றை மாத்திரமே எல்லோரும் இரசிக்கிறார்கள் என்றார். உண்மைதானே. எத்தனை பேர் வழுக்கைத் தலையர்களாக உள்ளனர். எனது மருமகனுக்கு இன்னும் கல்யாணமாகவில்லை. தலையின் பிற்புறத்தில் மயிர் இருந்த இடமே தெரியவில்லை என்றார். நான் தினசரி குளித்த பின்னர் Brylcreem போட்டு தலையை வருடுவேன். அப்போது குறைந்தது 50 மயிர்களாவது என் கைவிரல்களில் இருக்கும் என்றார் இவர். ஆ! என்றார் அவர். அவரை இன்னும் கொஞ்சம் விரட்டலாமே என்ற எண்ணத்தில் வருடமொன்றிற்கு எத்தனை மயிர் உதிர்கிறது தெரியுமா? குறைந்தது 18,250 மயிர் உதிர்கின்றன என்றார் பெருமையுடன். ஆச்சரியமாய்ப் பார்த்த அந்த அணங்கு அப்போ உனது தலை நல்ல விளை நிலமாக்கும் என்று கூறித் தனது பகிடியைத் தானே ரசித்த வராய் மலர்ச்சியுடன் உள்ளே சென்று விட்டார். இந்த மயிரும்

இல்லாவிட்டால் இந்த மயிராண்டியை எவருமே கவனிக்க மாட்டார்கள் போலும்.

சிறிது காத்திருப்புக்குப் பின் வாதவியல் நிபுணர் தரிசனம் கிடைத்தது. எதற்காக வந்தாய் என்றார் இவரைப் பார்த்து. எனக்கென்ன தெரியும்? குடும்ப வைத்தியர் போன்றார் வந்தேன். உனக்கு arthroporosis ஏதாவது உள்ளதா? என்றார். அப்படிப் பெரிதாக ஒன்றும் இல்லை. ஆனால் எல்லா விசேட வைத்தியர்கள் யாபேரையும் சந்தித்து விட்டேன். அவர்கள் ஏதாவது ஒன்றைக் கண்டுபிடித்து விடுகிறார்கள். உங்களிடமும் கூட முன் ஒரு சமயம் வந்துள்ளேன். ஞாபகம் இருக்கலாம் என்றார். அப்போ நான் என்ன செய்யவேண்டும் என்றவரை மகள் பார்த்து இவர் பார்த்த இரண்டு குருதியியல் நிபுணர்களும் இவருக்கு குருதியில் ஒரு பிரச்சினையும் இல்லை எனக் கூறியுள்ளார்கள். குடும்ப வைத்தியர் இவரது என்பு மச்சையைப் பரிசோதிக்க வேண்டும் என்ற எண்ணத்தில் உங்களிடம் அனுப்பியுள்ளார் என்றார். நான் வாதவியல் நிபுணரே அன்றி குருதியியல் நிபுணர் அல்ல, ஆகவே நான் என்பு மச்சைப் பரிசோதனைக்கு கேட்கமுடியாது. வேணுமென்றால் இன்னொரு குருதியியல் நிபுணரிடம் அனுப்பலாம். ஆனால் அது தொழில் பண்பாகாது. இருவர் தேவையில்லை என்றதை மூன்றாமவரைக் கொண்டு செய்வது பண்பல்ல என்றார். அதற்கு இவர் நான் இரண்டாவது குருதியியல் அறிஞரை விரைவில் இரண்டாவது தடவையாக சந்திக்கவுள்ளேன். அப்போ மீண்டும் ஒரு முறை இதைப்பற்றி வினவுகிறேன் என்றார். அது நல்ல யோசனை என்றவர் இவரது மூட்டுக்கள் யாவற்றையும் பரிசோதித்தார். எல்லாம் சீராக உள்ளது. வலது தோள்மூட்டு மாத்திரம் சற்று இறுக்கமாக உள்ளது என்றவரிடம் இவர் கழுத்திலும் உளைவு உள்ளது என்றார். மகளா விடுவாள்? physiotherapyக்கு ஒரு வேண்டுதல் தரமுடியுமா என்றாள். ஓ! தாராளமாகத் தருகிறேன் எனச் சிட்டையில் எழுதிக் கொடுத்ததுடன் மீண்டும் குருதிப் பரிசோதனைக்குரிய வேண்டுதல் பத்திரத்தை எழுதித் தந்து ஒரு மாதத்திற்குப் பின்னர் வந்து காண் என அனுப்பி வைத்தார். பார்க்க வேண்டிய இடங்கள் அதிகரித்துக் கொண்டு போகின்றன என்று புறுபுறுத்துக் கொண்டு கிளம்பிய இவரை மகள் நாம் உங்களைச் சுகதேகியாகக் காணவே விரும்புகிறோம் என்றாள். உங்கள் நோக்கம் சாலச் சிறந்தது ஆனால் தன்னைப் பார்க்கிற வைத்தியர் தனது உடற்குறைகளை அதிகரித்துக் கொண்டு தான் போகிறார்களே அன்றி நலம் பெற்றுள்ளாய் என்று கூற முன்வருவதில்லையே என முணுமுணுத்தார்.

இரண்டாவது முறையும் இரும்புக் கரைசல் செலுத்தப் பட்டது. முதற்றடவை போன்று இம்முறையும் செலுத்துதற்கு அதிக நேரம் எடுக்கவில்லை. செலுத்துதற்கு அரை மணித் தியாலம். பின்னர், அதனால் ஏதாயினும் பாதிப்பு ஏற்பட்டதா என அவதானிப்பதற்கு அரை மணித்தியாலம் அவ்வளவுதான், அத்துடன் வீடு செல்லலாம் என்றார் தாதி. ஆனால் இது முதற்றடவை போன்று மூன்று முறைகள் செலுத்தப்பட மாட்டாது என்றும் இன்னொரு முறை செய்வதாயின் ஒரு வருடத்திற்குப் பின்னரே எனவும் கூறியவர் இன்னும் ஒரு வாரத்தில் குருதிப் பரிசோதனை செய்த பின்னர் உனது உதரவியல் நிபுணருடன் முடிவுகள் பற்றிக்கூறி அவர் யோசனைப்படி நட என்றார்.

ஆய்வுகூட அறிக்கை வந்தது. ஈமோகுளோபின் மட்டம் 99 ஆகிவிட்டது என்றார்கள் ஏன் குறைந்தது என மனதில் ஒரு விசாரம். திங்கட்கிழமை இரும்புக் கரைசல் ஏற்றியுள்ளார்கள். ஆகவே சனிக்கிழமை வந்து குருதிப் பரிசோதனை செய்யவா என குடும்ப வைத்தியரிடம் வினவினார். அவசரப்பட வேண்டாம் இன்னும் ஒரு வாரத்தின் பின்னர் செய் என்றார் அவர். சரி என்றார் இவர். ஆட்டுவித்தார் ஆடச் சொன்னால் ஆடத்தானே வேண்டும்.

குருதியியல் வல்லுனரின் சந்திப்பு இருந்தது. ஆகவே குருதி அறிக்கையின் பிரதி ஒன்றினை அவருக்கும் அனுப்பி வைக்குமாறு குடும்பவைத்தியரின் உதவியாளருக்குக் கூறினார். அங்கு சென்று பார்த்தபொழுது அது வந்திருந்தது. சென்ற முறை போனபோது மூன்று மணித்தியாலம் காத்திருக்க வேண்டியிருந்தது. அன்று அம்மனிதர் இவரைப் பாராமுகம் கொடுத்தே பார்த்தார். அவசர அவசரமாக அனுப்ப முனைந் தார். இந்தமுறை வேறொரு நோயாளியும் இல்லாமையால் குறிப்பிட்ட நேரத்துக்கு முன்னரே பார்வையிட்டார். ஒன்றும் சொல்வதற்கில்லை. இன்னுமொரு வருடத்தின் பின் வந்து பார் என்றார். அதுவரைதான் இருப்பேனா என உத்தரவாதம் கொடுப்பீர்களா என கேட்க நாக்கு முயன்றது. பல் கடித்து அதனை உள்ளே மடக்கி விட்டது. சரி என்றவர், வெளியேறினார்.

நாட்கள் ஓடின. குருதி ஏற்றப்பட்டு ஆறு வாரங்கள் ஓடிவிட்டன. இரும்புக் கரைசல் செலுத்தி இரண்டு வாரங்கள் முடிந்துவிட்டன. ஆகவே சனிக்கிழமை குருதிப்பரிசோதனை யைச் செய்து பார்க்கலாமென எண்ணிச் செயற்படுத்தினார். புதன்கிழமை அந்த அறிக்கை வந்தது. குடும்ப வைத்தியரின் உதவியாளர் சொன்னதைக் கேட்ட இவர் மயங்கி விழாத

குறையாக, நம்பமுடியவில்லையே! தயவு செய்து இன்னொரு முறை கவனமாகப் பார்த்துச் சொல்லுங்கள் என்றார். நான் என்ன பொய்யா சொல்கிறேன். உங்கள் ஈமோகுளோபின் இப்போ 107 நம்புகிறீர்களா என்றார். எட்டு வாரம் கழிந்து விட்டது குருதி ஏற்றிய பின்னர். பழைய தெம்பு மெல்லத் தலைகாட்டிற்று. இவரது மாணவன் வைத்திய கலாநிதி செந்தில் மோகன் ஒரு அவசரசிகிச்சை நிலையத்தை ஆரம்பித்துள்ளார். அதன் திறப்பு விழாவிற்கு மாநகரசபை முதல் பாராளுமன்றம் வரை உள்ள அரசியல் பிரமுகர்களை அழைத்திருந்தான். ஆனால் இவர்தான் அதனைத் திறந்து வைக்கவேண்டும் என அடம் பிடித்தான். அத்தனை குருபக்தி. இவரும் போய் அதனை செய்து முடித்தார். மாலையும் கழுத்துமாக எல்லாப் பத்திரிகைகளிலும் படம் வந்தது. இவருக்கே ஆச்சரியமாக இருந்தது. அழகாய்த்தான் இருந்தார். பலர் எடுத்துப்பாராட்டினார். அதில் சிலருக்குக் கரிநாக்கு இருந்ததோ தெரியவில்லை. ஆனால், இவர் உடலம் அப்படித்தான் எனக் கூறிற்று. சிறிது தூரம் (20 அடி) நடந்தால் முன்போல மூச்சுத் திணறல் ஏற்படவில்லை. ஆனால் முதுகுப் புறமாக விசாலமாக ஒரு நோ ஏற்படுவதை உணர முடிந்தது. ஆகவே இது இதயம் சம்பந்தமாக இருக்குமோ என்ற சந்தேகத்தின் பேரில் இதயவியல் அறிஞரிடம் சென்றார். அவர் ECG பரிசோதனை செய்து பார்த்து விட்டு எல்லாம் சரியாக உள்ளது. நிறையை மாத்திரம் கவனத்தில் கொள் எனக்கூறி அனுப்பி விட்டார் மூன்று மாதத்தின் பின் வந்து பார் என்றார். உடனடிப் பிரச்சினை தீர்ந்தபாடில்லை. உதரவியல் அறிஞருக்கும் செய்தி அனுப்பினார். ஈமோகுளோபின் நிலை ஏறியதால் அவரும் நிம்மதிப் பெருமூச்சு விட்டார். இனி என்ன செய்வது சிறுநீரகவியலறிஞருக்குச் செய்திவிட்டார். இன்னொரு முறை குருதி ஏற்றத்திற்கு சிபார்சு செய்யமுடியுமா? என வினவினார். அவரது செயலர் இரண்டு நாட்களின் பின்னர் எடுத்தார். உங்களை ஸ்காபரோ பொது மருத்துவமனையின் CKD பிரிவுக்கு நாம் சிபார்சு செய்து அவர்கள்தான் வைத்தியம் செய்கின்றார்கள். எனவே நாம் இனி இதில் ஒன்றும் செய்வதற்கில்லை. அவர்களை அணுகுங்கள். சென்றமுறை குருதி ஏற்றப்பட்டது சிறுநீரகவியலறிஞரின் கருணை அடிப்படையில். மேற்கொண்டு நாம் செய்வதற்கு ஒன்றும் இல்லை.

எல்லோரும் கைகழுவி விட்டு விட்டார்கள்!

Time Line

Date	Event
1935	Born Kanagasabapathy to parents Archimuttu and Ponniah (September 4)
1952	Graduated High School Kandarodai Skandavarodaya College
	Attended St. Joseph's in Trichy (Tiruchirappalli) for Pre-University Courses
1954	Attended Madras Christian College, in Chennai (Madras), India for University
1957	B.Sc Honours Gold Medal - Madras Christian College
1957 - 1970	Assistant Teacher at Mahajana College, Tellippalai (May 10 -1957 - May 5, 1970)
1963	Marriage to Amirthagowrynayagy (Darly) Kurunathapillai (November 3)
1964	Birth of Manivannan (October 6)
1966	Birth of Manimaran (October 23)
1970 - 1971	Principal Gr. II Erlalai M.V. (May 22, 1970 - December 4, 1971)
1971	Diploma in Education (Education & Planning) at University of Peradeniya, Sri Lanka
1971 - 1976	Principal Gr. II at Puttur Sri Somaskanda College (December 5, 1971 - May 25, 1976)
1976 - 1980	Principal Gr. I at Mahajana College, Tellippalai (May 25, 1976 - April 30, 1980)
1977	Birth of Manimolie (May 9)
1979	Birth of Manivillie (December 12)
1980 - 1981	Immigrates to Nigeria with wife Darly, and Children Manimolie and Manivillie to teach (November)
1985	Promoted to the Head of Department in Biology
1986	Inspector of Schools in Agriculture Department - Sokoto, Nigeria (January 13)
1987	Arrival in Montreal, Quebec, Canada (January 21)
	Moved to Toronto, Ontario (August)

Date	Event
1988	Lost his wife Darly (October 5)
1990	Appointed East York Board of Education Subject Leader for Tamil
	Taught the first Tamil class at Western C.I and Victoria Park Secondary School
	Appointed as Multicultural Assessor in the City of North York
1991 - 1992	Established Tamil as a Credit Course in North York District School Board and later Toronto District School Board
1992	Became Tamil Heritage Coordinator for the city of North York and started 13 heritage language classes for Tamil in elementary schools in North York District School Board
1994	Received teaching accreditation from York University Lead for Tamil instruction book developed for North York Board of Education: 'Tamil Workbook' - Senior Kindergarten to Grade 8
1995	Lead for language profile and country profile of Sri Lanka published by Toronto District School Board (TDSB)
	60 th Birthday Manivila 1 st books published 'Manivila Malar' by Manivila Committee & 'Oru Athiparin Kooria Paarvail' by Tamils' Information
1996	Principal Ontario Academy Fine Arts (October)
1998	Promoted to Multilingual Head of South Asia Program for Toronto District School Board (TDSB)
	Manivannan marries Sutharshini (June 12)
	Released 2 nd book: 'Petror Pillaikal Ulaviyal' by Tamils' Information to raise money for Canadian Cancer Society in memory of his wife, Darly, at the 10th year of her passing (October)
1999	Lost second son - Manimaran (October 23)

Date	Event
2000	<p>Birth of Granddaughter, Ludshiya Shalini Manivannan (February 11)</p> <p>3rd book release: 'Maran Mani Kathaigal-1' by Vettimani</p>
2008	<p>4th Book release at Canada Kandasamy Temple Book release 'Maran Mani Kathaigal-2' by Lyceum of Literary and Aesthetic Studies 'Manam Enge Poohirathu' by Lyceum of Literary and Aesthetic Studies "Thiravu Kol" by Vettimani</p>
2010	<p>Presents paper at 'Chemmozhi Maanaadu' Event in India (June 24) Biography 'Uyarnthamanithar' by Saro Varnan is published (November 2010)</p>
2011	<p>Presents paper at Tamil Studies Conference in Toronto (May)</p>
2012	<p>5th book worldwide release: 'Maram Maanthar Mirukam' by JJ Printing 'Emmai Vaala Vaiththavarkal' by Chemamadu Poththakasalai (September)</p>
2013	<p>Tamil Coop Homes dedicates 'Principal P. Kanagasabapathy Library' in his honour</p>
2014	<p>Left us (December 24)</p>

ശങ്കരാചാര്യ .നമ്പ .ശ
മുഹൂർത്തം
ആർക്കും പാഠനാർഹ്യം
കർമ്മപുസ്തകം

மு. பா. துவாரகன்
விழிசிட்டி
ஏழாலை தெற்கு,
சுன்னாகம்.

“கனடா மண்ணில் ஏறக்குறைய கால்
நூற்றாண்டு காலம் தமிழினப் பண்பாட்டின்
அடையாளமாக வாழ்ந்த ஆளுமை
திரு. பொன்னையா கனகசபாபதி” என்ற
கூற்றை மறுப்பார் எவரும் இல்லை.
முற்றிலும் மாறுபட்ட பண்பாட்டுத்தளத்தில்
வாழத் தலைப்பட்ட தமிழருக்கு இறுதி
மூச்சுவரை வழிகாட்டிய ஒளிவிளக்கு
இவராவார். சமூகம் சார்ந்த இவரது
அசைவுகள் அனைத்தும் இன இருப்பை
வலுப்படுத்துவதாகவே அமைந்தன.

அதிபர் தமிழில் அதிகம் எழுதியது கனடா
மண்ணிற்றான். எழுதிய ஒவ்வோர் எழுத்தும்
கனடாத் தமிழரின் வாழ்வை நோக்கியே
குறி வைக்கப்பட்டது.

தன்னை எழுதினார்; தன் இனத்தை
எழுதினார்; இனத்துக்காக எழுதினார்; தன்
அசைவை நிறுத்துவதற்குச் சில நாட்களுக்கு
முன்பும் எழுதினார்.

அவரது இறுதி எழுத்துகளைச் சுமந்து
வருகின்ற நூல் இதுவென கூறிவிட
முடியாது. அவரால் உருவாக்கப்பட்டோரது
எழுத்துகளுக்குள்ளும் அவரே வாழ்கின்றார்.

கனடாத் தமிழரது வரலாற்றுத்
தொடக்கத்தில் தமிழரது வாழ்வின்
வடிவமைப்பில் ஆளுமை செலுத்திய சிற்பி,

திரு. பொன்னையா கனகசபாபதி அவர்கள்.

மறைவு அவரை மறைத்து விடாது.